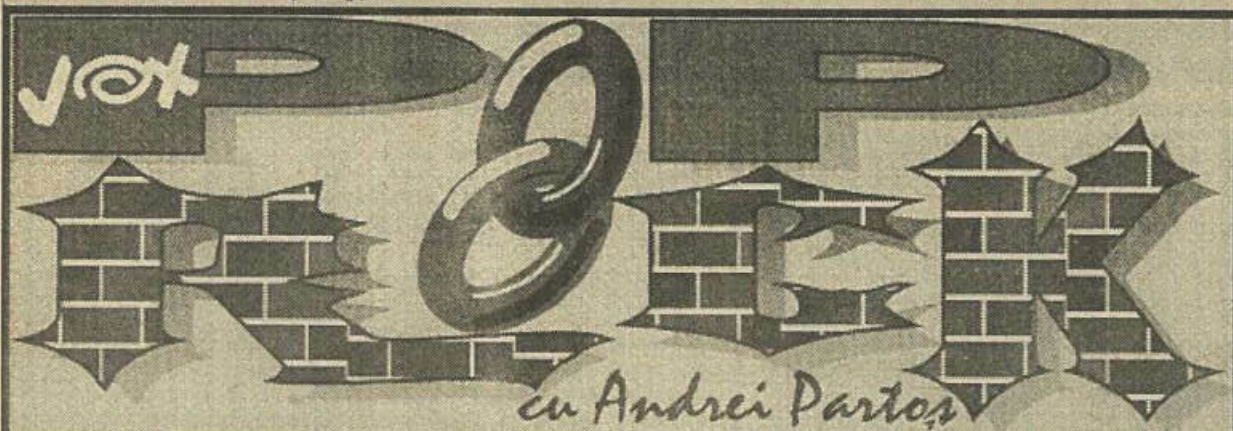

revistă dependentă de toți fanii muzicii

TOP VOX POP ROCK 1994

Secția română

Vă abonați acum pentru trimestrul II și dați lovitură, scăpând de schimbările de preț pe care le presimțim !

AVEM FAX !

POSTURILE
DE RADIO,
DIFUZORII,
toți cei care n-au
reusit să ne invite
la lansări,
chermeze,
aniversări pot
respira ușurați.
Acum folosiți
numărul 6597147
și cuvintele
voastre vor intra
în eternitate!

Pentru 1 și 8 martie
secția masculină a Vox Pop Rock
vă urează
"La mulți ani, dragele noastre!"

Gale

Amănunte în
pag. 5 și 8

Giorgia
Câștigătoare la Sanremo 1995

Good Shape

BUCUREȘTI 96,1 FM
IASI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
**radio
CONTACT**
PLOIESTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANTA 91,1 FM

DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE

Joi, 16 februarie, după tradiționala lansare cu public de la magazinul Muzica, după conferința de presă organizată în sala de protocol a aceluiași magazin, Silvia Dumitrescu și-a provocat prietenii la un party, la Music Factory. ♦ Conferința de presă a început printr-o critică pe drept adusă unor ziariști care, din prea mult zel, încurcă datele problemei. Astfel, producătorul C.D.-ului, în loc de Intercont Music Ltd, a devenit Florin Ochescu, C.D.-ul a fost înregistrat și în Olanda, când, în realitate, acolo a fost doar presat. Adrian Enescu a devenit Ionescu și tot așa. ♦ Nici un cotidian nu a reținut faptul că în aceeași zi, pe lângă C.D.-ul produs de Intercont Music, se lansa și o casetă audio realizată de Tango Music și care, spre deosebire de C.D., conține o

PROVOCARE PENTRU UN PARTY

piesă în plus: "Hey You". ♦ Silvia a avut ideea de a organiza un concurs, premiul fiind un tricou cu chipul ei într-o inimioară și reclama firmei Assos International Music. Tricoul urma a fi dat celui sau celei care pune cea mai nostimă întrebare. Anca Lupeș a câștigat concursul, lăta și întrebarea: "Știi bancul cu Assos?" Răspunsul l-a dat tot ea. "A sosit clipa să-mi dai un tricoul". ♦ Seara, a fost mult și mai frumos. S-a cântat, s-a și dansat... Înainte de a vă povesti cum a fost, trebuie făcute câteva precizări. Party-ul a fost posibil datorită, în primul rând, firmei Papastratos, prin Assos International Music la care Silvia a

ajuns datorită domnului George Petre de la Ideas Inc, la care a ajuns prin Radu Vișan de la AITFEL Design. Cum s-a ajuns la el, nu mai are importanță. Pepsi Cola a ajutat și ea cu multe sticle de Pepsi, Minnda, 7 Up. Gazda - discoteca Music Factory - a fost mai mult decât înțelegătoare, permițându-i Silviei și ore de repetiții în afara celor pentru care sala a fost închiriată. ♦ Să ne întoarcem la petrecerea propriu-zisă.

♦ Elena Cârstea și Dan Banu au sosit primii fiind urmați doar la câteva minute de Ion și Bogdan Cristinoiu. Pentru ceilalți nu am reținut ordinea dar știu sigur că au venit: Monica Anghel în același timp cu Gabriel Cotaș, Mariana Turcanu cu Corina Dogaru și soțul ei - Rafael Demitri, Geanina Olaru cu Cristina Andrei, care era cu Manuel Savu însoțit de Berti Barbera. O echipă reunită a "Cerbului de Aur" de anul trecut și de acum doi ani îi avea ca membri pe Mariana Soțu, Virginia Stroian, Aliona Stroian, Sanda și Teo Cepraga, Mihai Mărtu. Lor li s-au alăturat Ileana Popovici și Paul Grigoriu. Valeriu Sterian a venit însoțit de Lucia. Tot cu soția au venit și Radu Cartianu, Dan Iliescu, Florin Ionescu. Era normal. Cum era s-o lase pe Laura Stoica acasă? Și Dorin Ciobanu de la Tango Music a fost însoțit de frumoasa sa soție. Holografu a fost și el prezent 60%. Au lipsit Edi Petrosel și Romeo Dediu. Mugurel Vrabete a venit cu prietena, ca și Dan Bittman de altfel. El are o prietenă nouă. E foarte frumoasă.

Tino Furtună și Iza Furtună au stat mai mult cu Leo Iorga (cu soția și copilul) de la Compact. Singurul Compact prezent. Loredana Groza cu Marian Ionescu au ajuns mai târziu, aproape de sfârșitul petrecerii. Si-au cerut scuze, înregistrările din studio au fost de vină. Tot cu soția, ba chiar și cu fițita a venit și Radu Vișan (firma AITFEL Design). Micuța Anda nu a ratat nici un dans, partener pe ring fiindu-i băiatul lui Leo Iorga. Cristin Minculescu cu Rodica lui au fost foarte încântați de discotecă. Gheorghe Mihai, directorul magazinului Muzica, a venit tot cu soția. Adrian Fulea de la Actualități era însoțit de colega lui Irina Radu. Ei, nu! Nu au venit chiar toți perechi. A.G. Winberger, Virgil Popescu, Valerian Mareș, Catalin Cătoiu, Adrian Sărbu au sosit neînsoțiți. Nu garantăm că au plecat tot așa. Era să uit. Și Silvia a venit cu soțul - Florin Ochescu. Posturile de televiziune Canal 31, Antena 1, TVR au avut echipe de filmare. Pe la ora 21,00 discoteca se umpluse. A urmat momentul cel mai important și cel mai frumos al serii: mini-show-ul Silviei. Luminile s-au stins, ringul de dans a fost cuprins de fum, iar în boxe s-au auzit primele acorduri ale medley-ului realizat de Doru Caplescu. După "O poziție" a urmat "Lumea mea", compoziția lui Florin Ochescu, piesă la care, alături de Silvia a dansat și a cântat și Irinuca (fițita de 14 ani, cea din videoclip). A treia piesă și ultima - "Dragă vecină", a cărei orchestratie îi aparține lui Adrian Enescu - a captat atenția tuturor. Doamnele au fost atente la modelele vestimentare din colecția Ingrid Vlasov prezentate de cinci manechine, iar domnii au admirat manechinele, dansând împreună cu Silvia și Catalin Negreanu. Si vestimentația Silviei făcea parte din aceeași colecție. Acest mini-show a marcat într-un fel și cei zece ani de activitate ai Silviei. Assos International Music i-a oferit un frumos coș cu flori. În final, Silvia și-a invitat musafirii la dans. Sosirea celui mai tânăr membru al familiei Ochescu - Iulian - a întrerupt pentru câteva minute dansul, invitații fiind numai ochi și urechi la el. În zadar a încercat Silvia să-l convingă să spună ceva. A reușit să-i smulgă doar un zâmbet drăgălaș. În locul lui a vorbit mămică, iar Dan Bittman a garantat că el e băiețelul Silviei și al lui Florin. Știe asta sigur, Iulian fiind conceput în Olanda. Din păcate de la acest party au lipsit Adrian Enescu și Doru Caplescu. Motivul: ♦ În rest, a fost o seară plăcută și intimă chiar dacă erau peste 200 de persoane.

Orlanda Deladi

STELUTELE MARI! LA A 5-A EDIȚIE

Preselecția pentru faza finală a acestei ediții va avea loc în data de 8 aprilie 1995, cu începere de la ora 10,00, la sediul Clubului elevilor din strada Soveja nr. 17, Constanța. Organizatorii - Fundația pentru copii Stelutele marii și Clubul elevilor din Constanța - oferă informații suplimentare celor interesați și telefonic, la numărul 041/615327. La concurs pot participa soliști din toate județele țării, respectând categoriile de vârstă: I - 9-14 ani; II - 15-19 ani. Concurenții vor prezenta două piese de muzică ușoară, una fiind obligatoriu să fie interpretată în limba română, cu acompaniament pe bandă magnetică.

Opt piese și o primă casetă. Casetă se numește simplu: SONGS. Piese: Plec - Horia Moculescu, Hold Me Tonight (primă audiție) - Manuel Savu.

Punct și de la capăt - Cornel Fugaru, I'm Going Home (primă audiție) - Manuel Savu, I Will Live (primă audiție) - Horia Moculescu, Nu vreau (primă audiție) - Manuela Savu, Don't Try (primă audiție) - Marius Dragomir, Poate va fi - Cornel Fugaru.

Producătorul - Raf Production - a decis ca această casetă să nu fie pusă în vânzare, ci ea să constituie un promotion pentru C.D.-ul care va apărea la sfârșitul lunii aprilie. Până atunci posturile de radio, atât cele din București, cât și cele din țară, vor avea posibilitatea să difuzeze piesele, astfel încât până la data lansării casetei (care va conține și alte piese), măcar pe acestea să le cunoască lumea.

Fotoreporter neprofesionist la MUSIC FACTORY

Silvia și Tipi al ei - în dialog cu alte posibile viitoare mame.

Florin Ochescu (tată și soț fericit), împreună cu Gabriel Cotaș (un alt tată și soț fericit) au pus bazele unei viitoare colaborări.

Ghicitoare: care dintre cele trei Zâne a venit și a plecat cu Dan Bittman?

Radiodifuziunea la braț cu TVR-ul, sau Ileana Popovici curată decent de Paul Grigoriu. Asistența tehnică: Mihai Mărtu.

Producătorul Dorin Ciobanu în dialog profesional cu producătorul Vali Sterian sau de la Tango la B' Inișor ne este tot mai ușor.

Crainicii și reporterii Televiziunii s-au distrat de minune. Și-n aceea instituție tot femeile conduc.

VERY IMPORTANT!

Am văzut că titlurile saxone atrag atenția. Pentru lunile aprilie - mai - iunie vă puteți abona cu condiția să expediați mandatul poștal, rapid (până la 31 martie). Suma de care avem nevoie pentru a vă păstra alături de noi este de 1800 lei, reprezentând 6 apariții plus taxele de expediere. Economisiți numai 300 de lei, dar obțineți SIGURANȚA! Cei care prind această serie de abonamente, scapă de orice majorare care se preconizează în cazul modificării aspectului și numărului de pagini.

Date concrete despre "Cerbul de Aur '95"

Festivalul se va desfășura în perioada 30 aug. - 3 sept. Secțiunile de concurs sunt: interpretare, videoclip și disc. Atenție! La cea de-a treia secțiune este vorba de CD-uri nu de LP-uri pe vinil. Cei interesați să participe pot ridica regulamentul de participare și fișele de înscriere de la Registratura Televiziunii Române din str. Pangratti. Înscrierile se primesc până la data de 1 mai. Informații suplimentare la tel.: 210 93 48.

PENTRU COLECȚIONARI

Pentru cei care doresc să obțină colecția revistei VOX POP ROCK pe 1993 și 1994, e bine să știe că din anul 1993 NU mai avem numerele 4 și 11.

ALTERNATIVE LA PAȘCANI

■ Din toamnă, ALTERNATIVE repetă într-o nouă formulă, vocalul Liviu Pristopan fiind înlocuit cu "Tic" Ipate, fost "roadie" al trupei. Componenta actuală se prezintă astfel: "Tic" Ipate - voce; Mihai Iftime - chitară; Mihai Silceanu - bas; Ovidiu Puscaș - tobe; Lucian Haldan - clape (colaborator).

■ Emil Răducanu (Radio Iași) îi remarcă pe ambițioșii "indie" și în consecință trupa este prezentată în cadrul emisiunii "Panoramic-Pop", difuzându-le piesa "Tigări în iarbă", un hit al trupei, care a mai fost difuzat la un post de radio din Bacău, precum și la Radio Dolly-Do, din Brăila, realizatorul făcând unele referințe la stilul formațiilor Stone Temple Pilots și The Lemonheads.

■ În primăvara acestui an, formația

va înregistra se pare, la Radio Iași, o mult așteptată casetă demo, beneficiind de sprijinul aceluiași Emil Răducanu, un susținător al băieților. Iată piesele care vor figura pe viitoare casetă care se va intitula "Nu știu":

- A.
 1. Prelude
 2. Dour privirea
 3. Bloody Mary
 4. Tigări în iarbă
 5. Nobody's Blues
 6. Never Too Late
- B.
 1. Închisoarea sufletului tău
 2. Nu știu
 3. Cântecul ploii (Iubite de-o toamnă)
 4. În afara lumii
 5. When I Was 1 & 20
 6. Început sau sfârșit

Mihail Amarandei

D.J. ACOUSTIC M.

(tel. 069/422691 duminica 14-20)

În curând voi rămâne fără "Giganți ai muzicii rock". Cumpără cartea și vreau să corespund cu cineva din București, în nădejdea de a mă ajuta pentru o emisiune radiofonică. Aș prefera ca persoana care mă va ajuta să fie membru al Clubului Happy - Hippie sau așa ceva.

Pe 11 martie la Polivalentă HALL-LULU ROCK

De la ora 17,00 veți participa la 6 ore de rock cu numai 4000 lei. Vor cânta: Iris, Voltaj '88, Secret, Quartz, Metrock, Tectonic, The Order. Organizatorii acestui concert-surpriză sunt Halliwell și ADPROD.

FAN-CLUB STEP BY STEP

N.K.O.T.B. FAN CLUB: Bd. Păcii nr. 17-29, bl. 6P, sc. 5, et. 4, ap. 167, sector 6, București (telefon 7699227), organizează în ziua de 29 martie la București întâlnirea națională a fanilor N.K.O.T.B.

Relații se pot obține la numărul de telefon sus-menționat. Președinte, Virginia Roșca

TIMROCK A DISPĂRUT, TRĂIASCĂ ROCK FEST!

Oameni de afaceri legați de muzică găsești mai rar. La Timișoara au apărut unii, convinși că Banatul trebuie să-și recapete tradiționalul festival. Pe 20 februarie la discoteca Aquarium s-a desfășurat preselecția primei ediții. Directorul festivalului, publicistul **Petru Umanschi**, a condus ostilitățile. Din juru au mai făcut parte **Ilie Stepan** (Pro Musica) secundat de **Tavi Iepan** (The Flying Wood/Germania), un reprezentant al postului Radio Timișoara, **Bogdan Puris**, **Carmen Vioreanu** (colaborator la Radio Tineret) și un reprezentant al V.P.R. S-au auzit casetele demo trimise de cei înscrși. Unii și-au rezumat istoria vieții la câte o fituică măzgălită. Alții au înțeles că pentru a fi respectat trebuie să respecti! Nivelul general a fost destul de bun, iar punctajele obținute reflectă echilibrul valoric al majorității celor înscrși. Organizatorii și-au exprimat ferm dorința de a avea 16 trupe în finala din zilele de 25-26 aprilie. Având în vedere egalitatea de puncte dintre Bethlehem și Silvana au acceptat 17 grupuri. La recitaluri rețeta nu e definitivă. **Conexiuni**, **Neurotica**, **Quo Vadis** și **Arca** s-au prezentat pentru concurs. Prin vot s-a decis trecerea lor pe lista proiect a microrecitalurilor. Se așteaptă confirmări, la acest capitol, de la **Compact Cluj**, **Celelalte Cuvinte**, **Blood Bath** (Serbia), **Terra** (Germania) și altele. Le vom afla din timp pentru a vă informa. Cei doi inimoși, care pînă acum pe picior de studiu profesional de înregistrări, sunt **Dan Leiserovici** și **Ninoslav Iancovici**. El speră să rezolve problema sonorizării festivalului cu forțe locale. Lista sponsorizării este deschisă. Observații generale după această audiere maraton: 1. Au lipsit trupele de rock alternativ! 2. De la ediția următoare se impune organizarea pe secțiuni. 3. Trei zile de concurs ar da șanse mai multor nume valoroase, care acum au rămas la un pas de "intrarea în joc". Premiul sigur, dezvăluit de Studio Recording, constă în înregistrarea unui CD cu primii 3-4 clasai cu destinație promoțională.

S.C. STUDIO RECORDING SOFT SYSTEM IMPORT EXPORT SRL
Timișoara

Str. Asănești nr. 9, 1900 Timișoara, România Tel./Fax: 056 190818

ROCK FEST TIMIȘOARA '95

TABELUL CU PUNCTAJUL OBTINUT LA PRESELECȚIE DE
FORMAȚIILE ÎNSCRISE LA MANIFESTARE

1. KOGAION	- Constanța 47,0	35. MERCY'S DIRGE	- Suceava 36,0
2. ZDOB ȘI ZDUP	- Chișinău	36. TORNADO	- București 36,0
	- R. Moldova 46,5	37. EXECUTOR	- Satu Mare 35,5
3. ORDER	- București 45,0	38. SAGITTARIUS	- Timișoara 35,5
4. URA DE DUPĂ UȘĂ	- Zărnești 45,0	39. SUBCONTROL	- Timișoara 35,5
5. BENDIS	- Constanța 44,5	40. TEUTON	- Piatra Neamț 35,5
6. CANGREN	- Cluj 44,0	41. LEGION	- Baia Mare 35,0
7. KAPELA	- Pitești 44,0	42. GOTHIC	- Lupeni 34,5
8. TRANSILVANIA	- București 43,0	43. HODORONC TRONC	- Brașov 34,5
9. ULTIMATUM	- Timișoara 43,0	44. J. WALKERS	- Timișoara 34,5
10. FATUM	- Baia Mare 42,5	45. MYSTIC SIGHT	- Constanța 34,5
11. INTERITUS	- Constanța 42,0	46. FARAON	- Cluj-Napoca 34,0
12. GRIMEGOD	- Arad 41,5	47. PROTEST	- Dej 33,5
13. ASALT	- Galați 40,5	48. TAINÉ	- București 33,5
14. INBORN	- Satu Mare 40,5	49. SALAMANDRA	- Lipova 32,0
15. VALACHUS	- Galați 40,5	50. ABIGAIL	- București 31,5
16. BETHLEEM	- Deva 40,0	51. AGARTHA	- Constanța 31,5
17. SILVANA	- Zalău 40,0	52. HARRIERS	- Tg. Mureș 31,5
		53. PHAIDRA	- Cluj-Napoca 31,5
18. CRONOS	- București 39,5	54. GOD	- Iași 30,5
19. AXART	- Timișoara 39,0	55. POLISON	- Timișoara 30,5
20. BLACK ROSES	- Timișoara 39,0	56. WHY NOT?	- Sibiu 30,0
21. CROWDED CELLAR	- București 39,0	57. CORTEJO FUNEBRE	- Iași 29,5
22. NATIONS SLUM	- Brașov 39,0	58. PLAYROCK	- Suceava 29,0
23. PSYCHO SYMPHONY	- Timișoara 39,0	59. SINCRON	- Lugoj 27,5
24. METAPOLIS	- Aiud 38,5	60. ATTIS	- Reșița 27,0
25. STRADA MUREȘ	- Timișoara 38,5	61. PEAST OF FRIENDS	- Câmpulung M. 27,0
26. DE-ACUMA'N COLO	- Timișoara 38,0	62. MEMENTO MORI	- Suceava 26,5
27. HALLEY	- Baia Mare 38,0	63. MAKROTHUMIA	- Timișoara 26,5
28. HOLOCAUST	- Sibiu 37,5	64. PROTEX	- Cluj Napoca 23,5
29. METRONOM	- Petroșani 37,5	65. AUTARHIA	- Victoria 23,0
30. PROCONTRA	- Galați 37,5	66. DEOCAMDATĂ	- Timișoara 23,0
31. TEARS BLAME	- Constanța 37,5	67. AKROPHOS	- Iași 22,0
32. PANTA RHEI	- Reșița 37,0	68. EDDEN	- Cugir 19,0
33. IARMAROCK	- Petroșani 36,5	69. AMALA	- Timișoara
34. POST MORTEM	- Timișoara 36,5		

COLTUL VIZITATORULUI

□ Nu toți cei care trec pe la noi au un scop anume. Unii vin prin București și doresc doar să

Harry
Coradini
vrea
acasă.
Dragos-
tea
pentru
muzică
n-are
vârsta.

ne salute, alții își fac cumpărăturile prin apropiere. Mai rar se întâmplă să ni se facă promisiuni care nu-s onorate. Nu dau nume aici, dar îi atenționez pe prietenii V.P.R. că absența obligațiilor este reciproc valabilă. Noi scriem ca să-i informăm pe cititori, dar NIMENI nu ne poate determina să abordăm un subiect sau altul dacă nu vrem. Cine are ochii de citit să-i folosească! □ Ștefan Mardale, vocalul și chitaristul grupului timișorean Arca, s-a aflat în Capitală pentru a duce caseta demo a trupei la mai multe posturi independente. □ Alături de colegii săi, Zsolt Ferencz (chitară, clape), Florin Barbu (bas) și noul tobar, Ricci (din Jimbolia) repetă acum la Clubul C.F.R. unde li s-a oferit o amabilă găzduire. □ Piese noi există, dar n-au fost înregistrate pentru că se așteaptă utilitatea unui studio performant în Timișoara. □ Ștefan l-a mai vizitat și pe Mihai Pocorschi, care s-a arătat interesat de muzica Arca. □ Europa-Nova, canalul TV particular, a realizat câteva filmări cu trupa lui Ștefan Mardale. □ Alexandru Andrieș, într-o escală prin București, venind din State și mergând spre Germania, ne-a povestit cât de bine a fost primit la Nashville de compozitorii americani pe care i-a cunoscut la Sinaia anul trecut. Amănunte vom avea când revine la fusul orar normal.

A murit un rocker...

Sunt trist în această după-amiază. Ascult Sepultura. Lui Claudiu îi plăcea foarte mult. Mă gândesc la Claudiu. Cine e Claudiu? Un rocker! A fost un rocker... Un rocker care iubea distracția, muzica bună, dar cel mai mult iubea viața. În zadar... De azi Claudiu Lucaci nu mai este. Da, a murit. Acum el există doar în suflătele rockerilor din Reșița. Nu va vine să credeți? Nici mie! Și totuși, e adevărat. A murit înecat la pescuit.

M-am dus la el. Am intrat în cameră. Hm... Într-un sicriu era un rocker. Avea și el 23 de ani, părul lăsat pe spate. Nu putea fi Claudiu. Era cineva care semăna cu el. Așa am crezut. Stătea nemișcat. Am crezut că doarme. Dar nu era așa. Acum știu; l-am luat de mână și nu a zis nimic. N-a deschis ochii.

Vestea s-a răspândit și toți rockerii au venit la el. Au venit și cei care nu-l cunoșteau, pentru că și ei doreau să mai stea un pic cu un rocker.

Apoi... A fost înmormântarea. Noi eram acolo, dar Claudiu... Rockerii din Reșița sunt în doliu... Rothmans

In memoriam - CORNEL CHIRIAC

EPITAF PENTRU CORNEL

"Dar când patru generații
Peste moarte vor trece
Când vei fi de-un veac
Aproape oase și cenușă rece
Va suna și pentru tine
Al dreptății ceas deplin
Ș-al tău nume printre veacuri
Înălțându-se senin.
Va-nfiera ca o stigmată
Dușmănia omenească!
Cât vor fi în lume inimi
Și o limbă românească."

(Cules de la mormântul lui Cornel în 1977. Scris probabil de un grup din Reșița.)

"Nimic nu e mai trist decât atunci
când cei mai în vârstă
îi înmormântează pe cei tineri

Avea doar 23 de ani...
Au trecut 20 de ani de când tineretul acelei perioade a pierdut o ființă dragă. Au trecut 20 de ani de când acest "copil teribil" al generației Flower-Power a trecut în neființă, acest copil ce aparține generației Make Love Not War, revoltată de absurditățile, egoismul, materialismul și ipocrizia epocii noastre, generația care, într-un fel greu de precizat, nu se simțea la ea acasă, în vremurile noastre.

Jimi Hendrix - Janis Joplin - Cornel Chiriac, trei nume legate de o pasiune artistică incandescentă și de o soartă tragică comună, legată de un fel de necaz venit de cine știe unde, care le poruncește să ardă repede flacăra vieții, energia unei vieți întregi, consumând-o în câțiva ani.

Plecat din țară în 1969 (în urma evenimentelor din Cehoslovacia), emisiunile METRONOM începute la București au fost reluate la scurt timp (pe 9 mai același an) la München.

Pentru Cornel, cel puțin la fel de importante ca muzica au fost întotdeauna fenomenul social, revolta și nemulțumirile din care țâșneau aceste cântece. Era o adevărată enciclopedie a muzicii, un om care o înțelegea perfect fiindcă îi înțelegea rădăcinile, știa de unde vine, îi împărțea seica de libertate și pace, oroarea de război și brutalitate, visul unei lumi mai bune.

Profesionalismul de care a dat dovadă în realizarea emisiunilor sale a atras atenția multor de tineri din țară, tineri care reușiseră să-l considere în scurt timp un prieten născut din casele lor, pe scala de unde scurte a aparatelor, punctual la 17:10. Se crease o punte de legătură între Cornel și noi. Și totuși, deși avea mulți prieteni în România, deși primea sute de scrisori, se simțea singur, neîmpăcându-se cu gândul că mii de tineri din țară îl adorau, în timp ce la München era un oarecare. Sunt convins că mulți din generația trecută nu l-au uitat și ar fi păcat ca tinerii din ziua de astăzi să nu știe ce impact au avut emisiunile sale muzicale. Au trecut 20 de ani în care ne-am simțit (printre multele probleme ce au trecut peste noi) mai puțin, în care ne-a îmbătrânit dorul de muzica pe care ne-a prezentat-o, așteptând un miracol. Cornel a fost oaza noastră de libertate (ascunsă pe unde scurte!), fericirea, bucuria și încrederea în ziua de mâine. Ani la rând am așteptat ca pasărea Phoenix, numită Cornel Chiriac, să renască din propria cenușă.

A plecat undeva departe și a găsit, sper, liniștea pe care nu a avut-o acolo, cât a fost departe de țară și de cei dragi. Măna criminală a unui dezaxat (oare???) a închis definitiv lumina ochilor săi.

În noaptea de 4/5 martie 1975, în jurul orei 1.00, a fost găsit mort lângă Mercedesul său. Înjunghiat în piept de acea creatură cu nume de... om. Ii lipseau din portofel 1000 de mărci și... atât! Așa s-a terminat scurta și strălucita traiectorie lumească a cometei Cornel Chiriac, stinsă cu mult înainte de vreme.

-Cristian Mihăilescu

□ Apariția Monei Roșoga în redacție a atras privirile tuturor colegilor. Noroc că nu sunt prea mulți. Nu a stat decât o jumătate de oră, temându-se ca poliția să nu-i ridice mașina parcată "ușor neregulamentar". Cât a băut un ness ne-a povestit despre vacanța, de o lună, petrecută în Italia. A fost o odihnă bine venită după emoțiile festivalurilor din vara '94. Cel mai mult au impresionat-o mormântul lui Michelangelo și șanțurile din jurul mormântului Doamnei în negru de la Mănăstirea Sf. Francesco. Doamna în negru, se zice, era iertătoare de păcate. Cu ani în urmă păcătoșii trebuiau să înconjoare mormântul de trei ori, în genunchi, drept pentru care, azi există adevărate șanțuri în jurul piedestalului. Revenită în țară, și-a reluat activitatea la Club Nord. Cei care doresc s-o revadă, doar acolo se poate, Mona refuzând cu eleganță "spectacolele în care se cântă cu pozitiv și se iau... 400.000 lei". Și-ar dori ca artiștii români să fie întotdeauna uniți, nu doar într-un singur caz cum e "acțiunea Tedy". Înainte de a pleca în Italia, Electrecordul i-a propus să înregistreze în mare grabă pentru un L.P. Cum Mona e de principiu "mai încet, dar bine" și cum nu erau suficiente piese, proiectul disc a fost amânat. După "Cerb" mai mulți compozitori i-au oferit piese, însă Mona preferă deocamdată să colaboreze cu Marius Dumitrescu, Manuel Savu și Gabi Basarabescu. Și în viața sentimentală a Monei a intervenit o schimbare: are un nou prieten.

O.D.

La Ploiești s-a deschis Clubul de Jazz "CORNEL CHIRIAC"

Pe 24.02 de la ora 17.00, în Studioul Echinox, Palatul Culturii din Ploiești, Asociația Cultural-Științifică ATHENEUM a organizat prima întâlnire a membrilor Clubului. Programul se anunța bogat și atractiv (afirm din invitația pe care am primit-o, dar n-am reușit să o onorăm din motive obiective): La început a fost... jazzul! (Puiu Comănescu și Paul Mancas); Intermezzo (Mihai Constantin); recital jazz-rock cu Wake Up Group; recital de chitară clasică (Cornel Voicescu și Iulian Anghel); recital de jazz cu Mihai Constantin Quartet și muzică electronică prezentată de Gheto Group (Andrei Ghejan și Cristin Temei).

Asociația va tipări în curând revista "Atheneum" precum și o serie de lucrări printre care și un dicționar de muzică rock (coordonat de Eduard Bedrosian). Colaborarea cu V.P.R. și Radio Total va fi, așa cum o afirmă și Bogdan Stoicescu, dintre cele mai strânse.

Le dorim adevăraților oameni de muzică din Ploiești entuziasm de lungă durată și-i felicităm pentru acest prim pas în recuperarea unei frumoase tradiții.

"Am trăit

lângă un bărbat care-mi spunea zilnic că o să se omoare"

2

"... Bineînțeles că abera. Recunosc că nu prea avusesem chef de amor, în noaptea aia, dar asta nu însemna că trebuia să divorțăm... Ce naiba, doar lăsasem totul, ca să vin la el! Din 2 ani, dac-am fost departe unul de celălalt două luni!... și cu toate astea, a luat 50 de pastile... cred că le-a înghițit în neștire, cred că nici nu le-a mai numărat! Voia să moară, să moară, repede... El era supersensibil și probabil că l-a deranjat atitudinea mea, după ce-am făcut amor... Nu conta că eram epuizată, că zburasem 7 ore cu avionul... pentru el sexul era ceva sacru și trebuia tratat ca atare... Kurt

te voia pe de-a neregul, nu accepta jumătățile de măsură... și, cum îi-am spus, mi-a lăsat biletul ăla. Mi s-a spus, atunci, să nu scot o vorbă în legătură cu asta... Cu ce l-ar fi putut ajuta mass-media, în fond?"

• Ce s-a întâmplat, după ce și-a revenit din comă și v-ați reintors la Seattle?

"La șase zile după ce ne întorsesem de la Roma, am explodat, pur și simplu. Nu mai puteam suporta tensiunea! A fost prima oară când mi-am ieșit din fire în halul ăla. Dar n-am putut să mă abțin, pur și simplu. Asta s-a întâmplat pe 18

martie. Kurt s-a înclinat într-o cameră, cu o armă, iar eu am chemat poliția. O, Doamne, mi-ar plăcea să poată auzi, de-acolo de unde este, că IMI PARE RĂU! Venise de la Roma bulversat total, iar când eu am început să urlu la el... probabil că s-a simțit îngrozitor.

Oamenii se tot întrebau «Și ea unde era în timpul asta?... Eu a trebuit să plec la Los Angeles, fiindcă așa mi-a cerut doctorul. Când a intrat în casă, a început să urle la mine «Pleacă dracului de-aici, că tu l-ai adus în halul ăsta!» Nici măcar n-am apucat să-l sărut sau să-mi iau rămas bun... Kurt a crezut că sunt de partea doctorilor, dar nu eram. Cred că nu mai eram de partea nimănui. Mie mi-era doar groaznic de frică... Într-o zi am reușit să-l prind la telefon și i-am zis «Kurt, ăștia de la Los Angeles Times zic că n-o să mai ajungi la Lollapalooza, fiindcă vei fi mort! Ce-ai de gând? Nu vrei să te interzezi într-o clinică, măcar o săptămână?» «Nu vreau decât să-l văd pe Michael (Stipe). Crezi că o să mă droghez cu el de față? Nu, n-o s-o fac!» Ar fi trebuit să fiu acolo, cu el, să îl însoțesc. Așa ar fi fost normal, dar nu m-au lăsat. I-au luat bilet de avion și l-au imbarcat pentru Atlanta. Nici măcar nu l-am putut conduce la aeroport, mă forțaseră să plec la Los Angeles.

• Întotdeauna v-ați certat din cauza armelor. De fiecare dată când

veneai poliția i le lua. Și cu toate astea, el își cumpăra mereu alt pistol. Când l-am întrebat, în acel interviu, despre asta, a început să-mi spună despre cum se antrenă, la tir...

"Te-a dus! N-a umblat cu o armă în viața lui, n-a tras nici un singur foc, n-a făcut nici un antrenament, n-a fost nici măcar la o vânătoare! Aveam, e drept, un revolver în casă, dar strict pentru a ne apăra, la nevoie... Când și-a cumpărat și el un pistol, l-am întrebat: «Ce-i asta, Kurt, e de jucărie?»... nu, era adevărat, un Uzi. Bineînțeles că era periculos, tu ce crezi? Când ai de-a face cu doi oameni «volatili», din care unul e depresiv, iar celălalt sinucigaș..."

• Și cum e cu fotografiile alea, care au apărut după moartea lui... alea, în care Kurt e cu un pistol în gură?

"Altă poveste! Pe Kurt îl rodea o chestie - că n-avea nici un prieten adevărat. Mă auzea tot timpul vorbind și râzând la telefon cu prietenii mei... așa că s-a decis să-și facă și el un cerc de prieteni. La Paris s-a împrietenit cu un tip, Yuri. Voia să mă convingă că e un tip nemaipomenit, dar n-a reușit niciodată. «Hai, spune, nu-i așa că-i grozav?», mă întreba. Eu făceam, fiindcă nu voiam să-l jignesc, spunându-i că acel Yuri se «lipise» de liderul formației Nirvana, nu de el, ca om.

La Paris, i-a pozat lui Yuri de câteva ori, jucându-se cu un pistol... Era bine dispus, se drogase... A fost o joacă pentru el. Apoi a urmat momentul Roma. Imediat după aceea, am văzut pozele lui Yuri în revistele englezești. Le-am ascuns de Kurt. Cred că ar fi fost dărâmat, dacă le-ar fi văzut. Prietenia era, pentru el, o noțiune de bază... Credea în prietenie, era foarte serios, grav, când vorbea despre asta. Prietenia și dragostea erau cele două din trei lucruri sfinte... al treilea era muzica."

• Ce-ai înțeles din biletul pe care ți l-a scris înainte de a se sinucide? Voia să-și gasească pacea?

"Mi-a mai scris o scrisoare, pe lângă acel bilet. E foarte lungă. O păstrează. Poate că i-o voi arăta lui Frances. Poate. Sentimentul e aproape indescribabil. «Știi că te iubesc. O iubesc și pe Frances. Iartă-mă. Nu mă urma» E lungă scrisoarea, fiindcă repetă la nesfârșit «Iartă-mă, imi pare rău». Pe lângă asta, mai scrie: «O să fiu lângă voi mereu, o să vă apăr. Nu știu unde mă duc, nu știu. Dar aici nu mai pot să rămân».

Kurt era și puțin narcisist... Mi-aduc aminte că, în timp ce eram logodiți, ne-am dat întâlnire odată, la Beverly Garland Hotel. Plimbându-ne, am găsit o pasăre moartă. El a luat trei pene și a spus: «Uite, una pentru tine, una pentru mine și una pentru copilul nostru.» M-a impresionat gestul, mi s-a părut înfricoșător... și, fiind superstițioasă, de atunci am început să cred că dragostea noastră va muri, la fel ca acea pasăre."

• Și Frances? Pare o fetiță normală, un copil fericit. Ce și cât știe despre ce s-a întâmplat tatălui ei?

"Nu știu. Uneori plânge după el seara, dar e o chestie de copil răsfățat. Atunci am impresia că nu știe, că nu înțelege nimic. Așa că, în fiecare zi, îi vorbesc despre el, ca despre un om viu. Dar când va avea 6 sau 7 ani, probabil că oamenii o vor necia, poate că vor râde de ea... nu știu ce-o să se întâmple. La început, mă gândeam că Kurt a făcut ceea ce trebuia să facă. Dar când mă uit la Frances, încep să mă îndoiesc de asta! Poate, dacă ar fi avut răbdare să-și vadă copilul crescând, să vadă căta bucurie aduce cu sine un copil, nu i-ar mai fi venit atât de ușor să se părăsească. Sau poate că n-ar mai fi simțit nevoia s-o facă."

• Ai luat-o cu tine pe scenă, la New York, ai purtat-o cu tine prin mulțime, la Buffalo, în ultima seară. Ți se pare potrivit să faci din ea un fel de proprietate publică?

"L-am văzut de câteva ori pe Lee Ranaldo (de la Sonic Youth) aducându-și fiul pe scenă, la spectacole, și mi s-a părut oribil. Kurt era înnebunit, nu cumva să o răpească cineva, din cauză că era copilul unei celebrități... acum însă nu mai gândesc chiar așa. Ei îi face bine să mă vadă. Și mie. Când mă uit la ea cu coada ochiului și o văd cu câștile de protecție la urechi, făcându-mi semn «Ah, mami, cântă mai încet, te rog!», mă simt mai bine... Dar s-ar putea să ai dreptate. Am să mă mai gândesc la asta..."

Știi, la Minneapolis am fost la o petrecere dată de Nine Inch Nails. Frances se tot uita în stânga și-n dreapta și la un moment dat a-nceput să strige «Tati, tati!» Toată lumea a rămas încrăcită. Nici nu știu ce-a apucat-o, ea face chestia asta foarte rar, și numai în somn.

• În mai, ai apărut la MTV Movie Awards, însoțită de Michael Stipe. Cum te-a ajutat el să depășești perioada grea, care a urmat morții lui Kurt?

"Michael mă simte, pur și simplu. Știe când fac tâmpenii, fără să-i spun.

Știe când mă droghez. Ce nu știe, probabil, e că mă ajută să mă mențin în viață. Cred că noi doi comunicăm telepatic.

La început, credeam că-i e milă de mine, iar eu urăsc asta. Până-ntr-o zi, când mi-a transmis un mesaj: «Eu nu sunt mama Dolores. Nu mi-e milă de tine. Doar că îmi pasă... ôf, în la tine, fir-ai a naibii!»

• Kurt a fost mereu comparat cu John Lennon. Tu crezi că ai vreun punct comun cu văduva sa, Yoko Ono?

"Îi înțeleg durerea, acum. Dar nu ne asemănăm în nici un fel. Și pe urmă, cred că nimeni nu vorbește, referindu-se la rock, despre Sid și Nancy sau John și Yoko. Dar despre Kurt și Courtney se vorbește, fiindcă am fost ambii implicați în lumea rock. Presa a tot încercat să ne bage în aceeași oală, pe noi, cele trei văduve, dar asta nu e posibil. Nu au cum să mă compare cu vreuna dintre ele, fiindcă eu am și un alt statut, în afară de acela de văduvă."

• Te-ai întrebat despre pozele în care apari în pat cu Evan Dando. Au fost făcute asta vară la New York, după show-ul Lemonheads...

"Ne-am sărutat... «Copii, fiți atenți aici, ce pupici!»... Cât am făcut pozele, mama și sora lui Evan au fost în cameră... Vorbeam despre nu știu ce. A venit cineva cu un aparat și a sărit cu ideea «Săruțați-vă!» Și pozele au apărut prin ziare, după vreo 5 zile! Ce tâmpenie!"

• Cu drogurile cum stai?

"Iau valium și percodan. Heroina nu-mi place. Mă simt ca o cârpă, dacă prizez, și mă urâște îngrozitor. Nici nu-mi injectez. Urăsc acele. Numai după ce a murit Kurt, am luat, vreo trei săptămâni, heroină. Dar nu m-am simțit mai bine."

• Cum a fost când și Kristen Pfaff a murit, în urma unei supradoze, în iunie trecut?

"Groaznic. Mai ales când a trebuit s-o sun pe mama ei... Să afli că și-a murit copilul... Și cu Eric mi-a fost greu. Abia l-am putut smulge de lângă ea. Erau împreună de foarte mult timp. Când am ajuns acolo, el spărsese ușa de la baie. Foarte trist... Era, totodată, nebun de furie, pe cei care-i procurau lui Kristen drogurile."

• Ai cântat unul dintre cântecele neînregistrate ale lui Kurt, în ultimul turneu, ca bis. Câte astfel de cântece există?

"Treisunt complet finite. Și mai sunt încă zece, abia schitate însă. Unul e vechi, l-a compus Kurt, când se afla la Washington, între Bleach și Nevermind. Se numește «Opinions». Altul (începe cântece), «Talk to me in your own language, please»... Pe al treilea nu-l pot fredona. E foarte bun. Fiecare sunet e magnific. Se cheamă «Dough, Ray And Me». E ultimul cântec pe care l-a scris. În pat. Refrenul, cântat în cor, e «Dough, Ray and me, Dough, Ray and me», și pe urmă zice «Me and my IV». Apoi mai e un cântec care se numește «Clean Up Before She Comes», clasic, în formula Nirvana. Îl cântăm noi, în turneu. Melissa cântă partea mea, iar eu, pe-a lui Kurt. Eu i-am zis «Drunk In Rio». La Rio am înregistrat, eu și cu Kurt, niște piese mortale. Asta a fost în ianuarie '93, când Nirvana a fost la Hollywood Rock Festival, la Rio. Ne armonizam extraordinar. N-o să le scot pe piață, oricât ar părea de tâmpită chestia asta. Nu vreau să mă sprijin de Kurt. Vreau să reușesc de una singură. Cred că e de înțeles. Aș stărni din nou valvă și nu vreau."

• Ce crezi că vei compune, de-acum înainte? Vei avea cântece în care să povestești, direct sau indirect, despre ce s-a întâmplat?

"Nu știu... În interviul ăsta, am hotărât să răspund sincer. Cu grijă, dar sincer. Un nou album... trebuie să fiu foarte, foarte atentă. Poți să scrii despre cum a fost, când ți s-au pătat mâinile de la sângele propriului tău soț? Sau despre cum strângi în brațe jacheta în care era, când s-a împușcat?"

• Oricum, una dintre cele mai socante secvențe din clipul de la «Doll Parts», e imaginea lui Kurt, tânăr, blond, un băietandru, aproape!

"Era dreptul meu. E dreptul meu să mă refer la el. Asta a fost. Bărbatul meu mi-a fost luat... Era bărbatul meu. Uneori așa se purta, ca un băietandru, ca un licean. Grațios. Am o obsesie cu grația. E primul lucru pe care-l caut la un om... Dar o parte din farmecul grației stă în tăcere... Tăcuta hăleră! După tot ce s-a întâmplat, mi-am zis: «Poate că o să te preschimb în-o văduvă tăcută. Tăcută...» Dar să-mi înăbuș sentimentele nu pot. Ele trebuie să supraviețuiască. Altfel, am să mor."

Ana Călin, după Rolling Stone

"Nu ieșim nici pân' la colț, fără psihiatru!"

Cum o mai duci?

"Foarte bine, mulțumesc-ți ție și tuturor celor cărora le pasă, în afară de mama, de fiul și de nevasta mea, cărora știu sigur că le pasă... Acum sunt bine, pot spune că mi-am mai revenit. La sfârșitul turneului, însă, eram dărâmat..."

• Ce ziceai de turneu? S-au auzit niște zvonuri, precum că...

"Mda, am cam sărit peste cal. Băieții de la Primal Scream au fost cu noi în turneu, așa că-ți dai seama... noapte de noapte, țin-te dezmăț!"

• Se mai zice că n-ați mai avea un manager, ci un guru...

"Pardon, un SS (râde)! Sfătuitor spiritual, adică! Îl cheamă Jonathan Kessler. Un bun prieten. Dacă n-ar fi fost el, nu știu pe unde-aș fi eu, acum!"

• Primal Scream avea un SS, cum îi zici tu... unul gen anii '60, măta blândă, umbla tot timpul cu un album Sky Saxon după el...

"Măta blândă? Ah, Bobby! Clasicul Bobby, ne-am întâlnit, da, el trebuie să fie, corespunde descrierii... Bobby, cel de-o «tragică splendoare»..."

• Cam așa. Al vostru cum arată?

"Ca un hippy. Păr lung, barbă... A venit pe post de contabil. Acum ne e prieten. Se-nțelege perfect cu toți cei din grup. N-are nimic de-a face cu muzica, dar are o «karma» care l-a făcut să devină indispensabil trupei..."

• Despre tine se știe că te-ai recăsătorit cu o fată cunoscută pentru faptul că are părul lung și se pricepe la tatuaje și... pus barbă!

"Despre barbă nu știu nimic. Că-i place părul lung și că adoră tatuajele, știu. Mie mi-a făcut un tatuaj pe tot spatele, în 8 ore, de fapt, în două sesiuni de câte 4! M-a tatuat (de) tot (râde), oricum ai lua-o!"

• E adevărat și că ai un inel prins de...?

"Păi, dacă nu faci foc, de unde fum? Da, așa e. Mi l-am pus la o zi după ce m-am însurat cu Teresa. Am vrut să fac ceva cu totul special... Pot să-ți spun că au fost cele mai dureroase momente din viața mea! Oricum, eu mi-am dorit, de fapt, să am un inel, nu neapărat să-l și port... (Geme, cu o expresie amestecată, ceva între mândrie și durere, ceea ce arată că îl poartă, totuși.) Doamne, ajung uneori să mă mir eu însumi de schimbările care s-au petrecut în mentalitatea mea!"

• Și-n ce constă diferența?

"Păi, încep să-mi bat joc din ce în ce mai mult de mine"

Nu, mă refeream la inel...

Luete din...

Q

"A, inelul! Pardon?! Păi normal că schimbă în întregime situația! Poți să-ți dai seama de el diferite lucruri..."

Bine, dar (îmi strâng picioarele, terfăit) ce, Doamne, iartă-mă, ai de gând să-ți atârni? Greutăți, clopoței?

"Nu, nu clopoței... (misterios)... ceva micuț... micuț, care se poate face mare... Știi, în L.A. am participat la mai toate întâlnirile acelea organizate de guru, și așa mi-am regăsit - sau descoperit - spiritualitatea, dar, pe lângă asta, am reușit să pășesc în lumea obscură a desfrăului. Am experimentat toate fețele fenomenului rock n roll, cu alte cuvinte!"

• Și cam pe unde te-ai situa, pe o scală care-i are, drept 0 grade, pe cei de la Zeppelin?

"A, probabil pe la vreo minus 10 grade! Sunt caricatură acelei vedete rock care-a ajuns atât de sus, încât e la un pas de a se sinucide!"

Nimeni n-a mai crezut că o să-ți mai revii, știi asta?

"Mda, păi voi le-ați dat tuturor apă la moară! Mereu vedeam prin ziare titluri de genul «Pariati pe cine moare primul, Dave sau Bobby». Noi ne străbăm de răs, când citeam, iar Bobby, care e mai grijuliu, săracul, mereu le spunea ziaristilor «Vă rog, nu-i scoarzi lui Dave mai multe probleme decât are, că are destule!»

Se pare că aveți chiar și un doctor, care va însoțește peste tot.

"Da, avem. Suntem, probabil, singurii care plătesc gras și cară după ei un psihiatru, oriunde s-ar duce. Nici după țigări nu ieșim fără el!"

• Și, deci, de pe scenă, țin în pătut? Mda, mă rog, eu nu, dar toți ceilalți cam așa fac!"

• Doctorii vă ajută să puteți intra pe scenă?

"Da, ne fac să ne «intrăm» în stare, să adunăm atăta forță încât să putem urca pe scenă și cânta. E ceva artificial, primul semn al regresului... Eu cred că oamenii n-ar trebui să (mai) facă un lucru, dacă nu le (mai) place să-l facă. Dacă nu-ți mai place sau nu mai merge, oprește-te. Așa am hotărât că voi face eu, în orice situație. Asta, după ce m-am întors cu două coaste rupte din turneu! Turneu care a însumat 180 de concerte! Tu-ți dai seama ce-nseamnă asta? Îți dai seama că mi-am rupt două coaste și că, fiind beat mort, n-am știut nimic pân' a doua zi, când m-am trezit în dureri groaznice? M-am dus cu Jonathan la spital, unde mi s-a spus că ar trebui să rămân, o vreme... «Mai bine mort, decât într-un spital, mi-am zis. Las că mă fac eu bine, cum știu eu!» Așa că-am dispărut o vreme... am dat o raită pe la lacul Tahoe și-n trei săptămâni m-am pus pe picioare!"

Era acolo vreo clinică de dezalcoolizare?

"Erau de toate, menite să te readucă cu picioarele pe pământ. Puteai s-o faci lată și acolo, dar n-aveam eu chef de asta. Abia atunci când m-am oprit, cu adevărat, mi-am dat seama căte poate îndura propriul tău sărman corp!"

• Ziceai că Primal Scream v-a «ajutat» mult în turneu...

"Mda (râde), mie-mi plăcea al naibii să petrec, iar ei păreau născuți pentru dezmăț... Zăceam în camera mea, până la 8-9 dimineața, iar în timpul asta, Mick Jones zbiera și bătea cu picioarele-n ușa: «Dave, trebuie neapărat să mănânci ceva! Trebuie să mănânci, omule, n-aiuzi!»

• Intr-adevăr, trebuie să fie îngrijorător să-ți spună unul ca Mick că ești prea slab!

"Nu-i așa? Oricum, să știi, că el arată mult mai bine decât înainte! În rest, ce să-ți mai spun? La noi, oriunde ne-am duce, merge totul ca pe bandă... TREBUIE să ne așezăm în fund pe mochetă și să COMPUNEM! Pe mine chestia asta a început să mă cam plictisească..."

• Așa cred toți cei din Depeche Mode?

"Nu, numai eu, în nebunia mea!"

• Și ceilalți ce părere au despre chestia asta?

"Păi, nu prea cred să le convină, dar asta e..."

• Și ei au crezut că nu te vei mai întoarce pe scenă?

"Cred că da. Uneori se uitau la mine, de parcă-și spuneau «Doamne, dacă moare mâine?» Metodele prin care poți ajunge să «uizi» sunt multe și simple... Rezultatul e același, indiferent dacă te folosești de o sticlă de vodcă sau de-o seringă..."

Amândouă te duc, încet-încet, spre moarte. În ceea ce mă privește, cred că 15 ani de dezmăț și orgii mi-au ajuns... GATA!

• Spune-mi un banc! Vrei altul mai bun, decât cel că mă aflu, încă, aici?"

Ana Călin după "Q"

Vineri 24 februarie. București, Sala Polivalentă. Aniversarea a 5 ani de la prima emisie **RADIO CONTACT ROMÂNIA**. Sala este plină de n-ai loc să arunci... o sticlă de Coca-Cola. Mulți tineri, dar și părinți însoțiți de bunici. Adică ascultătorii Radio Contact. Organizatorii: TITL & Parteners, CONTERA AV, TELEZIUNEA ROMÂNĂ. Aruncând o scurtă privire în sală am descoperit și sponsorii - COCA-COLA, Paralela 45, Guild Film România, Tineretul Liber, Libertatea, Protguard ANGST-RO. La ora anunțată (21.00) și-a făcut apariția grupul Radio Contact, adică cei care trudes zilnic pentru ascultători.

o fată singură-n noapte

Prezentarea s-a făcut în ordine alfabetică, publicul reacționând puternic la aparițiile feminine deosebite (de exemplu, la Raluca Moianu). A urmat prima parte a mult anunțatului karaoke. 24 de tineri (băieți și

Gala Radio Contact

fete) cu oarecare talent (voce), dar cu multe talente scenice (Doamne, cum se mișcă copila în pantaloni scurți roșii!) au încercat să încălzească publicul. Au reușit pe jumătate. Și asta cu sprijinul arbitrilor **Horia Moculescu** (animator principal) și **Adrian Daminescu**. S-au interpretat piese din repertoriul Madonnei, al lui Elvis Presley și Mariah Carey. În timp ce Adrian Daminescu a făcut publicului cadou o piesă Elvis, juriul a triat concurenții karaoke și din 24 au rămas 12. La 21.40 - a început spectacolul adevărat. Primul nume ATeKa și prietenii săi din Zair. După o scurtă conversație cu omul de la sunetul SFINX EXPERIENCE MUSIC ("Hei, cumetre, nu merge! Ce să fac?"), showul său aduce bine cunoscutele ritmuri afro-tam-tam. Mișcarea scenică și livrea dansatoarei albe în costum african fac momentul "fierbinte". Urmează **Orchestra Direcția 5**, după o prezentare care

include toate reușitele grupului. Totodată, se anunță că **Orchestra Direcția 5** este **grupul anului la Radio Contact**. S-au cântat 6 piese de pe ultimul album. Publicul a reacționat bine, momentul de vârf fiind solo-ul la tobe al lui **Florin Ionescu**. Fix la ora 23.00 a intrat în scenă "marele" **Ioan Gyuri Pascu** cu a lui "Mașină de jazzolină". A venit singur și a cântat cu bandă, ceea ce i-a fost fatal. După patru piese, la a cincea ("Morcovul românesc") banda l-a făcut festa și a trebuit să iasă din scenă. A fost chemat de public și cu o chitară împrumutată a salvat spectacolul, cântând "Țara arde, babele se piaptână". A fost aplaudat și bisat. **Laura Stoica** a menținut publicul în priză. Piese "Doar tu", "Ea nu știe ce vrea" au mers bine. Dar la "Cui îi pasă de viața mea" s-a rupt banda și a trebuit să continue fără acompaniament. S-a descurcat și a plecat. Publicul nesățul a fluierat îndelung. Într-un târziu momentul dificil a fost trecut. Ora 24.00. **Loredana Groza** intră în scenă însoțită de trupă și aduce paradisul în direct la gala Radio Contact. N-au mai fost probleme de sunet, așa

Ea nu știe ce vrea

că s-au putut asculta în condiții bune "Lili și puștiul", "Nu-ți spun adio", "Acum", "Ei și!", "O fată singură-n noapte". La ora 0.24 s-a cântat "La mulți ani!" pentru Radio Contact. Vedeta serii a fost grupul belgian **Good Shape**. Intrare studiată și de efect. Cvarțetul bărbătesc se mișcă bine și cântă așisderea. Fetele din sală își strigă dragostea și aprecierea. Cea mai gustată piesă a fost "Take My Love". Cei 12 karaoke au revenit și și-au demonstrat talentul după piese de Kylie Minogue, Ray Charles și Stevie Wonder. S-au desemnat câștigătorii. Locul întâi Anda, urmată de Delia și Vlad. Apoi Sala Polivalentă s-a transformat într-o mare discotecă, căci a intrat pe rol **Super DJ Alex Kay**. Și prestația sa a fost bună. Gala Radio Contact s-a încheiat cu avanspremiera națională a filmului "Frankenstein".

A consemnat
Marian T.

Cine zici
că a taiat
banda?

Scuze pentru dezinformare

Deși vă anunțam în numărul trecut lansarea pe 23 februarie a îndelung așteptatului album comun **FLOARE ALBASTRĂ - QUO VADIS**, evenimentul nu s-a produs și vă dați seama că nu din vina noastră. Așa cum se mai întâmplă pe la noi soliștii știu una iar organizatorii cu totul altceva. Oricum noi cerem scuze celor care au fost la Magazinul Muzica și le propunem o nouă dată: 3 martie. Sperăm că măcar acum să nu-i dezinformăm.

Din nou prin cluburile bucureștene

Această primăvară timpurie a produs și o învioreare neașteptată a activității muzicale. Într-un interval de numai trei zile, 23-25 februarie, s-au organizat în București 10 (!) concerte, astfel încât vineri seara nu știam ce să alegem: Quo Vadis la Big Mamou, concertul de la Polivalentă de aniversare a postului de radio Contact, Pasărea Colibri la Tango, Formația de jazz a pușcașilor marini americani la Lăptărie sau Galele Tele 7 abc. Cred că este mult mai bine așa decât să stăm luni de zile în așteptarea unei cântări.

La Clubul "L" - joi, 23 februarie, ora 18,00 - "ELECTRIC RED ROOSTERS"

Vestea unei cântări cu Sorin Chifiriuc la CLUB "L" am primit-o la o bere, astfel încât în momentul în care am ajuns acolo nu știam care dintre cele două trupe ale lui Sorin va cânta. Roata sau Electric Red Roosters. Deși toate spitele "roșii" erau pe "scenă", după prima piesă am realizat că îi aveam în față pe actualii "cocoși roșii electrice": Elena Perianu - clape, voce,

Valentin Badea - chitară bas, Eugen Caminschi - chitară, percuție și Sorin Chifiriuc - chitară, voce. Atmosfera, parcă ușor nostalgică, semăna destul de mult cu cea din Clubul A al anilor '70. Amplificare discretă, numai bună pentru spațiul respectiv, muzicienii se aflau pe un mic podium în mijlocul spectatorilor, ceea ce asigura o atmosferă extrem de intimă. Trebuie să mărturisesc că după Cerbul de aur l-am supărat pe Sorin spunându-i că nu mi-a plăcut ideea textelor de blues în limba română. Și cred că greșeam. Ascultând din nou aceleași piese am realizat că el avea dreptate. "Căini pe trotuar", "Ți-ar sta mai bine" sau "Pe mijlocul străzii" sună foarte bine acum după un oarecare rodaj și probabil că ar trebui difuzate mai des la posturile de radio. Deși la un moment dat Sorin considera momentul Electric Red Roosters ca depășit iată-l că s-a răzgândit și consideră că nu a făcut rău. Despre Roata, mi-a spus că o să mai vorbim cam peste două luni.

Pentru cei care nu știu unde-i clubul "L" trebuie să le spun că se află la subsolul Facultății de litere și că în fiecare duminică dimineață, de la ora 10.30, aici se adună prietenii lui Moțu Pittis, membrii clubului "Happy Hippy".

Clubul "TANGO" - vineri, 24 februarie, ora 21,00 - "PASĂREA COLIBRI"

Pentru a doua oară în aceeași lună PASĂREA COLIBRI la clubul TANGO. Spuneam cu un alt prilej despre ei că sunt "cei patru mușchetari ai folkului românesc". Urmărindu-i la lucru am observat că nu am greșit cu nimic. Mircea Vintilă are ceva din bonomia lui Porthos, Vlady Cnejevici este la fel de taciturn ca Athos, Mircea Baniciu este fermecător precum Aramis, iar d'Artagnan nu poate fi decât Moțu Pittis. Mai în glumă, mai în serios, iată că mica "păsărică" a devenit formația cu cel mai mare număr de concerte din ultimul an. Repertoriul bine ales, arta spectacolului și autoironia asigură grupului PASĂREA COLIBRI o excelentă priză la public.

Printre fanii mai noi ai trupei - multă lume bună. La concertele COLIBRI de la TANGO, i-am zărit pe cântăreții Mihai Constantinescu, Anastasia Lazariuc, Anca

Turcașiu, Gheorghe Gheorghiu, pe ziaștii Bogdan Teodorescu, Lia Trandafir, Laura Ganea, Petre Berceanu și mulți alții. Probabil c-o să-i vedem și la lansarea dublului album programat să apară în preajma Sărbătorilor de Paști.

La sfârșitul concertului s-a scandat "COLIBRI la MTV!".

Clubul "BIG MAMOU" - joi, 23 și vineri, 24 febr., ora 21,30 - "QUO VADIS"

Prezența trupei timșorene Quo Vadis la București nu putea să treacă neobservată. Deși la început, în prima seară, i-au șocat puțin pe "abonații" clubului prin stilul lor mult mai agresiv și dinamic decât al trupelor care cântaseră până atunci în club, până la urmă au terminat triumfători ambele cântări. Steven, un texan de vârstă medie, aflat la București pentru afaceri, rămăsese "bouche ble" și-mi spunea că de mult nu a văzut o formație care să cânte cu atâta feeling și suflet. Farkas Laszlo (chitară, muzicuță, voce), Gaspar Zsolt (voce, bas) și Borbely Szilard (tobe) sunt numele celor trei băieți care l-au impresionat atât de tare pe texan. Remarcabil pentru Quo Vadis sunt compozițiile proprii care sună ca... dincolo.

Așa cum a mai făcut-o și cu alt prilej, Voltaj '88-ul Berti Barbera (voce, kazoo, muzicuță) a cântat împreună cu Quo Vadis o repriză de bluesuri tradiționale, concertul încheindu-se cu o surpriză pentru patronul clubului, piesa din repertoriul lui Wayne Tups: "Big Mamou".

În încheiere, am consemnat pentru voi programul clubului în prima jumătate a lunii martie:

- 2 martie - BEGA BLUES BAND (cu BELA KAMOCSA - ex. Phoenix, Gramophon, Post Scriptum)
- 3 martie - ELECTRIC RED ROOSTERS
- 4 martie - BEGA BLUES BAND
- 9 martie - SLOW MOTION
- 10 martie - CRISTI SOLEANU BAND
- 11 martie - VALERIU STERIAN & COMPANIA DE SUNET

Nelu Stratone

PREMIILE RADIO CONTACT

Sâmbătă seară, la World Trade Center, lumea bună a Bucureștilor, printre care se învâneau, dornici de subiecte de can-can, mulți reprezentanți ai mass-media, **Radio Contact** și-a aniversat cinci ani de la înființare. Ei, cinci ani e o vârstă,

poți spune că ai deja o experiență. În ceea ce privește sărbătoritul nostru, are nu doar experiență, ci și o largă audiență la public. La orice fel de public. Fapt demonstrat și de numeroșii spectatori de la Sala Polivalentă dar și de prezența unor personalități politice de diverse culori, artistice și culturale, la World Trade Center. Domnul **Călin Popescu Tăriceanu** a fost o gazdă impecabilă. Toți musafirii au fost primiți de domnia sa. S-a făcut vizualizarea staffului postului de radio și a colegilor din studiourile teritoriale. Apoi **Toni Grecu** a anunțat cu umor și cunoscut premii Radio Contact. Laureatii acestei ediții au fost **Alexandru Andrieș**, **Nicu Alifantis** și trupa **Holograf**. Primul a fost declarat interpretul anului 1994, al doilea compozitorul anului (coloane sonore pentru numeroase piese de teatru), iar titlul de formația anului a revenit trupei **Holograf**. Premianții au primit diplome, un frumos simbol cu simpaticul delfin (destul de greu la câră) și o utilă sumă în plicuri ferm sigilate.

MAYHEM

Zguduit puternic de sinuciderea solistului vocal, în plină ascensiune, și de asasinarea sălbatică a liderului și fondatorului său în plină explozie "black metal revival", renegeat de marile case de discuri, dar susținut frenetic de magazinele rock și de scena underground, Mayhem constituie, mai mult decât un caz, un nume de referință pentru mânia sa Metalul Cel Întunecat. Acestui idol al întinericii și se închină azi toți meseriași nordici (și nu numai) ai stilului, în frunte cu celebrii Dark Throne, cu respectul cuvenit inventatorilor acestui stil în varianta sa modernă. În sinistrele fiorduri ale întunecatului pământ norvegian, în anul 1984, s-a născut cel mai satanist grup al pământului - **Mayhem** - alcătuit pe atunci de fiii iadului ce-și spunea **Euronimous** (c), **Necrobutcher** (b) și **Manheim** (t). Chiar dacă muzical se situau pe undeva între Venom și Metallica (adică cele mai extreme grupuri ale zilei), ideile morbide expuse de acești diletanți prind incredibil de repede la public. În 1985 sute de spectatori se înghesuie la showurile apocaliptice ale trupei, devenită între timp cvariet prin cooptarea vocalului **Messiah**. Anul 1986 aduce infamul demo "Pure Fucking Armageddon", care include pe "Side Fuck" (trasă în studio), titlurile "Voice Of A Tortured Skull" (Intro), "Carnage/ Ghouls/Black Metal (versiune total death)/ Pure Fucking Armageddon", iar pe "Off Side" (imprimată pe mixer) se află: "Mayhem/ Ghouls/ Pure Fucking Armageddon/ Carnage". Banda a fost produsă în ediție limitată, toate cele 100 de exemplare intrând în posesia amatorilor de hardcore/thrash underground. În scurt timp Mayhem devine sinonimul brutalității nordice, justificându-se astfel editarea demoului secund, "Deathcrush" editat într-un tiraj superior primului dar tot limitat: 250 copii. Audiem de data asta un produs de studio mult mai elaborat, care etalează efecte de

sintetizator și o introduce de pian în coverul Venom "Witching Hour", plus noi piese proprii, care fac din Mayhem primul grup CULT al black metalului. Următorul pas constă în editarea în 1000 de exemplare a MiniLP-ului "Deathcrush", scos cu o grafică excelentă (care lansează și logoul trupei) de casa britanică Posecorpse Music Inc. Tot în 1987 numele trupei apare pe culegere "Burned Alive" a casei Black Dragon și, imediat după acest eveniment, vocalul Dead își face apariția în lumea extremiștilor satanici, dovedindu-se în scurt timp un posedat în cel mai ocultist sens al cuvântului. Demoul "The Freezing Moon" iese în 1989 și alături de piesa titlu include "Carnage" de pe primul demo. Grupul este deja faimos nu numai în Scandinavia, unde se produce curent în circuitul cluburilor și colegilor, dar și în Germania, unde pe 26 noiembrie 1990 are loc unul din cele mai tari giguri black metal (intrarea: 9 mărci) în care Dead, Euronimous, Necrobutcher și Hellhammer (t) au susținut, în cele 60 de minute scenice, materiale de pe cele trei demos într-o prestație de neuitat. Deoarece concertul a avut loc la

Mayhem și Merciless, preluând pe CD debuturile trupelor respective între care și minialbumul "Deathcrush" (1993).

În noaptea de 9/10 august 1993 o nouă lovitură de trăznet nimicește acest grup al Satanei: Count Grishnach, liderul trupei Burzum, înjunghiat pe Euronimous în propriul său apartament, dispută iscată de rivalitatea stupidă la conducerea secției satanice "Black Circle Of Norway". Moartea lui Euronimous pune capăt carierei acestui atât de controversat grup de muzică extremă, în plină ascensiune a black metalului, fapt dovedit și de apariția noilor labels independente, profilate pe acest muzical, între care un loc de frunte îl ocupă Osmose Records. Aceasta firmă lansează în 1994 albumul "De Mysteriis Dom Sathanas", operă postumă conținând ultimele înregistrări ale trupei, în componența: Euronimous (c), Necrobutcher (b), Hellhammer (t) și Atilla Czar, vocalul grupului Tormen din Ungaria. Este un disc extrem, poate puțin prea linar, dar incluzând adevărate piese clasice ale genului: "Funeral Fog", "The Freezing Moon", "Pagan Fears", "Buried In Time And Dust". Se află aici 8

Leipzig, în fosta DDR, acesta se pare că este primul mare concert black metal într-o țară fostă comunistă.

Deja concertele au loc într-o atmosferă șocantă, dominată de un amurg mistic, amenințator. Euronimous ajunge un personaj faimos în lumea neagră: conducător al Consiliului Black Metalului Norvegian, având ca scop declarat "readucerea lumii actuale într-o a doua epocă medievală". Tot în 1990 se poate achiziționa bandadocument "Only Death Is Real/Live In Leipzig", imprimată bineînțeles în concertul mai sus amintit. Și iată-ne ajunși la 1991, când titlurile "Carnage" și "Freezing Moon" intră pe legendara compilație a casei CBR Records, "Projections Of A Stained Mind", alături de piese cu Entombed, House Of Usher, Merciless, Unleashed, Nirvana 2002, Chronic Decay, Sismember, Macrodex, Traumatic, Tiamat și Skull. Pentru Mayhem este un an nefast, căci în aprilie o veste stupefiază lumea undergroundului: vocalul Dead s-a sinucis, fapt fără precedent pentru comunitatea black metal. O lungă perioadă, Euronimous și colegii săi renunță la activitatea scenică, dedicându-se promovării propriului label "Deathlike Silence", care lansează discuri cu Abruptum, Burzum,

titluri toride, cântate cu viteză supersonică și prevăzute cu introduceri decapante, 8 titluri dominate de un baterist formidabil, 8 piese în care chitara lui Euronimous susține deseori riffuri asazine și găsește teme efectiv fantastice. Un disc care te face să apreciezi black metalul (dacă încă n-ai făcut-o). Tot în 1994 casa Obscure Plasma a relansat în variantă LP/CD monumentalul concert din Leipzig din noiembrie '90, disc de excepție (4 puncte din 5 la Ultrakult) dedicat solistului Dead. Din 1994, bateristul Hellhammer activează la Emperor, dar a colaborat și la ultimul Enslaved, "Frost" (Osmose/1994).

DISCOGRAFIE

(1) "Pure Fucking Armageddon" (DEMO) 1986; (2) "Deathcrush" (DEMO) 1987; (3) "Deathcrush" (MLP) Posecorpse/1987; (4) "Burned Alive" (SAMPLER) Black Dragon/1987; (5) "The Freezing Moon" (DEMO) 1989; (6) "Only Death Is Real - Live In Leipzig" (TAPE) 1990; (7) "Projections Of A Stained Mind" (SAMPLER) CBR Records/1991; (8) "Deathcrush" (Mini LP) Deathlike Silence/1993; (9) "De Mysteriis Dom Sathanas" Osmose/Deathlike Silence/1994 (10) "Mayhem - Live In Leipzig" Obscure Plasma/1994 (x).

ACTUALITATE ROCKUL NOSTRU

Aniversarea primilor 3 ani de existență (non-stop) a Rockoteciei de la Casa Tineretului din Buzău a prilejuit întâlnirea câtorva sute de fani inimoși cu câteva din cele mai îndrăgite trupe ale momentului. ★ Vineri, 10 februarie, **Tectonic** și-a prezentat discul "Anomalia". Chiar dacă nu s-a cântat, trioul bucureștean s-a întâlnit cu reprezentanții primului său public live (Buzău Top T '87/'88). Băieții au coborât în mijlocul tinerilor, au dat autografe, au răspuns la numeroase întrebări. Într-o atmosferă intimă (dar fierbinte), s-a desfășurat conferința de presă, la care au participat toți reprezentanții mass-media buzoiene (presă, radio, TV-cablu). Întrebările clare, la obiect, discuțiile generale privind soarta rock-ului național, polemicele constructive și nu în ultimul rând "vinșorul de Vrancea" au contribuit la o întâlnire mult mai reușită și mai utilă decât cea de la Muzica. ★ Duminică, 12 februarie, au cântat în rockotecă bucureștenii **Sarmale Reci**. "Niște adevărați profesioniști!" - ne-a declarat organizatorul Cornel Constantinescu. "Și-au aranjat secolele și au făcut probe în doar zece minute. Publicul a fost în delir. A fost cel mai bun concert pe care l-am organizat în ultimii trei ani..." ★ Joi, 16 februarie, a fost rândul zărneștilor **Ura De După Ușa** să urce pe pereți o sală arhiplină, într-un recital de aproape două ore (!) (În deschidere: tânărul grup speed/thrash **Justice**, care, dacă ar insista pe piesele proprii, ar putea în perspectivă să ne transmită ceva interesant.) S-au cântat toate piesele albumului "De ce atâta ură?", titluri cunoscute care n-au încăput pe planificatul disc, și nu mai puțin de 5 cântece în primă audiecție ("Dilimache/Excepții/Lotus 208/Băiat cu minte/ Tincuta"), care cu siguranță vor deveni în câteva luni la fel de iubite și apreciate ca "Omule de la TV", "Sticlă" și "E-te-te la tine!". La ultimele patru piese, Nelu (care pe 22 februarie a plecat în armată) a predat chitara celui care-l va înlocui un an de acum încolo: **Kuky Gherman** (ex-Detector/Experimental). ★ Nu putem încheia această retrospectivă a rockului "care se întâmplă" la Buzău, fără a-l felicita (pentru inițiativă și organizare) pe inimosul Cornel Constantinescu, fost trupe în toate găștile cunoscute ale Buzăului anilor '70-'80, inima și creierul celui mai nonconformist festival rock din țară

(TOP T), a cărui ediție cu numărul XI (incredibil) o pregătește deja. ★ Am avut ocazia în ultimul timp să stau mai mult de vorbă cu cel mai inspirat manager al momentului, **Nikki Constantinescu** (de la Electrecord). De la el am aflat câteva lucruri destul de interesante. ★ Contrar afirmațiilor lui **Dragoș Docan** din presă, albumul "Lanțurile" al trupei **Krypton** nu va fi reeditat. Motivul este foarte simplu: din stocul inițial de 2000 de exemplare mai sunt disponibile mai puțin de jumătate și asta la prețul vechi. ★ În schimb, **Octave** a depășit cifra de 30.000 de copii ale primului album, justificând cu siguranță editarea unui CD. ★ Tot la capitolul "reușite" se situează LP-ul "Anomalia", din care

Costi (tobe/voce) - URA DE DUPĂ UȘA

Tectonic au vândut numai în prima zi (la Muzica) circa 400 de bucăți. La o lună de la lansare s-au epuizat circa 1000 de copii. Mai sunt disponibile 3000 de variate vinyl și 2000 de casete audio. ★ Pe 9 februarie s-a desfășurat la Casa Sindicatelor din Arad un concert underground la care au participat circa 300 de rockeri. Organizatori au fost componenții trupei **Apostas**, alături de care s-au produs **Interitus** (Constanța), **Orion**, **No Name**, **Scammer** (cu un vocal deosebit, care combină stilurile Max Cavallero/Phil Anselmo) și revelația serii - succesorii de la **New Age**. Invitați de cei din **Grimegod** (care urmau să-și susțină propriul concert câteva zile mai târziu). Din păcate, încă o dată sonorizarea a lăsat de dorit (Ne-a informat **Luci Sepultura/Dej**).

ROCK AUTOHTON

Eu zic că e bine. Ceva-ceva începe să miște la nivelul trupelor noastre încă neafirmate. Urmând exemplul unor Sin, Gothic, Grimegod sau Ura De După Ușa, tot mai multe formații tind să depășească statutul de underground. Dacă numai cu un an în urmă tânjeam după o fotografie cu un tânăr grup sau insistam la nesfârșit pentru o biografie lapidară, iată că în primăvara de grație a lui 1995 constat un fapt îmbucurător. A crescut considerabil dorința trupelor, ambiția de a fi promovate. Tot mai multe găști înregistrează casele demo, fac fotografii de calitate, își construiesc ușor-ușor o biografie. Tot mai des înregistrările sunt efectuate profesional (sau semi), benzile sunt însoțite de texte, copertă color, mulțumiri, adrese. E bine să intrăm în rând cu lumea (bună a rockului). E bine că pasul făcut de Cronos, Disinter, Protest, Gothic este urmat de cei talentați, dar nou sosiți. Taine și Abigail vin tare din urmă și asupra lor ne vom opri în curând. Dar cei care m-au bucurat cel mai mult în ultima săptămână

TORNADO

au fost bucureștenii **Tornado**. Într-un timp relativ scurt au realizat deja DOUA casele demo. Se zbat puternic pentru promovare și ar dori să fie mai mult în actualitate. Iată ce am aflat dintr-o recentă discuție cu **Vlad Bușcă**, basistul formației (căreia i-am dedicat câteva rânduri chiar în VPR-ul trecut).

Rep.: Acum vreo câteva săptămâni, când mi-ați adus cel de-al doilea demo, "Seven Days Of Heaven And Hell", în casetă se afla o "fiftuică" în care menționați schimbarea chitaristului fondator Andrei Gângă cu Tibi Manole, dar văd că în fotografie sunteți tot în formula de bază...

V.B.: Într-adevăr, Andrei a lipsit vreo două luni, dar gata, acum tot pe noi ne iubește. După cum poți

vedea, Tornado e tot în formulă de trei, cu Andrei vocal și la chitară, eu la bas și același Radu Rogoveanu la tobe.

Rep.: Cum au fost primite cele două casele înregistrate la o distanță de câteva luni?

V.B.: Cele două demo au ajuns la Fun Radio întâi și ei au difuzat "Darkness", a treia piesă de pe ultima casetă, "The Calm Before The Storm". După aia, am tot așteptat propunerea pentru topul național, mai ales că erau vreo 3-4 scrisori care cereau constant Tornado. Nu s-a întâmplat nimic, am sunat și ni s-a promis că vom intra cu o piesă și chiar un interviu la "Conexiuni Rock" sau cam așa ceva, însă iar nu s-a întâmplat nimic...

Rep.: Deci ați cam pașit cu stângul...

V.B.: Nu chiar de tot, căci imediat am fost difuzați de Radio Tinerama, la o emisiune de muzică românească. În "Top N" am fost propuși cu "Vodka", tot de pe primul demo, și asta numai datorită lui Nelu Stratone, care fără să ne cunoască ne-a acordat atâta încredere. În fine, am intrat direct pe locul 4, am stat în top mai multe săptămâni, am avut maxim locul 3, totul bineînțeles cu ajutorul prietenilor.

Rep.: Și aici s-a terminat "aventura de top"?

V.B.: Dimpotrivă, a fost numai începutul. La scurt timp, am fost propuși cu "There's No Justice" (întâiul titlu de pe demoul secund). Piesa asta n-a prins, în schimb a penetrat în top "The Dream Of A Sleepless Night", care a stat până a plecat domnul Nelu de la Tinerama. În acest timp, tot dânsul ne-a ajutat să debutăm la Radio Z "Musical VIP's". De asemenea, Lenți Chiriac ne-a dat pe postul național de radio cu "Vodka", crezând că suntem Tornado din Tg. Mureș, care a câștigat nu știu ce la Samrock...

Rep.: Cum stați la capitolul "aparitii live"?

V.B.: Au fost mai demult câteva, sporadice... Festivalul care trebuia organizat de Magic Sound nu s-a mai ținut. Am mai pierdut câteva festivaluri pentru că n-am aflat de ele...

Rep.: Ce planuri aveți?

V.B.: Așteptăm junizarea de la Timișoara. Am dori să mergem acolo. Am trimis al doilea demo... Cine știe, așteptăm, deși cred că totul se știe deja... Așteptăm să tragem, de data asta în condiții profesionale, un nou demo care, în completarea celui de al doilea, va avea probabil influențe de doom melodic. Mai vrem să participăm la cât mai multe concerte, festivaluri, să ne găsim un impresar sau ceva de genul asta. Adică un om cu relații. De asemenea, avem în proiect un videoclip.

Rep.: Cum pot cititorii noștri să intre în posesia celor două casele demo?

V.B.: Este suficient să ne scrie pe adresa: Bușcă Vlad, Str. Serg. Ghe. Donici nr. 4, Bl. 71, ap. 75, sector 5, cod 76332, București. O casetă cu un singur demo costă 1500 lei, iar o casetă cuprinzând ambele demouri, 2000 lei. Am vândut ceva casele, nu le-am numărat, dar să le spuneti celor de la Grimegod că, neoficial, avem "demoul de platină". Ha, ha, ha, glumeam, bineînțeles!

STUDIOUL METAL FAN

(C.P. 11/42, sect. 2, București/72400 pentru Gabi Gomboș, tel.: 6552822 luni - sâmbătă 7-10; 18-21) vă recomandă: **Mortician** - Mortal Massacre; **Manowar** - Hail/Into Glory/Battle/The Triumph/Kings Of/Fighting/The Hell Of Steel; **Mystic Charm** - Shadows Of The Unknown; **Machine Head** - Burn My Eyes; **Metallica** - Live Shit (vol 1/2/3); **Morta Skuld** - Dying/As Humanity...; **Marduk** - Those Of The Unlight; **Mortuary Drape** - Into The Drape; **Depravity** - Silence Of The Centuries; **Merciless** - Unbound; **Mayhem** - Live In Leipzig; **Morgana Lefay** - Knowing...; **Miasma** - Changes; **Merciful Fate** - Time; **Dead Can Dance** - Aion/The Serpent's Egg/Into The Labyrinth; **Pentagram** - Relentless/Be Forewarned; **Attribute to Venom**; **Sadist** - Above the Light; **Pyogenesis** - Sweet X - Rated/Ignis Creatio; **Ophthalmia** - A Journey In Darkness; **Quorthon** - Album; **Obituary** - World Demise/Slowly/Cause/The End; **Punk Compilation**; **Pestilence** - Spheres/Mind Reflections; **Pro-Pain** - The Truth/Foul Taste; **Psychotic Waltz** - Into The Everflow/Mosquito/A Social Grace; **P. Lost** - Icon/Lost P./Gothic/Shades; **Rage Against The Machine**; **Sadness** - Ames de Marbre; **Sad Whisperings** - Sensitive/Scorn-Evanscene; **Savatage** - Handful...; **Samael** - Blood/Worship/Ceremony...; **Senser** - Stacked Up; **Suede** - Dog Man Star; **Oasis** - Definitely Maybe; **Salem** - Creating Our Sins; **Seance** - Salturbed Eyes; etc. Prețul este de 2000 lei/bucată, iar la comenzi mai mari nu mai plătiți taxele postale. Deoarece catalogul este (încă) în lucru, vă puteți folosi informativ de recomandările din VPR nr. 1-2/1995.

HEAVY METAL LEXIKON

Formația newyorkeză de hardrock melodic Danger Danger a fost înființată la începutul anilor '80, ca urmare a unui concert Cheap Trick, la care basistul Bruno Ravel a făcut cunoștință cu bateristul Steve West. Cei doi nu au făcut la început altceva decât să interpreteze cover-versions după Priest, Rainbow sau Scorpions. Trupa s-a dizolvat în urma neme-roaselor încercări ale lui Bruno Ravel de a-și pune talentul în valoare într-o trupă mai cunoscută (mai întâi la White Lion, iar apoi la Talas - unde l-a înlocuit pe Billy Sheehan, care la rândul lui îl înlocuise pe David Lee Roth). După un timp, Bruno s-a întors la New York pentru a pune pe picioare un nou proiect, alături de același Steve West. Ca vocalist a fost angajat Ted Poley, care activase și ca baterist la o trupă numită Prophet; cu Andy Timmons la chitară și Kasey Smith la clape, formația a fost completată. Stilul muzical pe care voiau să-l abordeze cei cinci era hardrock melodic și accesibil. Acesta a fost stilul în care s-a produs cel dintâi demo, conținând 8 piese, care le-a și oferit băieților nesperată șansă de a semna un contract cu CBS.

În 1989 a apărut albumul de debut intitulat "Danger Danger". Pericolul semnalat în titlu privesc în mai mică măsură muzica sau textele și mai mult bugetul adepților unor piese perfect aranjate și melodioase, al unui vocal limpede și plăcut și al unor refrene atrăgătoare; pentru că, încă de la prima audiere, adepții trăsăturilor muzicale mai sus-menționate e în mare pericol de a-și ușa punga de vreo 10 dolari/20 de mărci. Încercările de a încadra muzica Danger Danger în clișee sau genuri muzicale nu e o idee prea bună, așa cum nici sigla A.O.R.

(Airplay/Adult orientated rock) nu oferă prea multe indicii. Paralele muzicale cu Survivor se impun, desigur, pentru adepții fracțiunii "dure" a genului, e categoric o trupă tare, iar pentru cei fără pretenții, o trupă de hardrock acceptabilă.

După apariția albumului a urmat un turneu prin cluburile de pe coasta de est a SUA; iar după realizarea unei casete video, un turneu american cu Alice Cooper - numai concerte cu casa închisă (chiar dacă băieții au dat de o casă de discuri valabilă - casete video, turnee cu Alice Cooper - majoritatea debutanților nici nu visează la așa ceva. E extraordinar cât de atenți sunt băieții de la CBS, chiar și cu cei mai neînsemnați dintre protejații lor).

Dacă ar avea un mare hit pe albumul următor, băieții ar putea să-și asigure un locșor cald printre nemuritorii într-ale rockului. Altfel nu vād cum ar putea reuși pentru că sunt destule formații care abordează același stil și sunt la fel de valoroase pe plan interpretativ. Deși nu au prea multă duritate, lucru de neiertat din perspectiva heavy-metalului, Danger Danger ăștia îi sunt surprinzător de dragi autorului acestor rânduri, pentru că îi amintesc foarte tare de Survivor, în cea mai bună perioadă a lor (vezi hitul "Eye Of The Tiger"...)

1989 LP: "Danger Danger"

Nea Georgică Satanel (Pitești). 1) Te-ai săturat până peste cap de Burzum, Beherit, Impaled Nazarene și Samael? Ia aminte atunci la moșu cu blackarele: Mortuari Drape introduce în black piese aerate și simple, dar foarte perceptibile, dominate de chitare acustice, clape, mici pasaje de bass și riffuri inteligente. Cele cinci piese ale mini CD-ului "Into The Drape" (ieșit la Decapitated Records în 1993) au fost imprimate de Maniac Of Sacrifice (c), Riccardo (k), Diabolic Obsession (b), Witness Perversion (v/vl) și 2) Pe linia avangardismului extrem, îți recomand și fantasticul combo suedez Ophthalma, alcătuit din doi celebri componenți, bateristul Winter și basistul Mourning de la Pan. Thy. Monium. Din colaborarea acestora cu chitaristul It și vocalul Shadow s-a născut superbul album melodic dark metal "A Journey In Darkness" (Obscure Plasma/1994) produs și "engineered" de celebrul Dan Swano de la Edge Of Sanity. Ambele albume sunt disponibile prin Studioul M. Fan. 3) De pe lista ta mai multe biografii au fost publicate: Enslaved (VPR nr. 31/94), Necromantia (29/94), Hellhammer (6/93 și 29/94). Nu știu nimic despre Tezcatlipoca. 4) Constituit cu doi componenți de la Edge Of Sanity, grupul Godsend combină cu talent sonorități depressive cu structuri gotice pe 9 song CD-ul "As The Shadows Fall" din 1994. 5) Restul, mai târziu.

Mercanious (Călan). 1) Deși am stagnat (din motive obiective) câteva luni, în scurt timp comanda ta va fi satisfăcută. 2) Sincer îmi pare rău pentru fanzinul Musicland. Totuși nu dispera. 3) Sper că între timp te-ai edificat cu Atte Gates (VPR 15/94 și 31/94).

Edy Bedrosian (Ploiești). 1) Mă bucură revenirea ta. Din păcate nu te pot ajuta cu Arcade, Big Chief, Blitzpeer. Încearcă pentru viitor să te axezi numai pe latura black/death/doom/thrash. 2) În primăvara '86, în micul oraș german Pfalz apărea Blood, grup ce avea să devină în scurt timp reprezentativ pentru scena "grinding dark death" teutonă. Cu Ventilator (t) și Ersen (c) sunt trase primele trei demo, casete apreciate, în urma cărora semnează cu americanii de la Wild Rags. Albumul (4) include 25 de piese "extreme death grindcore and noisecore" și e urmat de mai multe 7"EP-uri din care (6) și (7) editate în varianta Split și împărțite cu Agathocles și Impetigo. Peste 3000 de exemplare sunt epuizate din aceste produse, grupul ajunge faimos în mediul underground și semnează în 1992 cu Rough Trade/IMF Records unde Alex (v), Eisen (c), Ruben (c), Taki (b) și Ventilator (t) imprimă (8) și (9), ultimul cu un nou vocal, americanul Martin "Witchskinner" Jäger și cuprinzând un death modern situat între Napalm Death și Obituary. Discografie: (1) "Heinous Noise" (Demo) 1987; (2) "Spasmo Paralytic Dreams" (Demo) 1988; (3) "No Regret" (Demo) 08.1988; (4) "Impulse To Destroy" (LP) Wild Rags/1989; (5) "Recognize Yourself" (7"EP); (6) "Traditional Rites" (Split cu Agathocles) Wild Rags/1991; (7) "Salvation... to the Dead" (Split cu Impetigo) Wild Rags/1991; (8) "Cristbat" IMF Records/1992; (9) "O Agious Pethane" IMF Records/1993. Mai există un grup (punk-hardcore) The Blood in Anglia (LP "Fasse Gestures For A Devious Purpose/1982). 3) În numărul viitor: Bulldozer.

Gheorghe Marius (Fieni). 1) Nu scriu acasă la nimeni și nu trimit reviste prin poștă. Dacă există probleme cu distribuția VPR-ului în Fieni, de ce nu le-ai abonat? 2) Trupele heavy metal nu intră în aria preocupărilor mele (asta pentru Manowar). 3) Totul despre Sepultura ai avut în numerele 5, 6, 7, 8, 9 din 1994 și 1 din 1995. Le poți comanda prin ramburs la redacție.

Thrasher (Reșița). 1) Felicitarea artizanală trimisă de tine și-a atins scopul - ne-a speriat așa de tare, că era să uităm sarmalele pe foc. 2) Încurajările voastre ne determină să continuăm, cu orice risc. Dar, chiar crezi că o sumă derizorie (una, două mii de lei) trimisă de câțiva zeci de cititori înimși (așa ca tine) ar rezolva problemele (financiare) de editare care se ridică (săptămânal) la câteva milioane bune? Nu crezi că cea mai sigură soluție rămâne tot abonamentul?

Vampiric Occultus Perversely Black Mystifier (Timișoara). 1) Pe cât de lung îți este numele, pe atât de mare îți va fi și spațiul acordat. Și asta pentru că, sunt sigur, scrisoarea ta va declanșa o ventilație polemică. Voi începe cu finalul (opinie cu care sunt perfect de acord): "Alături de blackul, cât și satanismul sunt doar pentru fanatici. Un blacker are principii sale pe care nu doar le crede, dar le și respectă și le aplică. În consecință, chiar dacă sunt de acord că blackul se poate cânta și altundeva decât în Norvegia sau Finlanda, blackul norvegian este imaginea corectă a acestui stil de muzică. Stil care nu se oprește la a fi o muzică ci e un mod de viață, o ideologie ce trebuie (chiar? - n.n.) aplicată de către fanatici. Dacă spun fanatici nu iau în considerare sensul vulgar, ci pe cel original, etimologic, care merită respect și nu dispreț". Bun până aici. Dar mai departe cred că-ai dat-o rău cu băta în baltă. Păcat de finalul ratat, zău așa. Păi cum crezi că cineva de pe pământul ăsta ar putea fi de acord cu asasinarea și incendierea pe care o mână de neisprăviți ce-și spun "blackeri" le săvârșesc în numele unei ideologii prost înțelese și defectuos aplicate? Blackul este în primul rând un stil muzical, o modă ca oricare alta; așa cum a fost și rock'n'rollul și mișcarea flower-power. Și aproape de aceștia din urmă, bănuiesc că ai văzut "joe mii de hippoți". Dar căi din cei ce ascultă bluesul și rockul de calitate al anilor '60/'70, poartă bărbii și pantaloni cu florițele, câți din ei ai văzut tu drogându-se sau defilând pe străzi cu arme împodobite de flori? Chiar crezi că asasinarea celebrei actrițe Sharon Tate de către Mason și gașca lui a avut vreo justificare? Nici o crimă nu se poate săvârși în numele unor simple mode de moment. Am auzit altfel să avem un pământ al stilurilor etno-rasiale. O Norvegie dominată de blackeri ucigași, o Scandinavie terorizată de neo-vikingi metalici, o Europă Centrală a punkerilor, o Anglie fluturând stindardul războinic al vechiului heavy - un Orient al cocailorilor și al manelelor poluante, o Australia a popului pentru homosexuali, o America sfâșiată de luptele dintre adepții curajului A.O.R.-ului melodic și super-raperi ai mahalaielor insalubre. Ți-ar plăcea un astfel de Pământ? Și încă n-am introdus stiluri și mode care să acapareze Africa, Japonia, Oceania și China. Nu mă întreb care ar fi rezultatul final al unei deflagrații mondiale între susținătorii ai modelor extreme. Măntreb cu groază cum ar arăta bastardul rezultat din căsătoria a două asemenea specimene? Nu vreau "să-ți tai macaroana", cum se zice, adică să te descurajez total. Mai ales că cele 16 pagini ale tale se dovedesc a constitui una din cele mai serioase analize ale fenomenului pe care le-am citit până-n prezent. Dar, crede-mă, am ascultat multă muzică de acest fel, am citit păreri de tot felul, am consultat nenumăratele pagini dedicate fenomenului și publicate în Hard Rock Magazine, Metal Hammer, Terrorizer, Ultrakill, în mai multe fanzine europene. Toți autorii sunt de acord asupra unui singur punct - muzica e muzică și cătăneala-i încăneală. Și pe noi ne interesează doar compartimentul muzical. Pentru rest, lasă psihologii și criminaliștii să-și facă datoria. Discuția rămâne deschisă. Pe curând!

M. Sorin (Antibody) (Oradea). 1) Discografie Metalica? Mai există cineva care n-o are? 2) Pentru Sepultura urmărește răspunsul dat lui Gheorghe Marius. Creator a fost în nr. 12/94. Malevolent Creation în 10/93 (Coșmar pe strada morții), iar Cancer în 11/94. Dacă afirmi că ne citești de la numărul 7, vei găsi datele răsfodite colecția. 3) Discografie Helloween: "Judas" (MAXI) 1984; "Helloween" (mini LP) 1985; "Walls Of Jericho" 1986; "Keeper Of The Seventh Keys" (Part 1) 1987 și (Part 2) 1988; "Dr. Stein" (MAXI) 1988; "I Want Out" (MAXI) 1989; "I Want Out-Live In UK" (mini LP) 1989; "Pink Bubble Go Ape" 1991; "Kids Of The Century" (MAXI) 1991; "The Best, The Rest, The Rare" 1991; "Chameleon" 1993; "Master Of The Rings" 1994. 4) Ceva cu Bulldozer în numărul următor.

PROTEST -

"Forgotten By Gods" (Demo/1995)

A. Condamned Future (intro)/Forgotten By Gods/Sick Earth/Unweaved Dreams (Alone)
B. Madness/The Running/Run to Eternity
Iată un demo care alături de produsul Gothic-ului o să bulverseze clasamentele demo indie ale acestei luni. Efecte excelente, intro pe claviaturi, un tobar rapid și dinamic, sincronizare perfectă pentru un grup care, comparativ cu frații săi în ale deathului, aleargă cu cel puțin 100 km/h mai repede. Cât de heavy și totuși cât de brutal sună Protest. Sunt așa de satisfăcut de sunetul excelent (Taurus Cluj), de mixajul reușit și de știința de a compune a transilvănenilor, încât n-am să mai pierd timpul descriindu-le. Am să vă zic doar că cei ce regretă vechea gardă a tenebrosului death/thrash dispărută la începutul nopții trecute (Anarhia, Korruptor, Epilepsy, Grumaz, Paralysis, Krematorium) pot răsufla ușurați. Urmașii monștrilor de ieri s-au născut și chiar și-au depășit maeștrii în ferocitate. Ei au apărut la încheierea zilei, în lumina amurgului, purtând nume ca Disinter, Grimaged, Gothic sau Protest. Și nu uitați, noaptea-i abia la început. Cine știe câte surprize ne mai sunt rezervate până la ivirea zorilor.

TECTONIC -

"Anomalia" (MC/1995)

A: Mars/Foreza/Infestat/
Epidemic/ Komet/
Prohibit/Bass Metal
B: Pact/Abatorid/Infecția
mortală/ Canalul
colector/K/ Anomalia
/Pobeda

Un regal discografic, o apariție de excepție este acest "Best Of" al trioului bucureștean. Cel mai bun produs thrash din istoria națională a stilului reușește să fie sumumul marilor hituri ale trupei din perioada '87-'90 ("Foreza/ Komet/Pobeda") și a celor din ultimii trei ani, mai diverse și mai complexe interpretativ și compoizistic ("Infestat/Prohibit/Pact/Infecție mortală/Anomalia"). În plus, caseta (ca și albumul) conține cele mai bune piese thrash metal scrise vreodată la noi: "(Rap) Bass Metal" și "Canalul colector". Nimic din ceea ce ar putea încanta auditoriul, oricât de pretențios, nu-i lipsește acestui disc (și sunt convins că, audiindu-l, multe trupe ce-și zic "extreme" ori se vor apuca de cântat mai bine, ori vor trece la ocupații mai rentabile). Tehnică instrumentală de învidiat! Un orgasm chitaristic amplificat până la paroxism de tempouriile unui thrash necrutător. O sodomie ritmică, omniprezentă, demnă de cele mai negre pagini erotice ale lui Apollinaire. Satanism și violență extremă (la nivelul textelor). Ironie acidă, necrutătoare la același etaj. Și-n loc de tequila, 50 mililitri de death metal (sesizabil în interpretarea lui George). Știți la facerii hiturilor, capacitate foarte rară în perimetrul extremismului underground. Acesta este ultimul Tectonic! Un pas obligatoriu spre afirmarea internațională. Un disc național necesar și de istorie!

GOTHIC -

"Pain/Regrets" (Demo/1995)

A/B: "Pain/Regrets"
Superb! Unul din cele mai bine trase (dar și cântate) demouri death ascultate până acum. Imprimat în 6 ore în studioul lui Valeriu Sterian, este o producție remarcabilă. Teme și riff-uri antrenante, structuri gotice și influențe doom, două chitare gemene în simbioză perfectă, voci clare și pasaje melodice caracterizează produsul. Anticipam nu de mult saltul pe care-l va face această trupă. Ea a depășit așteptările mele și, credeți-mă, o să le depășească și pe ale voastre. Nu ezitați să achiziționați acest produs deosebit! (Adresa trupei a apărut de nenumărate ori la A.D.R.N. și Gașca de prieteni)

PLAY • PLAY •

INTERITUS -

"First demo 1994"

A: "Victims Of The Holocaust/Free/ Opposites/Welcome In The Prison Coat"
B: "Opposites/Welcome.../Free"

Doamne, cât de inegale pot fi trupele astea ale noastre! Repetă, muncesc, și chiar când sunt pe cale să-și găsească un stil cât de cât original, o chichiță a lor, încep să o ia în bălării. Stau și mă întreb. De ce un demo cu 7 piese (din care 3 repetate), când se putea unul net superior, cu două? Nu era suficientă afișarea pe A cu "Victims Of The Holocaust" și pe B a titlului "Welcome In The Prison Coat"? Toată lumea ce ar fi spus? Iată niște puști interesanți! Iată un amestec inteligent de grunge cu power/industrial și voce agresivă. Iată un rock'n'roll modern! Ascultătorul ar fi fost mulțumit, iar cântăreții ar fi știut ce drum trebuie să urmeze. Dar nu, ei au vrut să mai introducă două piese și-n plus să le și repete. Și asta pentru că să iasă mai bine în evidență puerilitatea celorlalte teme, solourile inexprisibile, sunetul imposibil al chitării solo. Mai mult, Interitus se pare că n-au auzit de suprapunerea chitărelor, solisticele sunând extrem de sec. Păcat de intențiile bune, de secția ritmică sudată și vocea credibilă. Și așa se făcu un demo mediocru, care doar cu puțină atenție ar fi putut deveni foarte bun. Nu ne rămâne decât să-l așteptăm pe următorul.

INDIE CHART (martie 1995)

Topul nostru underground începe să facă pași tot mai siguri. Înainte de a trece la clasamentele lunii martie, vom menționa că, la cererea cititorilor, am adăugat încă o categorie: MC/LP/CD (Music Casette/Long Play/Compact Disc). Vor figura în această secțiune toate grupurile naționale care au editat un produs în una din cele trei variante, rămânând ca secțiunile a) METAL, b) ROCK, să fie dedicate exclusiv casetelor demo. Dar iată noua configurație a clasamentului.

a) METAL DEMO: 1 (1) Grimegod - Never Come Back; 2 (3) Disinter - Where Moonlight...; 3 (-) Gothic - Pain/Regrets; 4 (-) Protest - Forgotten By Gods; 5 (5) Cronos - Coșmar; 6 (6) New Age - Demo; 7 (4) Utopia - Demo Tape 94; 8 (8) Cronos - Apropierea sfârșitului; 9 (-) Interitus - First Demo/1994; 10 (9) Tornado - The Calm Before The Storm. Au ieșit: Gothic - Spheres Of Madness; Holocaust - Negative Results; Propuneri: Abigail - These Ave The Ruins Of Mine; Tornado - Seven Days Of Heaven And Hell.

b) ROCK DEMO: 1 (1) Floare Albastră - Demo Tape 94; 2 (2) Cangren - Funky Invasion; 3 (3) Fatum - Clandestine Roads; 4 (5) Iarmarock - Reptila Petrita; 5 (4) Axart - Demo 94; 6 (6) Bronx - True Tales; 7 (7) Proelium - Hate Me. Propuneri: Panta Rhei - Demo 94; Psykaos - A New Ritual; Altfel - Demo 1994; Chromdioxid - Tape 1994.

c) MC/LP/CD: 1) Tectonic - Anomalia (Electrecord); 2) Celelalte Cuvinte - Armageddon (Vivo); 3) Metrock - A Kind Of Hell (Electrecord); 4) Altar - The Last Warning (Romagram); 5) Neurotica (Electrecord/MRC/Magnet). Propuneri: Metalchrist - Nihil Sine Deo (Transglobal Media); Compact 5 - T.R.A.N.S.I.L.V.A.N.I.A. (Vivo); Timpuri Noi - Unplugged (Vivo).

Mula Tele 7 abc relutată de cei implicați

După prima ediție a Galei Tele 7 abc un lucru a fost clar: nu poți să amesteci popul cu rockul. Drept urmare, în 28 februarie, la Sala Palatului a fost doar pop. Cele patru vedete ale serii au fost Luminița Anghel, Adrian Enache, Sanda Ladoși și Mădălina Manole. I-am numit în ordinea intrării în scenă. Și problemele organizatorice au fost rezolvate de această dată. Decorul, instalația de sunet au fost gata la timp, astfel încât s-au putut face și probe de sunet. Și soundul a fost mai bun, decât cel de data trecută. Și pentru a nu crede că sunt partinitor sau pusă pe laudă, am să redau câteva declarații.

► **VALENTIN STOIAN.** Despre organizare am să-i las pe alții să-și spună părerea. Eu am încercat ca greșelile de data trecută să nu se mai repete. Sigur, sunt încă multe de făcut pentru a putea afirma că aveam Gala perfectă. Publicul, deși nu numeros, cam tot atâția câți au fost și data trecută, a fost mult mai omogen și mai cuminte. Deși predominau fanii Mădălinei Manole, nu s-a fluierat. Au fost eliminate și acele pauze, destul de penibile, create de schimbarea trupelor pe scenă. **Alina Chivulescu** și **George Stanca** au reușit să capteze atenția publicului, fie printr-o glumă, fie printr-o poezie recitată de George sau printr-un dialog interesant între cei doi. Soliștii au avut la dispoziție mai mult timp să repete cu trupele și asta a contat mult. De acum vom merge pe această formulă: o ediție pop, o ediție rock. Următoarea va avea loc la Sala Polivalentă, în data de 28 martie. Până acum, ca participări certe sunt trupele Timpuri Noi și Krypton. Celelalte două nu sunt încă decise. Sunt în discuție patru formații și anume: Celelalte

Sanda Ladoși sau Mădălina Manole, deci, în sală nu era un public de-al meu. Am fost sinceră. Le-am spus că știu că nu pe mine mă așteaptă, dar că e cazul totuși să facem cunoștință. M-au ascultat. Cred, de fapt, după aplauze pot spune că sunt sigură că i-am convins, că am reușit să-i fac să petreacă 20 de minute plăcute, iar eu m-am simțit excelent pe scenă.

► **SANDA LADOȘI.** Nu am decât cuvinte de laudă. M-am enervat un pic înainte de începerea spectacolului, dar mi-a trecut. M-am cam supărat că la probele de sunet unii au fost ușor avantajați. Eu am

venit la ora 12.00, așa mi s-a spus, și am făcut probe de sunet la ora 16.00. Luminița Anghel abia la ora 17.00 a reușit să facă probe, cu o oră înainte show. Dar, repet, când mi-a venit rândul, când am urcat pe scenă, am uitat de mica neplăcere. Trupa - Magazinul de muzică - a sunat bine. Ce mai, a fost, pentru mine, o seară frumoasă. Știi că am un simț critic dezvoltat și dacă ceva nu ar fi fost în ordine, aș fi fost prima care strigam. N-am ce reproșa!

► **MĂDALINA MANOLE.** Sunt fericită. Am făcut primul pas. Eu nu am cântat până acum cu trupa.

Cuvinte, Holograf, Conexiuni, Voltaj '88.

► **LUMINIȚA ANGHEL.** Am avut emoții mari, mari. A trecut aproape un an de când nu am cântat pe o scenă atât de mare. Ultima mea apariție a fost la Sala Polivalentă, cu ocazia preselecției naționale pentru Eurovision. Am intrat pe scenă prima. Mulți ar

considera asta un dezavantaj. E adevărat, e o misiune grea să deschizi un concert, dar m-am descurcat. Publicul a fost extraordinar. Nu mă așteptam să reacționeze așa. Eu nu sunt o solistă atât de cunoscută cum sunt

Mai sunt și țigani fericiți!

În revista "L'Affiche-le magazine des autres musiques" din februarie 1995 găsim un articol în care este vorba despre un **Taraf de Haidouks**, "grup de muzicieni proveniți din Clejani, sat aflat la sud de București (România)". Muzica tarafului este foarte apreciată în Franța și nu numai. În articol este citată o lucrare amplă intitulată "Musiques Tziganes De Roumanie" editată de Cram World/Sony. "Viori, acordeon, țambal, contrabas, țipete, lacrimi, râsete și chioțe - o muzică sălbatică, fierbinte, nostalgică, construită cu rigurozitatea acestui popor pentru care visarea are o valoare absolută". De ce oare se jenează muzicologii să discute serios despre muzica țigănească, atât de apreciată în

lume? Noi ne-am făcut datoria de a semnală unul dintre numerele articole din presa mondială. Poate dl. Sava mai

lasă politica și filmul revenind la MUZICĂ...

A.P.

RIVER JAZZ SHOW TULCEA '95

"Duminică, 5 februarie, la Tulcea, în Casa Corpului Didactic, a avut loc prima ediție a festivalului numit "River Jazz Show Tulcea '95", la care au contribuit nume sonore din lumea jazzului românesc. Astfel, prin munca depusă de **Fan-Clubul Michael Jackson** (Emil Vișan) și a Fundației pentru Tineret Tulcea (L. Leonov) s-a făcut un pas MARE pentru popularizarea jazzului în orașul Tulcea, organizatorii promițând un nou festival, mai amplu, pentru la vară. Recitalurile lui **Garbis Dedeian & Company**, **Harry Tavitian** și **Corneliu Stroe** au ridicat în picioare și au electrizat efectiv modestul (ca număr), dar selectul public din sală. Despre sponsori... în fine, o firmă bucureșteană se implică într-un proiect din afara Capitalei, tocmai la gurile Deltei (Alpha Group). Multumim din suflet pentru ajutor! Apoi firme tulcene, simpla lor enunțare ar umple câteva rânduri bune (și lor mii de mulțumiri) pentru că au avut curajul de a se implica într-un proiect atât de ambițios. În încheierea show-ului, toți cei care au cântat în recital au susținut un jam-session (plus prezentatorul Gabi Gomboș, care a cântat vocal), publicul susținând frenetic ARTIȘTII, care parcă n-ar mai fi vrut să coboare de pe scenă. Toate s-au dus acum, dar mai stăruie și acum în minte viteza cu care Harry Tavitian aluneca pe clape. Clipe de visare..."

Mihai Baci

Fan-Club MICHAEL JACKSON

În numărul din ianuarie al revistei "Tribute-the legend continues" din Olanda, dedicată în exclusivitate fanilor lui Michael Jackson, a apărut un amplu articol despre Fan clubul MJ din Tulcea, acesta fiind primul articol despre un fan club MJ românesc care apare într-o revistă din "afară". Alături de articol, despre festivalul Michael Jackson organizat de fan club în octombrie '94, au mai apărut o fotografie din club, de la ziua lui Michael și un desen al unei fete, Mariana Blăndu, din Fan-Clubul nostru, precum și adresa noastră. Până în prezent am primit scrisori de la șase Fan-Cluburi din toată lumea (Argentina, Anglia, Germania, Austria, Olanda, Franța) colaborarea cu aceste fan-cluburi fiind, sperăm, mai mult decât benefică clubului nostru. Ultimele informații despre Mike ar fi că albumul History va apărea pe 10 aprilie și că în Franța au fost difuzate deja pentru cântece de pe noul album. Dar nu suntem siguri pe informație.

Cu stimă, Mihai Baci

DE TOATE ■ de toate ■ DE TOATE ■ de toate ■

★ Cel mai aplaudat moment la **Sanremo '95**, la capitolul oaspeți străini, a fost cel susținut de **Randy Crawford**, **Ami Stewart** și **Gilbert Becaud**. Ei au cântat împreună "September Morning". Cele mai multe țipete le-au cules cei de la **Take That**. ★ **J. Dee** de la **Da Lench Mob** a fost condamnat la 29 ani de închisoare (pentru crimă), în timp ce un alt rapper, **Tupac Shakur** s-a ales cu patru ani și jumătate (pentru "un act de violență săvârșit asupra unei femei lipsite de apărare" a afirmat judecătorul Daniel Fitzgerald). Cele două cazuri sunt pe larg comentate în **New Musical Express** din 18 februarie. ★ **Dick Dale** va concerta pentru prima oară în Europa în această primăvară. ★ **Kris Novoselic** nu va participa la experimentul **Foo Fighters**, grup înființat de celălalt **Nirvana**, **Dave Ghrol**. Acesta din urmă s-a transformat în chitarist/vocalist și s-a asociat cu instrumentiștii unei obscure găști din Seattle, **Sunny Day Real Estate**. ★ **Faith No More** l-a ales pe **Dean Menta**, un vechi "roadie", pentru a-i ține locul "dezertorului" **Trey Spruance** (chitară). ★ Arestat la **Malibu** pentru că și-a bătut prietena, bateristul **Tommy Lee** (**Mötley Crüe**) a fost eliberat pe o cauțiune de 50.000 dolari. Scumpă bătaie. ★ Videoclipul

High Head Blues cu **The Black Crowes** a fost realizat de francezul **Michel Gordy**. ★ **Rock & Folk** din martie susține că la **Pearl Jam** a venit **Jack Irons**, fost la **Red Hot Chili Peppers**. ★ **Ugly Kid Joe** se află în faza finală de lucru pentru al doilea L.P. Producător este **Garth Richardson** (L 7, **Rage Against The Machine** ș.a.). ★ Enevrăți de cele scrise în revista **Kerrang!** despre ei, cei din trupa **Wildhearts** au provocat pagube în valoare de 2000 de lire sterline printr-o descindere la sediul publicației britanice. ★ **Bob Ezrin** a preluat comanda producției celui de-al 28-lea album **Kiss**. ★ Casa Capitol va edita anul acesta albumul **Smile** al grupului **The Beach Boys**, disc deosebit de valoros, până acum dat dispărut. ★ Discul lunii în revista franceză **Rock & Folk** este **Thank You - Royal Trux**. Alte titluri care v-ar putea interesa: **King - Belly**, **To Bring You My Love - PJ Harvey**, **Vroom - King Crimson**, **Dopes To Infinity - Monster Magnet**, **Slippin In - Buddy Guy**, **Zebra - Yello** ș.a. ★ O știre neconfirmată de la **Cluj-Napoca**. Pe 11 martie ar urma să aibă loc un festival folk. Vom primi, sperăm, o relatare de la corespondenții noștri. ★ Pe 8 martie la Teatrul Tândărică, Sala din Piața

Lahovari, are loc premiera piesei **Sânzeana și Pepelea**. Coloana sonoră este semnată de **Nicu Alifantis** care mai are puțin și ajunge la cifra record de 100 de piese de teatru (beneficiare ale creației sale!). **Guinness Book Of Records** va trebui să țină cont de această performanță unică. ★ **Grant Lee Buffalo** va cânta în deschiderea concertelor **R.E.M.** din Franța (5 martie la Toulouse, 7 martie la Paris). ★ **Marlboro Music On Tour** pornește la drum pe 16 martie. Prima escală are loc la Iași, Sala Sporturilor, ora 18.30. Pentru orice eventualitate reamintim numele grupurilor participante: **Holograf**, **Compact** și **Iris**. Biletele se vor găsi la casele sălilor de concert din localitățile vizitate. După Iași urmează **Cluj-Napoca** (18.03), **Târgu Mureș** (20.03), **Arad** (23.03), **Timișoara** (24.03) și **Brașov** (26.03). ★

VOLTAJ '88
pe 10 martie la
magazinul MUZICA
cu primul L.P. -
SWEET ANGEL
CHILD

Sectia română

1. Soliste pop

1. Monica Anghel
2. Laura Stoica
3. Loredana Groza
4. Mădălina Manole
5. Mona Roșoga

Urmează în ordine: Silvia Dumitrescu, Angela Similea, Sanda Ladoși, Elena Cârstea, Dida Drăgan, Carmen Trandafir, Mariana Turcanu, Luminița Anghel, Daniela Györfi, Anca Turcașiu, Anastasia Lazariuc, Marina Florea, Ileana Șipoteanu, Oana Sârbu ș.a.m.d.

De la locul 6 la 15 diferențele de puncte sunt infime. Primele patru clasate ar putea urca pe aceeași treaptă a unui podium pentru că punctele obținute sunt la un pas de a fi egale.

2. Soliști pop

1. Aurelian Temișan
2. Gabriel Cotabiță
3. Ioan Gyuri Pascu
4. Laurențiu Cazan
5. Gabriel Dorobanțu

Urmează: Adrian Daminescu, Mihai Constantinescu, Laurențiu Duță, Cătălin Crișan, Ștefan Bănică jr., Adrian Enache, Alexandru Andrieș, Vasile Șeicaru, Ovidiu Comornik, Marius Manea, Gheorghe Gheorghiu, Pompiliu Dărgan, Daniel Robu, Nicu Alifantis, Cristian Faur, George Nicolescu. În top figurează 43 de nume!

3. Newcomers pop (F)

1. Nicoleta Ciopraga
 2. Marta Hristea
 3. Ramona Ionică și Otilia Romea
- Urmează: Mădălina Ghica, Alina Hazaparu, Diana Pîlciș, Valerica Mihali, Luminița Vasile, Mirela Maxim.

4. Newcomers pop (B)

1. Dragoș Alexandru

TOP VOX POP ROCK 1994

A sosit momentul bilanțului. Categorie, este vorba de ierarhii subiective ale unui eșantion nereprezentativ de persoane. Au fost mai puține scrisori decât anul trecut, poate și din cauza mediatizării mai sărace a propriului clasament. De la un moment dat două categorii au dispărut grație talentului corecturii. Unii au fost derutați, alții s-au descurcat. Dacă am fi coborât sub 1000 de participanți la acest referendum, am fi renunțat la publicarea topurilor finale. Așa ne încadrăm în baremul firmelor care sondează opinia publicului. Fiecare revistă, post de radio sau televiziune are o anumită audiență și implicit un anumit cumul de gusturi. Așadar, contestațiile nu ne interesează, dar COMENTARIILE - da! Le vom face și noi după ce terminăm cu "afișarea rezultatelor". Atenție: valoarea și popularitatea nu se confundă. Doar uneori coincid!

2. Paul Panait
3. Paul Surugiu

Urmează: Pompiliu Dărgan, Cătălin Bota, Florin Săsărman, Banana Taste, Marian Stere.

5. Grupuri pop-rock

1. Timpuri Noi
2. Holograf
3. Iris
4. Cargo
5. Compact

Urmează: Direcția 5, Compact Cluj, Celelalte Cuvinte, Octave, Pasărea Colibri, Krypton, Vali Sterian și Compania de Sunet, Secret, Sarmale Reci, Conexiuni, Esperando, Quo Vadis, Banana Taste, Kapela, Floare Albastră. Au primit puncte 47 de grupuri.

6. Grupuri thrash/death/hardcore/alternativ

1. Neurotica
2. Altar
3. Ura De După Ușă
4. Tectonic
5. Nations Slum

Urmează: Zob, Grimegod, Metrock, Holocaust, Sin, Interval. Este una dintre categoriile afectate de greșeala semnalată mai sus. Au fost mai puține scrisori cu categoriile 6 și 7!

7. Newcomers rock

1. Sarmale Reci
2. Suie Paparude
3. Grimegod
4. Cronos
5. Bethlehem

Urmează: Knock Out, Crusade, Last Deja Vu, Delirium, Zob, Epilepsy, Mentor, Terente, Damnat, Vank, Anarhia, The Order.

8. Melodia anului - pop

1. Dincolo de nori - Dan Bittman
2. Raiul e pe pământ - Gabriel Cotabiță
3. Când ești singur - Laura Stoica
4. Dau viața mea pentru o iubire - Monica Anghel
5. O fată singură în noapte - Loredana Groza

Au fost nominalizate 51 de melodii. Mădălina Manole, Laura Stoica, Loredana Groza și Angela Similea cu câte 4, Sanda Ladoși, Ioan Gyuri Pascu cu câte 3, iar Monica Anghel, Laurențiu Duță, Valeriu Sterian și Luminița Anghel cu câte două.

9. Melodia anului - rock

1. Luca - Timpuri Noi
 2. Cine-i vinovat - Compact
 3. In-Di-An-Ka - Direcția 5
 4. Dulce libertate - Octave
 5. O lume nebună - Iris
 6. Ploaia - V. Sterian și Comp. de Sunet
 7. Să mă iubești - Dida Drăgan
- 53 de piese nominalizate: 4 cu Compact și Celelalte Cuvinte, câte 3 cu Iris, Octave, Sarmale Reci, Direcția 5 și câte două cu Altar, Neurotica, Timpuri Noi, Tectonic, Conexiuni și Holograf.

10. L.P.-ul anului (pop și rock)

1. Mașina cu jazzolină - Ioan Gyuri Pascu
2. Focul - Laura Stoica
3. Atitudine - Loredana Groza
4. Evenimentul zilei și altele - V. Sterian și Comp. de Sunet
5. Dulce libertate - Octave
6. Nimic nou pe frontul de est - Alexandru Andrieș

Urmează: Armaghedon - Celelalte Cuvinte, Pantofi de lac - Direcția 5, Când vine seara - Sanda Ladoși, Timpuri Noi Unplugged, Iți mai aduci aminte - Angela Similea, Ei și ce? - Mădălina Manole, Ritualul dragostei - Otilia Romea. S-au luat în considerare casete audio, C.D.-uri și albume pe vinil.

11. Evenimentul anului

Locul 1 - Cerbul de Aur

1. Cerbul de Aur Brașov 1994
 2. Skip Rock '94
 3. Timpuri Noi Unplugged
- Concertul Atitudine - Loredana Groza
Urmează: Telephone Leucemia, concert Richard Clayderman, Marlboro Tour, concert Haddaway, concert Placido Domingo, concertele Cappella, Magic Affair și Dr. Alban.

12. Videoclipul anului

1. Focul - Laura Stoica
 2. Dincolo de nori - Dan Bittman
 3. Excalibur - Ovidiu Lipan
- Urmează: O amintire - Geanina Olaru, O fată singură în noapte - Loredana Groza, N.T.T. - Manuel

TOPURILE SPECIALIȘTILOR
(prima parte)

Florian PITTIS

Solist vocal: Cristian MINCU-LESCU
Chitară: Adrian ORDEAN
Chitară bas: Mugurel VRABETE
Clape: Vlady CNEJEVICI
Baterie: Ovidiu LIPAN
TÂNDARICĂ
Trupa anului: IRIS și TIMPURI NOI
Newcomers: URA DE DUPĂ UȘA
Cantautor: Mircea BANICIU și Mircea VINTILĂ
Mihai DINU (Radio DELTA)
Solist vocal: Adrian PLEȘCA
Chitară: Sorin CHIFIRIUC
Chitară bas: Iulian VRABETE
Clape: Tino FURTUNĂ
Baterie: Florin IONESCU
Trupa anului: TIMPURI NOI
Newcomers: SARMALE RECI
Cantautor: Alexandru ANDRIEȘ
Mihaela DAVIDESCU (Ziua)
Solist vocal: Adrian PLEȘCA
Chitară: Sorin CHIFIRIUC
Chitară bas: Mugurel VRABETE și Ramon RADOSAV
Clape: Petrișor "Șpil" STIRBU
Baterie: Cătălin NEAGU
Trupa anului: CARGO
Newcomers: QUO VADIS
Cantautor: Alexandru ANDRIEȘ și Nicu ALIFANTIS

Alcor VLAD (Radio TINERAMA)

Solist vocal: Cristian MINCU-LESCU
Chitară: Dan IONESCU
Chitară bas: Marcel BREAZU
Clape: frații NANU
Baterie: Florin IONESCU
Trupa anului: TIMPURI NOI
Newcomers: QUO VADIS
Cantautor: Alexandru ANDRIEȘ
Andreea BILIG (Radio XXI)
Solist vocal: Cristian MINCU-LESCU
Chitară: Octav TEODORESCU
Chitară bas: Marcel BREAZU

Savu, Raiul e pe pământ - Gabriel Cotabiță, Ei și ce? - Mădălina Manole, Atitudine - Loredana Groza, Cu mașina - Mihai Constantinescu, Nimeni nu știe de ce - Daniela Györfi.

13. Cantautorul anului

1. Alexandru Andrieș
2. Ioan Gyuri Pascu
3. Valeriu Sterian

Urmează: Gheorghe Gheorghiu, Nicu Alifantis, Mihai Constantinescu, Mircea Baniciu, Mircea Vintilă, Laurențiu Cazan, Vasile Șeicaru, Laurențiu Duță. Categoriile facultative (care s-au bucurat de o atenție chiar mai mare decât unele obligatorii) le veți găsi în numărul viitor.

14. Decepția (gafa) anului

1. Mamala '94
 2. Revelion TVR '94
 3. Revenirea Corinei Chiriac
- Urmează: L.P.-ul "Atitudine" - Loredana Groza, renunțarea la Dracula Rock, destrămarea trupei Survolaj, plecarea echipei V.P.R. de la V.N.D., Gheorghe Florin ș.a.m.d până la 33 de titluri!

Clape: Vlady CNEJEVICI
Baterie: Nelu DUMITRESCU
Trupa anului: FLOARE ALBASTRĂ
Newcomers: QUO VADIS
Cantautor: Ioan Gyuri PASCU
Nelu STRATONE (VPR)
Solist vocal: Cristi MINCU-LESCU și Adrian PLEȘCA
Chitară: Dan ILIESCU, Sorin CHIFIRIUC și FARKAS Ladislau
Chitară bas: Marcel BREAZU și Ramon RADOSAV
Clape: Vlady CNEJEVICI
Baterie: BORBELY Szilard și Lucian COROI
Trupa anului: TIMPURI NOI
Newcomers: DELIRIUM și AXART
Cantautor: Valeriu STERIAN, Mircea BANICIU și Mircea VINTILĂ

Marius Furdul (Radio ProFM)

BATERIST
1 - Nelu Dumitrescu (pentru ambiție)
2 - Florin Ionescu (pentru nevastă)
BASIST
1 - Iulian Vrabete - Holograf (pentru că a iubit-o)
2 - Marian Ionescu (pentru vocabularul stufos)
CHITARIST
1 - Dan Ilescu - Timpuri Noi (pentru valoare)
2 - Valter Popa (pentru încăpățănare - de a nu ține cont de schimbarea repertoriului)
CLAPE
1 - Vlady Cnejevici - Compact B (pentru ambiție)
2 - Tino Furtună (pentru cromatica tricourilor)
SUPER AWARD - OCTAVIAN TEODORESCU (pentru polivalentă - precum sala)
Semnat: Colectivul reunit al redactorilor ProFM care mai speră

VIDEO SHOP

THE BAND FROM UTOPIA

Live in Stuttgart, SDR, 1995, 90 min.

O formație dispăre deodată cu liderul ei? Când liderul dă (re)numele său formației, s-ar putea spune că aceasta nici nu există în lipsa lui. Echipierii pot fi buni sau excepționali, fiecare pe instrumentul său. Pot realiza o carieră solo merituosă. Dar cea magie specială ce aureolează formația nu se va mai restabili. Prestațiile tip comeback sau aceea în care un membru marcant este înlocuit au aerul dezolant al tapării de bani. Mai ales când se refac/se reiau compoziții arhicunoscute. Succesul unor astfel de proiecte (destul de numeroase pentru a confirma bănuiala că e vorba doar de bani) mi se pare fals, în sensul că se bazează pe un reflex condiționat (și des stimulat) al ascultătorului. Nu poți să rămâi insensibil la ceea ce te-a încântat cândva, cum nu poți să-ți stăpânești un val de melancolie și sânge fierbinte când, după ani și ani, revezi o femeie cu care te-ai iubit...

Altceva se petrece la un concert organizat în memoria unei personalități. Atunci tensiunea catartică poate atinge un nivel greu tușabil în alte împrejurări, mai ales când nume mari ale rockului participă cu sinceritate și entuziasm. E ca și cum spiritul nevăzut al dispărutului ar potența dăruirea fiecărui artist.

Unde aș putea să încadrez prestația câtorva dintre colaboratorii lui Frank Zappa, reuniți la festivalul Jazz Open, 29.06 - 2.07.1994? Titlatura **The Band From Utopia** parafrazează un disc al maestrului, **The Man From Utopia** (1983). Toate compozițiile cântate sunt semnate de marele dispărut. Execuția este aproape perfectă, bărbații îngăduindu-și chiar momente de improvizație colectivă, în genul celor gravate pe discuri inconfundabile și inimitabile. Ike Willis (care își asumă rolul de lider și dirijor) și Bobby Martin nu mai ating, vocal, pregnanța de diamant sfleuit din vremea când lucrau sub "tirania" lui Father O'Blivion, zis și **The Central Scrutinizer**, alias F.Z. Chad Wakerman zdrobește bateria de parcă lipsa "șecului" l-a descătușat. Ed Mann se întrece pe sine la arsenalul de percuție iar Tommy Mars excelează la claviatură. Bruce Fowler, trombon, Kurt McGettrick, saxofon, Tom Fowler, vioară și bas, Arthur Barrow, chitară, și Jay Dittamo, tobe și percuție, sunt aproape de nivelul consacrat. Gagurile scenice nu lipsesc, dar sunt departe de ceea ce realiza (cu trupa) Zappa...

De ce nu pot judeca lucid acest concert? Sunt subiectiv, recunosc, muzica lui Zappa este o foarte importantă parte a culturii mele, a felului meu de a fi. Muzica lui Zappa - cu Zappa. Dar muzica lui Zappa - fără Zappa? Iată o temă asupra căreia merită reflectat!

M.V. Pop

WORLD TRADE PLAZA, Bulevardul Expoziției nr. 2, sector 1, București, Telefon (40-1) 312.93.97, fax (40-1) 312.45.91.

WORLD TRADE PLAZA, Bulevardul Expoziției nr. 2, sector 1, București, Telefon (40-1) 312.93.97, fax (40-1) 312.45.91.

Muzică de lux

Au sosit acum CD-uri rare pe care vi le recomandăm: Buenos Aires - Paris 1928-1943 - Oscar Alemán, The Quintessence - Louis Armstrong, The Quintessence - Count Basie, The Quintessence - Duke Ellington, Lady Day And Pres - Billie Holiday - Lester Young, alte culegeri cu Django Reinhardt, Ray Charles și Jean Gabin! Vă garantăm că sunt produse originale (nepiraterizate... încă!).

THROWING MUSES - "University" (ianuarie 1995, 4AD)

Apărent greoi, acest al șaptelea album al trupei din Boston subliniază cum nu se poate mai bine actuala stare sufletească a Kirstinei Hersh. Dacă pe vremea când evolua în Pixies, piesele sale erau destul de violente, acum lucrurile sunt mult mai calme, pline de angoasă și cu solouri de chitară total imprevizibile. Plecarea ambițioasă a Tanya Donelly (actualmente la Belly) în timpul înregistrării pentru albumul "The Real Ramona" nu numai că a bulversat o parte din sora sa ci a produs și unele modificări conceptuale sesizabile din plin pe actualul album. "Start" și "No Way In Hell" (cu multe citate Jimi Hendrix) par a fi piesele cu "lipici" pentru urechile ascultătorilor. Oricum, nu recomand acest album celor aflați într-o accentuată depresie nervoasă, pentru că nu se știe care va fi efectul audienței. (N.S.)

CRONICA DISCULUI

SWANS -

"The Great Annihilator" (decembrie 1994, Young God)

Deși sunt aproape necunoscuți la noi, acești băieți, al căror cap este plin de idei ciudate, au înregistrat până acum unsprezece albume. Piesele compuse de Michael Gira, scânteietoare pentru unii dar total necomestibile pentru alții, reprezintă un melanj straniu de genuri muzicale aparent necompatibile: rock psihedelic, industrial, grunge, folk, gothic rock. Deși pare la fel de monoton ca și producțiile anterioare, actualul album reprezintă o excelență analiză a filozofiei durerii, dragostei și morții. Oricum, dacă v-am făcut curioși, vă recomand să cumpărați acest album fără a aștepta să-l ascultați la radio. Nici un redactor muzical nu cred că-și va risca fotoliul pentru a vă satisface această curiozitate. (N.S.)

NOU! Caseta prin poștă!
Peste 1500 albume.
Catalog, Comentarii, Relații la:
C.P. 1 - 651 București
Tel./fax: 01-312.73.56

THE BEAUTIFUL SOUTH - "Carry On Up The Charts" (noiembrie 1994, Gol Discs)

Ajuns pe locul 1 în UK Charts la numai trei săptămâni de la apariție, acest LP reprezintă o culegere de succese și rezistă încă pe poziția a doua a topului, de opt săptămâni. Deși la prima audiere par destul de comerciale, hit-urile Beautiful South au un farmec aparte, cei doi compozitori, Paul Heaton și Dave Rotheray, reușind să valorifice din plin calitățile celor două soliste vocale care au făcut parte din trupă, la început Brianna Corrigan și apoi, Jacqueline Abbott. "Song For Whoever", primul lor single (loc 2 în UK, iunie 1989), "Good As Gold" și "One Last Love Song" sunt trei argumente, sper eu, convingătoare, pentru a asculta acest album.

Nelu Stratone

SIOUXSIE & THE BANSHEES - "The Rapture" (ianuarie 1995, Wonderland)

Orice album al găștii punk londoneze reprezintă un adevărat eveniment. Cei peste șaptesprezece ani de activitate au adus trupei multe reușite dar și la fel de multe necazuri. Celebra solistă vocală și compozitoare Siouxsie Sioux (pe numele său real Susana Dallon) își dovedește din plin clasa și pe actualul album. Iar atunci când printre producători găsim și numele lui John Cale (fostul Velvet Underground) bineînțeles că nu poți să acorzi decât un singur calificativ materialului prezentat... excelent. (N.S.)

THE STONE ROSES - "Second Coming - Geffen, 1994

Nu știu dacă acest nou album **The Stone Roses**, va culege sufragiile laudative ale primului. Poate că drumul pe care merg cei patru pare multor ascultători închis, uscat sau fără viitor. Sentimentul că deja ai ascultat ce auzi aici este real. Tratată cu o clasică pedală, o chitară sănătoasă, lipsită de agresivitate, senină ca un amurg pe câmpurile din sudul Statelor. Un bas elegant, gentil și pervers ca un gentleman victorian. O baterie ca o briză marină în faptul serii: o auzi, o simți, o respiri fără deranj, fără afectare. Arareori, discrete preludii la o orgă cu două registre și pete colorate de harmonică - reflexe uitate ale unei străluciri stinse. Armonii și cromatica izbutite de aceste instrumente trimit, inevitabil, la Led Zeppelin, Allman Brothers, The Band Mountain sau Grand Funk. Dar vocea...

Partitura lui Ian Brown mi se pare cel mai inteligent și izbutit lucru. Într-o epocă de violență, răsteală,

TOP 20 V.P.R. - L.P.'s

Top 10 - Rom

- (1). Mașina cu jazzolină - Ioan G. Pascu
- (4). Ei și ce? - Mădălina Manole
- (5). Anomalia - Tectonic
- (2). Armaghedon - Celelalte Cuvinte
- (6). Evenimentul zilei și altele... - V. Sterian și Comp. de Sunet
- (8). Nu trântiți ușa - M. Vintilă/FI. Pittiș
- (3). Focul - Laura Stoica
- (7). Atitudine - Loredana Groza
- (9). Nimic nou... - Al. Andries
- (-). Provocare - Silvia Dumitrescu

Top 10 - S

- (1). No Quarter - Page & Plant
- (5). Vitalogy - Pearl Jam
- (-). No Need To Argue - The Cranberries
- (2). Big Ones - Aerosmith
- (9). Born Dead - Body Count
- (10). Unplugged In N.Y. - Nirvana
- (7). The Division Bell - Pink Floyd
- (8). Monster - R.E.M.
- (-). Tuesday Night Music Club - Sheryl Crow
- (-). Live At The B.B.C. - The Beatles

POWER PLAY și ROCKA-ROLLĂ vă propun:

GREEN DAY - Dookie, 1994, Reprise Rec.

Coperta arată o explozie, o aglomerare urbană "trată" cu bombe dookie. Cam la fel arată și muzica, un neo-punk de extracție ironică și cinică, o atitudine foarte nimerită pentru verdea realitate în care ne mișcăm, oameni verzi ai unei zile verzi, alergând după bani verzi și ascultând o muzică înverzită de atâtea dragoste - ca o strângere de gât. Scurt și la subiect: Green is cool!

JAN WOBLE'S INVADERS OF THE HEART - Take Me To God, 1994, Polygram

Amatorii de curiozități vor fi gădilați pe suflute. Acest album are ceva din etno-pop, fulgurații de factură alternativă, orchestrații rare, căutate, pasaje cântate în spaniolă și franceză, o muzică de atmosferă, relaxantă. Dacă vreți un punct de reper, poate albumul **Paris**, realizat de Malcolm McLaren împreună cu Catherine Deneuve și Francoise Hardy. Dar nu-i decât o sugestie.

HELMET - Betty, 1994

Un nume și un album deja cunoscute de inițiați. Se recomandă de la sine, fiind unul din puținele discuri care captivează și cucerește după primele 10 secunde. Dincolo de vrăjeala publicitară, trupa se dovedește serioasă încă de la alegerea copertei. Iar senzația de lucru bine făcut, stenică și savuroasă ca un măr... MacIntosh, nu se dezlipește de ureche pe toată audiența. Fără comentarii.

ROCKA-ROLLĂ

vinde EN-GROS și EN-DETAIL următoarele produse:

T-SHIRT-uri la prețul de 8.000 lei (en-gros) 12.000 lei (en-detail)

CASETE AUDIO ÎNREGISTRATE:

- thrash - heavy - punk - hardcore

la prețul de 1.735 lei, în care este inclus T.V.A.-ul.

Informații puteți obține la telefon 056/13.82.05, zilnic între orele 10,00-18,00.

agresivitate cavernoasă ori scârbă pederastă, vocalul realizează o performanță șoptită, ca Simon & Garfunkel, insidioasă, ca Zappa, disperată, ca Jim Morrison, pregnantă, ca Robert Plant, bărbătească, la fel ca Gillan, energic-reținută, ca Mark Knopfler, aluzivă, ca J.J. Cale, persuasivă, ca Eric Clapton, lipicioasă, ca Mick Jagger, evaziv-ezitantă, ca Roger Waters, Ian Brown nu cântă, descântă; nu istorisește, povestește; nu strigă, infiltrează; nu acuză, constată; nu declară, afirmă; nu slujește liturghia duminicală, ci se roagă precum călugări isihasti - neconștient, în sine, și pentru Sinele de deasupra noastră... Iar toate acestea se potrivesc întregului disc, întregului grup **The Stone Roses**...

Deranjează pe cineva că rockul celui de-al doilea clasicism (inceputul anilor '70) reînfloarește prin strădania (și) acestor patru tipi aproape necunoscuți? Mode vor trece, metale se vor topi, înlocuite cu plastic, apele tehnico-industriale vor seca; măturii din anii sfârșitului de mileniu vor rezista puține. Intre ele, și acest nume - **The Stone Roses**...

M.V. Pop

TANGO MUSIC INTERNATIONAL, PRIN SC PARTNER SRL,

vă oferă:

- Casete audio înregistrate, sigilate, peste 500 titluri din toate genurile, de cea mai bună calitate, la prețuri deosebit de avantajoase.
- Casete audio neînregistrate, pentru producție, la minutajul cerut de client.
- NOU! C.D.-uri înregistrabile, marca AUDIOMASTER.
- C.D. recorder marca MARANTZ
- Componente casete audio.

Pentru relații suplimentare, privind oferta noastră, vă rugăm să ne contactați la tel/fax (048) 644361

Din numărul următor demarează CONCURSUL TANGO!

Primul clasat va primi 3 casete, al doilea două, iar al treilea o casetă. Toate din catalogul firmei.

INFO-CONTEST DYNAMIC NR. 3

Confirmarea premierilor s-a produs, putem continua concursul. De la Teiuș aflăm că la această ediție vor fi acordate două premii.

Întrebare. Cum se intitulează proiectul personal realizat de Brian May în timp ce activa la Queen?

CONCURS TANGO

Vor fi trei runde a câte două întrebări. Premiile oferite de firmă vor fi: 3 casete pentru primul clasat, două pentru al doilea și una pentru al treilea.

1. În iunie 1978 a compus o melodie pentru echipa de fotbal favorită. Piesa a prins locul 4 în topul britanic.

a. Numele interpretului

b. Titlul melodiei

2. Trei australieni, din aceeași familie, au creat un grup care a trecut de cei 30 de ani de activitate. Ultimul album a apărut în 1993. Care este numele trupei?

BLACK CROWES

cea mai rock'n'roll
trupă de
rock'n'roll
din lume

Gurile rele susțin că Black Crowes nu ar fi decât o copie ieftină după Rolling Stones. Adevărul este, însă, că Black Crowes sună astăzi așa cum tare și-ar mai dori Rolling Stones să sune. Chris Robinson are un milion de argumente în favoarea acestei afirmații.

Ce imagine de coșmar: Rolling Stones cântă big band jazz, R.E.M. sună ca Chuck Berry, iar Take That sunt punkiști cu trup și suflet - adică o serie de muzicieni care ar prefera genul aflat în culmea popularității în momentul când ei s-au născut. Exact asta fac Black Crowes de trei albume încoace. Vocalistul Chris Robinson s-a născut în 1966, fratele său Rich, trei ani mai târziu. Când au ajuns la vârsta adolescenței, punkul era de mult pe ducă, Spandau Ballet deveneau buricul pământului, iar heavy-metalul era singurul care propunea revenirea rock'n'rollului. Tocmai de aceea trupa din Atlanta este întruhiparea unui amestec "made in '69" - rhythm & rock cu influențe hippie.

"Când eram mic ascultam toate genurile de muzică posibile", mărturisește Chris Robinson, "folk și blues din anii '20 și '30, folk african, gospel, country, bluegrass, jazz și rock. Absolut orice, de la Muddy Waters până la Dead Kennedys".

Faptul că, ulterior, mulți le-au reproșat celor de la Black Crowes că prea se servesc fără jenă din "mostenirea" lăsată de monștri sacri ai rockului și bluesului, este pentru Chris de neînțeles: "Asta e în funcție de relația pe care o are fiecare cu propriul ego. Astăzi trăiesc după motto-ul: 'Tineretea mea a fost mai importantă decât a ta. Eu am voie să mă-mbrac cu haine colorate, tu n-ai. Acum trei zile eram în Spania, unde un ziarist m-a întrebat cum mă simt eu ca parte integrantă a revival bluesului. I-am spus: 'Tu trăiești în Spania, chestie foarte misto. Te uiti cum muzica și curentele respective vin și pleacă. Dar acolo de unde vin eu, bluesul, soulul și rock'n'rollul sunt omniprezente. În Atlanta nu există un revival al bluesului, pentru că acolo el n-a murit niciodată'".

Cine îl cunoaște pe Chris Robinson cunoaște și legenda lui declarație, cum că ar merge să în masă "mai degrabă cu un polițist decât cu vreun angajat al casei de discuri". Cum stau de fapt lucrurile, din punctul lui de vedere? Păi s-o luăm așa: ei au voie să ne distribuie discurile, și cu asta, basta. Dacă noi suntem de părere că un album este gata, atunci trebuie să-l accepte. E viața mea, nu a lor. E vorba despre muzica mea, eu sunt muzicianul, nu ei. Ei sunt oameni de afaceri, toți croiți după același tipar. De-aia nici nu e important la ce casă de discuri avem contract. În afară de asta, mă îndoiesc că disputa pe care am avut-o cu ei (casa de discuri American Recordings - n.a.) ar fi putut avea vreun influență asupra albumului, pentru că, la urma urmei, tipii ăștia în prea mult la bani. Ar face orice ca să câștige mai mulți biștari, și, slavă Domnului, noi le-am adus destui. Pe mine mă doare undeva de tot rahatul asta administrativ, că doar n-am să-mi risipesc energia cu oameni cărora nu le place Black Crowes. Dacă la un moment dat trupa va dispărea, mi-ar lipsi mie și fanilor, iar nu companiei. E vorba despre tradiția blues-ului, e vorba de contact, e vorba de relații interumane. Dacă viața mea este întreabarea, atunci muzica este RASPUNSUL, ceea ce însă nu înseamnă că eu cunosc în întregime acest răspuns, și tocmai de asta noi și facem discuri; au rolul de a ne ajuta să învățăm. Muzica m-a fascinat încă de când eram copil și când m-am hotărât să fac și singur muzică, mi-am jurat că, dacă voi avea noroc, n-am să privesc niciodată înapoi și n-am să regret nimic. Știu că sunt un privilegiat pentru simplul fapt că oamenii îmi permit să trăiesc într-un vacuum creator. Este pentru mine o onoare, chiar dacă această onoare mi-o fac 100 sau 100.000 de oameni. Posibilitatea de a face așa ceva astăzi, în lumea noastră nebună, este extraordinară, este ca un viciu care îmi umple viața".

Remarcabil este faptul că pe "America" toate melodiile și textele au fost compuse de frații Robinson. Nu degeaba Mark Ford (ex-Burning Tree) face și el parte din formație, încă de la albumul anterior. O dovadă a

impresionantei lui capacități de a-și comunica ideile artistice este și (din păcate) singurul album al fostei sale trupe. În plus, din Black Crowes mai face parte și clăpărușul Eddie Harsch, iar mai nou și percuționierul și interpretul de conga Chris Tradi (sau cam așa ceva). E drept că numai pe perioada turneului, dar, cine știe...

"Exact", întărește Chris presupunerea mea. "În curând o să avem la fel de mulți oameni pe scenă ca Parliament sau Kool & The Gang. Dar să lăsăm gluma. Desigur că Marc compune în continuare cântece, dar el susține mereu că ale noastre sunt mai bune. Nici eu nu cred că pe vreun membru al trupei îl deranjează faptul că noi scriem toate piesele. Sigur că asta nu e decât chestie de gust, dar până acum nu s-a întâmplat să nu-i placă piesele noastre cuiva din trupă. Noi suntem în plin proces de maturizare, ca și Marc, în calitate de chitarist. În trupa noastră se găsesc cei mai buni doi chitariști din lume, iar unul din ei mai e și rudă cu mine. Ne tachinăm fără încetare, concurăm unul cu altul, însă în sensul bun al cuvântului. Pentru noi ideea de trupă și-a păstrat înțelesul inițial, lucru devenit foarte rar în ultima vreme. E drept că ne certăm deseori, dar suntem totuși foarte uniți. Trupa ne oferă libertatea de a experimenta. Fiecare turneu te ajută să devii un muzician mai bun, cu condiția să experimentezi și să nu cânti în fiecare seară același lucru. Și pe discurile anterioare aveam keyboards, de pildă, însă numai așa, de decor. Acum au devenit o parte integrantă a trupei și sunt la fel de importante ca și chitarele".

Aici sare și chitaristul Rich Robinson, care pare mult mai liniștit și mai la locul lui decât fratele său: "Muzicienii care apar pe scenă agitănd un fierăstrău electric, numai pentru că lumea să nu observe cât de cretine sunt cântecele lor, mie mi se par suspecti. Sau, uite, de pildă o trupă ca Aerosmith. S-au numărat întotdeauna printre favoriții noștri, până ce am plecat cu ei în turneu și am descoperit cât de nescinceri sunt de fapt: Aerosmith fac playback și aduc sampler-uri pe scenă, se lasă sponsorizați de câte o fabrică de bere, dar interzic vânzarea de alcool în timpul concertelor lor. Mai nou au scos și aceste costisitoare video-clipuri pe computer, probabil pentru că lor nu le mai vine nici o idee. Desmond Child scrie jumătate din toate piesele lor".

Să fie Black Crowes apostolii binelui și frumosului în music-business. Singurii adversari de temut ai corupției lumii muzicii?

Chris Robinson vede lucrurile cu mai multă detașare și cu mai multă umor decât fratele său: "ZZTop ne-au zburat din programul lor de deschidere a concertului, pentru că ne-am pronunțat împotriva sponsorizării. Când însă a devenit public faptul că noi consumam canabis, toți eventualii sponsori au făcut pe ei de frică. Nu voiam să se facă legătura între noi și produsul lor. Noi nune-am mai încăput în piele de bucurie pentru că acum nu mai trebuie să jignim pe nimeni, refuzându-i oferta. Și de atunci nu ne mai jignește nimeni, făcându-ne vreo ofertă".

Faptul că băieții de la Black Crowes se droghează, nu e nici un secret. Problema este însă că, în timp ce o serie de state europene își liberalizează legile cu privire la consumul de droguri, Bill Clinton, care a fumât și el hașis, din câte mărturisește, dar, vezi Doamne, "nu a inhalat", pare de neînduplecat. Chris Robinson comentează:

"Pe oamenii care consumă droguri - și sunt cu milioanele în SUA - îi paste închișoarea. Tot ce pot să spun în legătură cu asta este: eu nu sunt rasist, nu port armă, nu mă ure beat la volan, sper că sunt un om cumsecade și n-am nici cea mai mică dorință de a face pușcărie pentru ceva care îmi place".

Frățiul Rich adaugă:

"Cu mult mai rău este că un guvern îl poate determina pe oameni să-i urască pe consumatori de droguri. Ce este mai periculos: un tânăr care se droghează, sau unul care poartă permanent o armă?"

Și din nou Sfântul Robinson ne ține o predică: "Urăsc prefăcătorii acelor muzicieni care se umflă toată ziua cu cocaină și după aceea poartă pentru compania antidrog de la MTV, 'Just Say No'. Mie îmi place canabis, dar n-aș face niciodată reclama pentru așa ceva".

Este normal pentru Black Crowes, pentru că lor li se pare suspect orice muzician care militază pentru altceva decât pentru muzică. Iar cine discută în public statutul său de star rock, ca Eddie Vedder, devine nedemn de încredere: "Altul care are probleme cu propriul eu", diagnostichează doctorul Robinson. "Eddie ar face bine să vorbească despre muzica lui, și nu despre semnificația lui pe plan social. Asta e narcisism. Pe cine interesează dacă tu te simți bine ca star rock? Dacă nu te simți bine, ia-ți altă meserie".

La întrebarea, dacă la 50 de ani și-ar dori să mai facă pe juniorul pe scenă, că maestrul Mick Jagger, depistează prima notă de îndoină în vocea lui Chris Robinson:

"Sper că n-o să fiu ca Mick Jagger când o să am 50 de ani. Cu tot respectul cuvenit... e un tip tare nesincer. E un afacerist, care vrea să devină la fel de bogat ca Michael Jackson sau Paul McCartney. Keith este altfel, el e un adevărat muzician. Îl admir pe Jerry Garcia, care e și el trecut de 50 de ani. Dacă aș putea să-mi rămân la fel de fidel mie însumi ca el, ca Neil Young sau ca Allman Brothers, atunci, da vreau să mai cânt rock'n'roll și la 50 de ani".

Și cum stau lucrurile acum, la nici 30 de ani?

"De la soțirea lui Jack (Jack Joseph Puig, noul lor producător; a lucrat și cu Jellyfish al albumului "Bellybutton" - n.r.) s-au schimbat multe. Am petrecut mult mai mult timp ocupându-ne de instrumentație și aranjamente, am pus tot sub lupă, fiecare sunet trebuia să fie la locul lui. Însă data viitoare, totul va fi diferit, întrucât creativitatea noastră nu cunoaște reguli. Uite, noi n-am vrut niciodată să cântăm pe scenă un album, exact cum sună el în studio. Dacă totuși am face-o vreodată, ar trebui să ne dăm seama că nu putem recrea scena în studio. De fapt, e foarte simplu, dar nu întotdeauna poți lua distanță față de propria muzică".

Traducere și adaptare după "Metal Hammer" și "Musik Express Sounds", Manuela Boacă

BLACK NEWS • BLACK NEWS •

Demn continuator pentru "Huis Lyset Tay Oss" se dovedește a fi (cu siguranță) ultimul Burzum "Det Som Engang Var" ieșit la Misanthropy în noiembrie '94 (în fotografie liderul trupei Count Grishnach, care cu greu va mai compune pentru Burzum în următorii 21 de ani, cât se va afla la închișoare). Sataniști convingiți îndrăgostiți de Count Raven, pe care o consideră "cea mai heavy trupă de black metal", finlandezii Ater au reușit ca după două demo impresionante, "The Black Abyss" (1992) și "Ors" (1993) să ajungă la un stil ce mixează perfect elemente din death/black/doom metal. În componența Sami Niisalo (c), Marko Hautemaki (c), Jari-Pekka Aho (b/v), Pasi-Pekka Puska (t) au imprimat "Gravelust", inclusă pe compilația internațională a casei Shiver Records "Sometimes Death Is Better". Combo "death metal mistic inspirat de folclorul norvegian", Enslaved refuză, în ciuda clasificării fanzinelor și a unor magazine de profil, etichetarea black metal, considerându-se inventatorul "Viking-Metalului". După un fascinant debut "Vikingligr Verdis" la casa lui Euronymous (R.I.P.) Deathlike Silence Productions (DSP Records) trioul, ajutat de bateristul Hellhammer (ex-Maihem/acum Emperor) a realizat un album secund de zile mari, "Frost", caracterizat

perfect de fanzinul Morticia. Numskull: "heavy" black metal with some original sort of symphonic influences and with a viking attitude". Din păcate moartea lui Euronymous se pare că a dezorganizat labelul DSP Records, cât și rețeaua sa de distribuție, Voices Of Wonder. Dacă Enslaved s-au îndreptat spre Osmose Records, ultimele produse DSP aflate în discuție urmau să aparțină trupelor Mysticum și Arcturus. Eclipse Records a relansat în variantă CD splitul formațiilor grecești Necromantia/Varathron "Black Arts Lead To Everlasting Sins" ca bonus figurând remixarea digitală a 7" EP-ului celei de a doua trupe "One Step Beyond Dreams". Reamintim că același Varathron mai au în circulație reușitul album dark/doom/black metal "His Majesty At The Swamp" tras în iulie 1993 în componența Necroabyssius (v), Necroslaughter (c), Mutilator (b), Wolfen (t) și Morbid (producător/sintetizator/k). "Dark Opera Of The Ancient War Spirit" se intitulează ultimul produs Daemonium, editat de Adipocere Records.

Muzicianul Lord A. Vincent Daemonium, un multi-instrumentist ce-și ține deocamdată identitatea secretă, este creatorul acestei opere black metal, de fapt o lucrare de 26 de minute divizată în 8 acte și un epilog care, alternând ambianțe lugubre cu ode acustice și riffuri caracteristice genului, se constituie într-un remarcabil album melodic conceptual black metal. Shinichi, Mirai și Satoshi alcătuiesc Sigh, cel mai distrugător combo întunecat din îndepărtată Japonie. Editat de casa norvegiană V.O.W. Records, albumul "Scorn Defeat" include 7 piese geniale de heavy metal ultra-brutal, dar burlesc precum desenele animate nipone. După "In The Nightside Eclipse", editat anul trecut de Candlelight și considerat de unii critici "capodoperă de artă black metal simfonică și monumentală", noul album al norvegienilor Emperor intitulat (provizoriu) "In The Nightside Eclipse" este programat în această primăvară, fiind primul în componența Ihsahn (v/c), Samoth (c), Tchoth (b), Hellhammer (t, ex-Mayhem) și Sverd (k, ex-Arctus). Același label, Candlelight, a reeditat în variantă 11 song CD legendarul split LP Emperor/Enslaved, în timp ce trupa și-a arătat mușchii în Anglia, alături de Cradle Of Filth. Una din cele mai discutate trupe ale momentului se numește bizar In The Woods și vine din Norvegia pentru a combina teme chitaristice specifice nordului cu o minunată atmosferă de keyboards și voci scrâșnite, aflate parcă în agonie. Este proiectul unui personaj bizar, dar talentat, Overlord Viltjor, muzician care consideră natura-mamă singura sursă de inspirație poetică și muzicală. De fapt primul demo al trupei, comentatul "Isle Of Men", descrie cu mijloacele specifice blackului simfonie un crâmpet de izolare ("o oază de liniște aflată în mijlocul unei păduri la o oră departare de locuința mea"), toate pozele, tricourile și coperte grupului prezentând același peisaj liniștit și parcă sălbatic, neafectat de prezența nici unui personaj. După o lungă ezitare, "grupul" a semnat la finele anului trecut cu labelul italian Avantgarde Music/Obscure Plasma pentru un album programat să apară anul acesta. Excelente cronici în HRM redutabilului album black metal "Svartalfheim" (Listenable/Osmose) al tânărilor grup Ancient. Toate ingredientele genului sunt mixate cu dexteritate, impresia generală fiind de agresivitate, melodism, și claritate într-un album de clasă al unei trupei ce promite enorm. Fără a fi în totalitate black sau death, Doomstone apare cu albumul "Possessed Cemeteries" (scos de Nosferatu Records din Italia în toamna trecută) drept un urmaș modern al clasicelor formații Mercyful Fate, Bathory, Venom și Hellhammer. Trupa s-a format în 1989 în statul Virginia, la inițiativa bateristului-pianist King Fowley (de la Deceased) și s-a întărit progresiv prin cooptarea chitariștilor Jon Chamot și Dennis Cornelius (ex-Revelation) și a basistului Les Snyder. Din păcate anul trecut Jon a părăsit formația din cauza unor grave probleme de sănătate (a avut un atac de inimă la doar 22 de ani), colegii săi refuzând să susțină concerte și turnee fără aportul său. Demon Immortal (c), Abbath Occulta (b/v) și Erik (t) sau mai pe scurt Immortal revin cu o nouă porție de satan metal pe cel de-al treilea album, "Battles In The North", scos pe vinyl, casetă și CD de firma franceză Osmose Production. Atât asupra acestui combo, cât și asupra amintirilor Enslaved, promit să revin cât de curând posibil.

Nelu Stratone

Pagini din istoria rockului românesc

Serialul nostru nu începe sub cele mai bune auspicii. Moju Pittis a avut un program extrem de încălcat în ultimul timp, cu mai multe concerte în țară, motiv pentru care nu a avut liniștea sufletească absolut necesară pentru a depina amintiri.

Eu, în schimb, trebuie să-mi respect promisiunea făcută, așa încât voi încerca să vă povestesc câte ceva despre începuturile rock-ului românesc.

Episodul I - 1961-65 (partea I)

La începutul anilor '60 discrepantele dintre țările comuniste și cele occidentale deveniseră evidente. Izolarea prin "cortina de fier", războiul rece, așa-numita educație comunistă a tineretului reușiseră să formeze deja două lumi total diferite. Pe de o parte, lumea occidentală în care tinerii aveau posibilitatea să-și exprime liber opiniile, iar pe de altă parte, o lume a falselor idealuri, unde totul era impus, în care trebuia să-ți autocenzurezi până și gândurile și să te supui orbește unor ordine primite de la niște oameni cu o pregătire net inferioară pe. Altfel, îți riscai cariera, libertatea sau chiar viața. Era exact atmosfera descrisă de Orwell în celebrul roman "1984". Pentru a exclude posibilitatea ascultării programelor radio occidentale, autoritățile inventaseră "difuzoarele", sisteme cu circuit închis, care transmiteau numai programele oficiale. Emisiunile de "înfișurare" a putreziciunii capitaliste din care aflam cum se îmbătă tinerii occidentali cu... "coca-cola" (mult timp, am fost conștienți că este o băutură alcoolică) sau cum reprezintă "cibernetica droguri omenirii", muzica patriotică, muzica populară și slăgărele tembele, de genul "Tropa Trop", "Macarale", "Șoferul de la ONT", "Marinică, Marinică",

"Broșuța Oac", dominau conținutul acestora. Singura emisiune în care puteai asculta muzică străină era: "Din muzica popoarelor", unde redactorii muzicali mai difuzau uneori pe lângă o piesă din folclorul chinez, rus sau malgaș și câte o melodie country și western.

Și totuși, tinerii aveau nevoie de distracție. În aceste condiții, vă dați seama că săliile de cinematograf erau arhipline. Printre filmele reușite de război, se strecurau în scopuri educative (după modelul, "Vedeți ce se întâmplă acolo? Noi nu trebuie să ajungem ca ei!") și câte-un film de proveniență occidentală, cu "modele" negative din viața tineretului. V-ați dat seama că aceste filme erau... vântate de toți liceenii și studenții, văzute de zeci de ori, tocmai pentru că măcar în sala de spectacole, pentru două ore, să ai mirajul că trăiești alături de El. Acesta este și motivul real al imensului impact pe care l-a avut filmul "TINERII". După modelul "marei popor rus", fiecare școală, facultate sau uzină avea un club care avea obligativitatea să organizeze și seri dansante, renumitele "joi ale tineretului" (indiferent de ziua în care se desfășurau). Și cum un magnetofon costa destul de scump, era mult mai ieftin pentru activiștii care organizau acțiunile dacă găseau în școală sau întreprindere câțiva tineri dispuși să cânte. Aceștia nu puteau avea pretenția să fie plătiți, fiind vorba de muncă patriotică, nu?... și în plus se putea raporta la "raion" sau "regiune" (conform organizării teritoriale din anii '60), "știți, avem și noi o orchestră". De aici rezultând primele sau avansările activității respective. Avantajul celor care activau în astfel de "orchestre" era că se folia de la acțiunile dificile: curățenia la locul de muncă, măturatul străzilor, strânsul recoltei etc. "Știți, noi avem

repetiție", era deseori motivul invocat. În plus, mai erau și diferențele concursuri cu caracter rațional, regional sau pe țară, un bun prilej pentru a chihli "motivul" de la cursuri sau de la serviciu. Și mai era, după cum văzusem în film, și mirajul statutului de vedetă, "toate fetele frumoase vor fi la picioarele noastre". Așa se explică apariția numeroaselor "formații de chitare electrice" din anii '60, transformate curând în "formații vocal - instrumentale". Dotarea tehnică era dezastruoasă. Amplificare de cele mai multe ori printr-un magnetofon "Tesla - Sonet Duo", chitare de construcție proprie, tobe luate de la organizațiile de pionieri, vioarele și saxofoanele făcând parte din zestrea clubului. Repertoriul, în funcție de cultura muzicală a fiecăruia, cuprindea multe "jazz"-uri, improvizatii spontane sau reproduceri după ureche a unor piese ascultate accidental. Există o oarecare preferință din piesele instrumentale ale formațiilor THE VENTURES și THE SHADOWS, dar nu erau evitate piesele din repertoriul lui Bill Haley, Elvis Presley, Nat King Cole, Brenda Lee, Chubby Checker, Helen Shapiro, Otis Redding sau Ray Charles. Important era faptul că toată lumea se simțea bine. Printre primele formații apărute s-au numărat: Sfinți și Clasiici (în Timișoara), Roșu și Negru, Sfinx, Cascade, Stelele, Nordic și Mamaia Quintet (în București). Componentele erau extrem de eterogene: tineri elevi, studenți sau muncitori, fără nici o pregătire muzicală, care sperau că vor reuși să cânte. Alături de ei, elevi, studenți sau absolvenți ai școlilor de muzică sau Conservatorului. Astfel, discrepantele valorice dintre membrii formațiilor, cultura muzicală ca și preferințele muzicale diferite, absența unor resurse materiale care să permită cumpărarea unor instrumente, au dus la modificarea destul de frecventă a componentelor trupelor și chiar a genului muzical abordat.

Numele..... Prenumele.....
Adresa.....
Anunțul.....
.....
.....
.....
.....
.....

Să cântăm cu sens

LUMEA MEA

Muzică și text FLORIN
OCHESCU

Chiar de este rea
Asta-i lumea mea.
Vino să îți spun ceva
Am aflat o taină despre
careva
Fapte și dovezi
Am cules întruna, poți să le și
vezi
Despre el, despre ea
Ce contează acum de-i
altcineva?
Nu mai comenta!
Lasă-mă să ascult și voi afla
din nou ceva
Refren:
Fii atent, vei afla din nou
ceva

Fii atent, vei afla din nou
ceva
Am aflat, am aflat din nou
ceva
Chiar de este rea, asta-i
lumea mea ***

Iată, din sertar
les hârtii întruna, parcă-i un
coșmar
Ceartă, frică și scandal
Dis-de-dimineată, iei urgent
extraveral
Poate eu, poate tu
Cine-i vinovatul se decide
acum
Luptă să trăiești.
Dacă n-ai putere, riști acum
să te oprești

Refren:
Fii atent, vei afla din nou
ceva
Lume
Fii atent, vei afla din nou
ceva
Lume
Am aflat, am aflat din nou
ceva
Chiar de este rea, asta-i
lumea mea ***

Goana după bani, nebunie
oarbă, pierdere de ani
Vise, jocuri de noroc, plăceri
și agonii
Le dorești, le devorezi
Și sunt doar nebunii
Unde ești, cine ești?
Te-ai pierdut în umbră.
Încearcă să gândești
Uită de trecut
Lasă totul în urmă, o vei lua
de la început
Refren 2.

1991 - Pe atunci trupa se numea The Rain. Componentii săi: Bonehead, Paul (Guigs) și Tony, și-au izgonit solistul și l-au chemat pe Liam să cânte cu ei. Nu prea se descurcău ei cu cântecele, în schimb le-a venit o idee grozavă de nume, pentru noua gască: Oasis.

1992 - "Dimineața devreme", în acel an, Noel se întorse dintr-un turneu mondial cu Inspiral Carpets. Frățul Liam îi spune de trupă, neuitând să menționeze faptul că, în ceea ce privește inspirația, sunt pe butuci. Singura soluție ar fi ca Noel să intre în joc... n-a zis nimeni nu. Noel se pune pe treabă.

1993 - Iulie: demoul Oasis, conținând 8 piese, ajunge la John Marr. Managerii acestuia semnează rapid contractul de impresariere.

- August: băieții aud că bossul Alan Mc Gee (de la Creation) va fi prezent la showul Wheeler, de pe 18, la Glasgow. Așa că trag o fugă până acolo... poate dă Domnul și pot cânta! Dacă nu, măcar o să se facă prin fața lui Alan, doar doar nu vor trece neobservați. Au cântat 4-5 piese, după care Alan alerga după ei să semneze, fie și în cabină. În drum spre casă, acesta conduce ca un nebun, încercând să scrie, din frâne, pe șosea, "Evrika!". Treaba s-a aranjat în nici 3 luni.

- 22 Oct.: după lupte seculare (Mother, casa de discuri la care înregistrează U2, și-a plusat de două ori oferta), băieții semnează, totuși, cu Sony, via Creation, Marea Britanie.

- Noiembrie/Decembrie: băieții cântă în deschidere la Verve, Liz Phair, Real People. Încep să fie prezenți în programele Radio One.

- 27 Dec.: încep să înregistreze un album în South Wales, avându-l ca producător pe Dave Bachelor, apoi pe Mark Coyle.

1994 - Ianuarie: înregistrează la studiourile Mono Valley, produși de Owen Morris. Intr-o zi, în Monmouth, Noel dă nas în nas cu Ian Brown, care se afla pe aproape, cu băieții de la The Stone Roses. Brown își exprimă profundul respect față de muzica lui Oasis.

- 27 Ianuarie - concert de debut la Londra... cam 200 de oameni dintre cei prezenți, pleacă. Air rămas de zece ori pe-atât.

- 18 Februarie: cântă în deschidere la Verve, în Amsterdam. Bucuroși de succesul avut, băieții se pun cu topoarele pe mobila din cabina rezervată lor pe

Oasis - ghid

vapor. Noel se desolidarizează de fapte, arestare și amendă.

- 23 Martie - 13 Aprilie: Turneu "pe din două" cu Whiteout, incluzând un show cu casa închisă, la 100 Club.

- 11 Aprilie: "Supersonic"-ul, lansat de Creation.

- 18 Aprilie: "Supersonic"-ul survolează topurile (intră pe 31)

- 29 Aprilie - 14 Mai: primul turneu Oasis și numai ei, în Anglia. Vândut.

- 1-12 Iunie: al doilea turneu în Anglia. Popularitatea băieților crește, judecând după bătăile reporterilor, în holurile hotelurilor.

- 20 Iunie: "Shakermaker" lansat.

- 23 Iunie: Legendară Crazy Horse, trupa lui Neil Young, îl invită pe Noel să cânte la un spectacol, la King's College London.

- 26 Iunie: Oasis cântă cu The Fall și The Mission la Londra și devine a treia trupă expulzată din hotelul Du Rock.

- 27 Iunie: "Shakermaker" intră în top pe poziția 11.

- 30 Iunie: debut la The Top Of The Pops.

- 31 Iulie - 18 August: turneu cu casa închisă în Anglia, participări la câteva festivaluri europene.

- 8 August: "Live Forever" lansat.

- 9 August: Newcastle Riverside - un tip îl lovește pe Noel, în timpul concertului. Nimic grav, doar că Noel

refuză să mai cânte. Autobuzul trupei este atacat, ferestrele sparte... un joc de-a vacanța!

- 14 August: după ce evoluează la festivalul de la Hultsfred, Liam își scărtește piciorul, sărind din autobuz. Apoi, doi dintre Oasis și cei de la Verve sunt arestați, datorită faptului că au lăsat niște camere de hotel ușor demolate.

- 15 August: "Live Forever" intră în top pe poziția 10.

- 16 August: Concert la London Forum. "Nu mai avem bilete! Vă rugăm, nu spargeți casa!", se putea citi pe un afiș, la intrare.

- 17 August: "Live Forever" la Top Of The Pops.

- 18 August: show la Astoria... or fi imprumutat afișul?

- Sfârșit de August: concerte în Olanda, Irlanda, filmări pentru clipul de la "Cigarettes & Alcohol". Planuri pentru un single de Crăciun, "Whatever".

- 30 August: "Definitely Maybe", lansat de Creation

- 31 August - 5 Septembrie: miniturneu promoțional, în Anglia.

Sfârșit de Septembrie: un scurt turneu în Japonia. Biletele s-au vândut în 2 zile.

... și istoria continuă.

Ana Călin,
după Select

♥ Pe 17.02 s-a derulat ediția cu nr. 4 din noua serie de 10 emisiuni pentru care s-a semnat contractul cu firma Expresiv. ♥ Ne-a vizitat Virgil Popescu, revenit din Japonia. Impresii, proiecte printre care unul de colaborare cu Doru Căpălescu. L-am sunat pe cel din urmă și am aflat amănunte. Virgil a răspuns la toate întrebările ascultătorilor. ♥ Aurel și Isabelle (cuplul emisiunii) au ajuns la etajul 16. Tot așa și Maria Triandafil care ne-a oferit rarități muzicale cu

Dacă n-ați ascultat, ați ratat FRIDAY I'M IN LOVE

și partenerul său Joey pentru câteva minute. ♥ Transmisii: Bogdan Stoicescu de la Clubul de Jazz "Cornel Chiriac" din Ploiești, Puia Leder de la Radio 1 Brașov (un duplex pe care-l vom relua), Bogdan Popescu și Alina Dimitriu de la Salsa Y&M unde

Virgil Popescu la Tokyo, alături de instrumentiști de valoare și gemenetele Galeriu

Sergiu Cioiu și Corina Chiriac. O dovadă că și voi, ascultătorii, puteți contribui la reușita programului de șase ore! ♥ Avangpremiera Galei Tele7abc cu Luminița Anghel, Sanda Ladoși, Adrian Enache și Mădălina Manole (ea s-a prezentat doar telefonic și ne-a promis că va veni într-o seară). ♥ Joey De Alvare ne-a dovedit că poate fi un DJ... total și a oferit un premiu de 50.000 lei celui care-l recunoaște cântând. ♥ Ovidiu Bălan n-a trecut încă pe la noi pentru a-și ridica darul. ♥ La 3 dimineața Mișu Cernea lucra de zor în studioul Sfinx Experience. L-am ajutat să se relaxeze alături de noi

avea loc "noaptea îndrăgostiților", Mihaela Dedeoglu de la locuința unor prieteni unde se cânta francofon la zeci de instrumente inedite. ♥ Câștigători de concursuri: Dan Dumitru, Radu Șerban, Gabriel Dinică. ♥ Ediția nr. 5 din 24.02 ♥ "Scandalul vedetelor" abordat cu Gabriel Cotabiță (telefonic), după care am trecut la un scurt comentariu al Festivalului Sanremo '95 ♥ Samuel Tastet (Franța) de la Swing Music și-a prezentat intențiile oferind secvențe de pe o serie de CD-uri rare cu Serge Gainsbourg, Alain Souchon ș.a. ♥ De la Sala Polivalentă Alina și Bogdan ne-au transmis în direct

Lucia Sterian, psiholog de serviciu la VPR și Radio Total

prime impresii de la Gala Radio Contact. Din cauza liniei ocupate n-am reușit să-i mai contactăm

Luminița Anghel și Sanda Ladoși sau prietenia dusă la paroxism

pentru o altă intervenție. Oricum TVR v-a oferit secvențe calde de la fața locului ♥ Corina Dogaru și R. De Mitri au anunțat caseta promoțională ce urma să se lanseze pe 28 februarie. ♥ "Cool Line" cu Lucia a fost ora temelor majore de viață, cu fundal de T. Rex. Cei care doresc s-a abordeze pe doamna psiholog o pot face duminică între orele 17.00-18.30, la telefonul "rece": 659.09.12 ♥ Mona Roșoga, revenită după o mai lungă vacanță în Italia, a răspuns la cele mai incomode întrebări, a cântat cu Tina Turner, ne-a spus ce a făcut și ce va face cu cariera ei după cele patru premii internaționale obținute în 1994. Consemnăm debutul ei la R. Total ♥ A.G. Weinberger are materialul de album finalizat din luna iunie a anului trecut. În sfârșit producătorii s-au decis să editeze acest așteptat L.P. de blues la care au mai colaborat Anca Parghel, Vladi Cnejevici, Mugurel Vrabete și Florin Ionescu. În premieră pe 94.2 MHz s-au difuzat trei piese de excepție, soldate cu telefoane de felicitări. ♥ Pentru întâlnirea din 3 martie se pregătesc noi surprize.

COLTUL THOMAS ANDERS

1995 se anunță a fi un an foarte bogat din punct de vedere al activității fan-clubului. Astfel, pe 18 februarie, după două săptămâni petrecute la Los Angeles, Thomas a organizat, ca de obicei, o live-hotline: timp de patru ore, fanii puteau telefona la numărul 0261/804780 și vorbi direct cu Thomas... plătind, ulterior, o mică avere, dacă ne gândim la fanii din România.

Ce noutăți au aflat, înaintea altora, norocoșii care au reușit să prindă linia liberă: pe 16 aprilie va avea loc, ca și anul trecut, o licitație, în exclusivitate pentru fani, la care vor fi puse în vânzare obiecte aparținând lui Thomas, printre care și o serie de rarități, în "persoana" negativelor pieselor lui în limba germană, editate pe disc în 1984, sau a unor versiuni inedite ale unor piese mai recente ("Love Of My Own"). Licitația se va desfășura în restaurantul "Alt Ems" din localitatea Bad Ems, nu departe de Koblenz, iar fondurile obținute vor fi depuse în contul unor organizații de binefacere.

La dorința expresă a fanilor săi din Germania (care reprezintă 50% din totalul membrilor fan-clubului), Thomas va susține, după terminarea licitației, un mic concert alcătuit numai din piesele în limba germană interpretate la începutul carierei lui, aceasta deși își propusese să nu mai cânte niciodată în germană.

Tot în luna aprilie va apărea albumul "Souled". Lansarea single-ului "Never Knew Love (Like This Before)", care trebuia să aibă loc pe 3 februarie, a fost amânată până pe 8 martie.

Până atunci, însă, și anume pe 1 martie, Thomas Anders va sărbători împlinirea vârstei de 32 de ani.

"LA MULȚI ANI!" lui și lumii muzicii pe care a creat-o - fie că ea să-și găsească ecou în cât mai multe inimi.

Manuela Boatcă

SERIALE VPR SERIALE VPR SERIALE VPR SERIALE VPR

DISCOGRAFIE

1. VELVET UNDERGROUND & NICO (Verve 1967) / 2. WHITE LIGHT/WHITE HEAT (Verve 1967) / 3. THE VELVET UNDERGROUND (MGM 1969) / 4. LOADED (Atlantic 1970) / 5. LIVE WITH LOU REED (Mercury 1970) / 6. LIVE AT MAX'S KANSAS CITY (Atlantic 1972) / 7. SQUEEZE (Polydor 1972) / 8. 1969 - THE VELVET UNDERGROUND LIVE (2 LP, Mercury 1974) / 9. VU (Mercury 1974) / 10. ANOTHER VIEW (Polydor 1985) / 11. LIVE - MCMXCIII (Mercury, 1993)

LOU REED - un poet ratat?

Lou Reed s-a născut în Long Island, statul New York, la 2 martie 1943, într-o familie bogată din clasa mijlocie care avea legături cu mediul artistic, astfel încât, părinții săi, ambii avocați, au încurajat continuu nonconformismul fiului lor. La vârsta de 5 ani începe studiul pianului, iar la vârsta adolescenței începe să se drogheze și își manifestă talentul artistic în diverse grupuri rebele: *Pasha & The Prophets*, *The El Dorados*, *The Shades*, *The Primitives*.

După absolvirea colegiului urmează cursuri de poezie la Universitatea Syracuse, debutând în jurnalism, iar apoi în poezie. La fel ca la Jim Morrison sau Patti Smith, ambițiile poetice care-l măcină pe Lou Reed au fost întotdeauna mai puternice decât cele muzicale.

În 1964 este angajat ca textier la Pickwick Records, dar cele două piese scrise de el pentru *The Primitives*: *Do The Ostrich* și *Heroine* sunt refuzate de patroni, fiind astfel concediat. Își creează deja un "look" propriu (ochelari de soare închisi la culoare pe care-i poartă permanent) refuzând temele standard ale epocii: surfing, fete frumoase, fluturi inocente, mașini, preferând temele considerate "tabu".

În iarna anului 1965 își alcătuiește propriul său grup, *The Warlocks*, devenit după întâlnirea cu John Cale *The Falling Spikes* și mai apoi *The Velvet Underground*. Semnează multe dintre compozițiile celebre ale grupului și majoritatea textelor cu tentă voit decadentă, care se refereau la subiectele interzise în acea perioadă: consumul de droguri, refuzul sexual, perversiuni, sadism, moarte, disperare, promiscuitate. Pentru acea perioadă este reprezentativă piesa "Heroine", care se referea la o călătorie prin mintea și sufletul unui drogat: "Heroine este nevasta mea/ Heroine este viața mea".

După despărțirea de Velvet Underground semnează un contract cu RCA, mutându-se în Anglia, unde își pregătește primul album solo împreună cu scriitorul newyorkez Richard Robinson. Albumul nu se bucură de succesul așteptat.

Prietenia care-l leagă de David Bowie (un mare admirator al său) avea să fie benefică pentru cariera lui Lou Reed, acesta ajutându-l atât pe scenă cât și în afara ei. Cel de al doilea album solo: *Transformer* (1972) avea să fie produs de David Bowie și a devenit în timp un album de referință în istoria muzicii de avangardă, iar controversata sa melodie *Walk On The Wild Side* (1973) avea să reprezinte primul succes de top, urcând până pe locul 10 în UK și pe locul 16 în SUA.

Pentru înregistrarea și promovarea albumului *Berlin* (1973), o altă capodoperă a sa, care a fost primită cu entuziasm de critica de specialitate, Reed apelează la: Dick Wagner (chitară), Steve Hunter (chitară), Prakash John (bass) și Whitney Ghan (tobe). Cu acești parteneri are un succes major la New York Academy Of Music cu spectacolul *Rock'n'Roll Animal*, moment memorabil deoarece reprezenta prima recunoaștere oficială a valorii lui Reed în SUA.

O posibilă istorie a grupului:

VELVET UNDERGROUND
un simbol postmodernist ③

Întotdeauna are apariții voit șocante pentru spectatori, imagine de homosexual drogat, textele fiind pline de conotații perverse și apocaliptice.

Ca un omagiu pentru talentul său poetic o editură din New York i-a oferit posibilitatea publicării unei culegeri de poezii: *Between Thought And Expression* (Între gândire și expresie), volum care a fost însoțit de un disc, *Magic And Loss*, dedicat memoriei prietenilor săi Doc Pomus și dansatoarei Rita, decedați de cancer în 1991.

Dar probabil că cel mai onorant omagiu din întreaga activitate i-a fost adus de președintele Republicii Ceh, Vaclav Havel. În vara anului 1991, mergând la Praga împreună cu soția sa Sylvia pentru a-i lua un interviu președintelui ceh, Lou Reed a avut surpriza să i se ofere de către acesta un volum manuscris cuprinzând traducerea în limba cehă a cca 200 dintre textele pieselor cântate de el, traducerea fiind făcută de însuși președintele Havel în perioada dictaturii comuniste. Mai mult, sora, președinta Havel l-a invitat în celebrul club praguez Semaphor, unde Reed a avut surpriza să asculte mai mulți să interpreteze cântându-i piesele într-o manieră care i-a demonstrat că au înțeles perfect mesajul cântecelor sale: "Nici astăzi nu pot să cred că a fost adevărat. Din fericire, soția mea Sylvia... era alături de mine, ajutându-mă să depășesc momentul fără să-mi pierd mințile" - avea să declare el mai târziu unui reporter american.

DISCOGRAFIE SELECTIVĂ

LOU REED (RCA, Iul. 1972) / TRANSFORMER (RCA, Nov. 1972) / BERLIN (RCA, Oct. 1973) / ROCK'N'ROLL ANIMAL (RCA, Feb. 1974) / SALLY CAN'T DANCE (RCA, Sept. 1974) / LOU REED LIVE (RCA, Mart. 1975) / CONEY ISLAND BABY (RCA, Ian. 1976) / ROCK AND ROLL HEART (ARISTA, Nov. 1976) / WALK ON THE WILD SIDE - THE BEST OF LOU REED (RCA, Apr. 1977) / STREET HASSLE (ARISTA, Apr. 1978) / VICIOUS (RCA, Ian. 1979) / LIVE - TAKE NO PRISONERS (ARISTA, Mart. 1979) / THE BELLS (ARISTA, Oct. 1979) / GROWING UP IN PUBLIC (ARISTA, Mai 1980) / ROCK'N'ROLL DIARY 1967-1980 (include și piese Velvet Underground,

ARISTA, Dec. 1980) / ROCK GALAXY (RCA, Aug. 1981) / THE BLUE MASK (RCA, Feb. 1982) / I CAN'T STAND IT (RCA, Oct. 1982) / LEGENDARY HEARTS (RCA, Mart. 1983) / LIVE IN ITALY (RCA, Ian. 1984) / NEW SENSATIONS (RCA, Apr. 1984) / MISTRIAL (RCA, Apr. 1986) / MAGIC MOMENTS (casetă RCA, Mai 1986) / NEW YORK SUPERSTAR (Fame, Sept. 1986) / NEW YORK (Sire, Ian. 1989) / THE MAN (Interview Picture Disc, Baktabak 1989) / RETRO (RCA, Oct. 1989) / SONGS FOR DRELLA (cu John Cale, Sire, Apr. 1990) / MAGIC AND LOSS (Sire, Ian. 1992) / BETWEEN THOUGHT AND EXPRESSION - THE LOU REED ANTHOLOGY (triplu CD, RCA Mart. 1992). Una sau mai multe piese LOU REED apar și în coloana sonoră a următoarelor filme: GET CRAZY (1983) / PERFECT (1985) / WHITE NIGHTS (1985) / SOUL MAN (1987) / PERMANENT RECORD (1988) / UNTIL THE END OF THE WORLD (1991).

Un miraj numit NICO

Christa Paffgen s-a născut în Köln la 16 octombrie 1939. Încă din adolescență își împletește destinul cu mișcarea de avangardă germană, participând la diferite activități ale acesteia: happeninguri, spectacole de teatru și de revistă studențești, concerte rock.

Avea o înfățișare înaltă, slabă, blondă și fascinantă, astfel încât devine la numai 19 ani un apreciat manechin internațional.

În 1965 apare la televiziunea britanică acompaniată de... Jimmy Page și Brian Jones, unde interpretează melodia: "Ready Steady Go". Sub numele său de manechin, Nico Otzak, este prezentă pe genericile filmelor *La Dolce Vita* de Federico Fellini și *Streptose de Jean Pointreud*.

Emigrează în SUA, unde se atașează de Andy Warhol, devenind unul dintre personajele principale ale mișcării underground din New York. Joacă în mai multe filme ale lui Andy Warhol, printre care și în celebrul *Chelsea Girl*, făcând parte din *Andy Warhol's Factory*.

La propunerea lui Warhol acceptă să cânte alături de Velvet Underground, atașându-se afectiv de cei doi poli ai grupului: Lou Reed și John Cale. Participă la

înregistrarea primului album al grupului, după care spiritul său independent se revoltă, nemai suportând certurile dintre cei doi.

În 1968 îi apare primul album solo: *Chelsea Girl*, unde interpretează piese compuse de Jackson Browne, Lou Reed, John Cale și Bob Dylan.

Următoarele două albume: *The Marble Index* (Elektra 1969) și *Desertshore* (Reprise 1971), sunt produse de John Cale, fiind mult mai personale, pline de angoasă, evocând un Ev Mediu german terifiant. Datorită acestor albume primește porecla: *Miss Death Trip*.

În anul 1971 se instalează la Paris, unde apare în spectacole alături de Gong, Magma și Jacques Higelin. Joacă, de asemenea, în filmele lui Philippe Garrel: *La Cicatrice Interieure* (1972) și *Le Berceau de Cristal* (1975).

Cântă în câteva show-uri de excepție, alături de John Cale și Lou Reed, la sala Olympia din Paris, în anul 1973, alături de Brian Eno și Kevin Ayers în 1974 și în celebrul concert Tangerine Dream de la catedrala din Reims (13 decembrie 1974).

În anul 1981 se stabilește la Londra și apoi la Manchester, apărând alături de grupul Bauhaus în opera rock avangardistă *Waiting For My Man* de Lou Reed.

Voce sa stranie, tragică și plină de mister era inimitabilă fiind dublată de o apariție inocentă ce amintea de romantismul Evului Mediu german. Această apariție șocantă avea să stărnească în permanență patimă și drame sentimentale printre numeroși parteneri artistici ai lui Nico, aflată într-o permanentă căutare a unui ideal nicodată atins. Celebra sa sintagmă: "Eu voi fi mirajul tău/ Gândește-te la ceea ce ești tu", din piesa *I'll Be Your Mirror*, avea s-o urmărească toată viața.

Poate că cea mai sinceră și tulburătoare confesiune a sa se află în cover-version-ul *The End*, piesă compusă de Jim Morrison (o altă "victimă" a tulburărilor Nico) ce apare pe albumul: *The End - June 1st 1974* (Island) unde Nico modifică textul original.

Un alt album de excepție semnat Nico este: *Drama Of Exile*, care conține celebra piesă *Deutschland Uber Alles*, o versiune fatalistă a realului.

Începând cu anul 1982, când participă la turneul european *Do Or Die*, se retrage din viața artistică ducând o existență ciudată, boemă și mizeră, punctată prin multe experiențe inedite, călătorii în Asia și jungla amazoniană, urmate de mai multe cure de dezintoxicare.

Nico dispare pentru totdeauna, uitată de toți, într-o mizerie cruntă, într-una din zilele anului 1988. Cauza decesului, un banal accident de bicicletă, nu este pe deplin elucidată. Oricum, dispariția ei survine la puțin timp după cea a lui Andy Warhol, omul care a reușit să dea o altă dimensiune mirajului numit Nico.

Unul dintre muzicienii care au colaborat cu Nico în ultimul an al existenței sale a fost Marc Allmond: "Am fost încântat să pot lucra cu Nico și norocos s-o cunosc... Înainte să moră. Am fost foarte șocat de moartea ei, era la scurt timp după colaborarea noastră, eram impregnat de prezența ei. După ce a trăit pe muchie, cu drogurile, cade de pe

Din arhiva
VPR

1-15 martie

2.03 Karen Carpenter ar fi împlinit 45 de ani. 4.03 Billy Gibbons (ZZTop) va avea 45. 8.03 Mickey Dolenz (Monkees) are 50. 9.03 Robin Trower (Procol Harum) tot la 50 ajunge. 10.03 Bunny DeBarge are 40, iar Tina Charles - 30. 12.03 Al Jarreau are 55 de ani, iar de la dispariția lui Charlie Parker au trecut 40. 13.03 Adam Clayton (U2) împlinește 35 de ani. 14.03 Boon Gould (Level 42) are 40 de ani.

Topuri în prima parte a lunii
1960. În S.U.A. 1. Theme From "A Summer Place" - Percy Faith (la singles a staționat toată luna), iar la albume *The Sound Of Music* - Original Cast (tot patru ediții).

În Marea Britanie *Adam Faith* cu *Poor Me* de două ori, respectiv coloana sonoră a filmului *South Pacific*.

1970. În S.U.A. 1. Bridge Over Troubled Water - Simon & Garfunkel (la singles și albume toată luna, martie).

În Marea Britanie la singles *Lee Marvin* cu *Wanderin' Star*, iar la albume tot *Simon & Garfunkel*.

1980. S.U.A. 1. Crazy Little Thing Called Love - Queen (s) și The Wall - Pink Floyd (L.P.), ambele săptămâni.

M.B. 1. Atomic - Blondie și *The Last Dance* - Various de două ori. 1985. S.U.A. 1. Careless Whisper - Wham! și Make It Big - Wham!

1. Can't Fight This Feeling - REO Speedwagon (s). 1. Make It Big - Wham!

M.B. 1. I Know Him So Well - Elaine Page/Barbara Dickson. 1. Meat Is Murder - The Smiths și 1. You Spin Me Round - Dead Or Alive

2. No Jacket Required - Phil Collins

În 1990 favoriții cititorilor *New Musical Express* au fost *Happy Mondays* cu albumul *Pills N' Thrills* și *Bellyaches* la albume și *Dee-Lite* cu *Groove Is In The Heart* la singles.

Arhivar

bicicletă, o moarte fără glorie, care mi s-a părut injustă. Și ea a avut o viață legendară, plină de istorii de necrezut... Dimineața, ai fi zis că este o fetiță, era aproape tânără. Pe măsură ce ziua înainta, din cauza alcoolului și a drogului, devenea Nico cea pe care o știam din fotografii și articole. Se putea observa transformarea și în comportament: dimineața avea nepăsarea și buna dispoziție caracteristică tinerilor, apoi devenea din ce în ce mai tristă și plină de gânduri negre... alcoolul și drogul o îmbătrâneau și începea să vorbească din Jim Morrison, Lou Reed, Andy Warhol, Vorbea și de Alain Delon. Toți oamenii aceștia erau asociați de Nico legendei, și vorbind despre ei devenea mai tristă, mai dezgustată... Simțeam toată tristețea și nefericirea din ea. Cred că a fost manipulat de mult timp lume".

(Va urma)

Nelu Stratone

"Apetitul meu sexual e enorm"

În septembrie, aniversarea zilei de naștere a lui Freddie a fost foarte bombastică. Așa erau toate petrecerile date de el, dar aceasta le-a întrecut pe toate. Cu ocazia împlinirii vârstei de 41 de ani, Freddie și-a dus prietenii la Ibiza. 80 de pasageri au zburat cu un avion DC9 jet în această frumoasă insulă spaniolă și au fost conduși la hotelul "Pikes", unul dintre cele mai pretentioase. Petrecerea a avut de toate: dansatori de flamenco, un tort lung de șapte metri, cârat de șase tineri spanioli îmbrăcați în alb și auriu. Cel mai impresionant a fost un joc de artificii, prin care a fost scris numele lui Freddie pe cer!

Acest gen de petrecere era din ce în ce mai rar în viața lui Freddie. Diversele comentarii, referitoare la "persoana cu care a fost Freddie în noaptea trecută", se împuțau pe zi ce trece. Nu pentru că presa l-ar fi dat uitării sau pentru că hotărâse să nu se mai ocupe de viața sa particulară - nu Doamne, așa ceva, un astfel de miracol nu s-ar fi putut întâmpla - el nu mai părea preocupat de subiectul sex ca în trecut. Playboy-ul se părea că s-a maturizat. Într-unul din puținele interviuri pe care le-a dat cu ocazia aniversării sale din 1987, el a precizat noua sa viziune despre sex:

"Am trăit pentru sex. Acest lucru nu mai e valabil azi, când sunt pe un tot alt drum. SIDA mi-a schimbat viața. Acum sunt aproape un călugăr. Am făcut destule prostii, unele în locuri pline de promiscuitate, dar m-am lecut. Ce e bine: nu-mi lipsește acel gen de viață. Oricine a dus o viață ca a mea trebuie să se testeze. Eu sunt bine, sunt curat".

Erau departe zilele când el declara "my sex drive is enormous". Era un Freddie mult mai modest, un om care fusese forțat să facă față realității. Oare el știa că are SIDA în acel moment sau era afectat doar indirect, din cauza unor

QUEEN —44—
un miracol

prieteni? Cert este că SIDA începuse să-l afecteze cercul de prieteni încă din 1985. Un prieten apropiat, Tony Bastin, în etate de 35 de ani, murise atunci. În 1988, un alt amic, Nicolai Gnsanovici, a decedat, și acesta a fost un motiv

ce l-a determinat pe cântăreț să-și facă un nou test SIDA. Din păcate, se pare că rezultatul acestuia a fost pozitiv.

În 1989, Freddie a devenit nașul fiului fostei sale prietene, Mary Austin. Freddie l-a iubit pe micuțul Richard ca pe propriul său copil.

SIDA

1990 a fost anul în care grupul Queen a pregătit atent noul disc: "Innuendo". Presa a constatat că orice cale de a se apropia de trupă e închisă. Toate declarațiile erau scurte. Privind înapoi, e clar că Roger, John și Brian făcuseră un cerc închis în jurul lui Freddie, pentru a-l proteja de privirile indiscrete. De-acum era clar că Freddie era bolnav. Când cineva l-a întrebat pe Brian dacă Freddie are SIDA, chitaristul a negat categoric, dar a admis că starea sănătății lui Freddie nu era prea bună.

Secretul a fost bine păstrat și orice fel de speculații se bazau pe informații incerte. Cu toate acestea, în unele ziare, au apărut diverse povești; unele au avut chiar titlul "Freddie Mercury are SIDA".

Mary Austin: "În timpul înregistrărilor pentru L.P.-ul "Innuendo", Freddie a avut dureri foarte mari. El a continuat să lucreze, pentru că era singurul lucru care îi făcea plăcere, îl bucura. Muzica l-a ajutat să aibă curajul de a înfrunta boala".

În februarie '90, formația a fost invitată să apară la televiziune cu prilejul acordării premiilor britanice anuale. Trupa și-a anulat apariția în ultimul moment. S-au făcut din nou speculații cu privire la starea sănătății lui Freddie. El avea însă nevoie de odihnă. În pauza dintre două sesiuni de înregistrări la Montreux, Freddie a plecat la Londra, pentru a petrece în sfârșit câteva zile în casa sa din Kensington. Înconjurat cu iubire de prieteni și de trupa sa de pisici, Freddie a avut o companie plăcută.

Desigur, băieții din trupă au vorbit mult în acel timp despre viitorul lor. Ei vroiau să se țină tari, ca

și când nimic n-ar fi fost în neregulă, vroiau să prezinte lumii o imagine puternică, a unei trupe unite. Schimbarea casei de discuri era un indiciu care spulbera îndoielile cu privire la o posibilă destrămare a grupului. Cum contractul cu casele EMI și Capitol se încheia, trupa a semnat un contract nou cu Disney Hollywood, în America.

Noaptea coboara

În 1991, videoclipul piesei "Innuendo" a alimentat din nou zvonurile despre o evidentă boală a lui Mercury. Freddie părea foarte slab și istovit. Poate acesta e motivul pentru care Freddie a insistat să apară mai corpolent în următorul videoclip, "I'm Going Slightly Mad". Freddie în același timp cu single-ul, pe 4 martie 1991. Filmul, care a costat 200.000 de lire sterline, și care a fost realizat la sugestia lui Freddie, era o pastişă comică în alb-negru. În ciuda trucurilor și a machiajelor, zvonurile privind boala lui Freddie n-au încetat.

Single-ul "Headlong", lansat pe 13 mai, și superhitul "The Show Must Go On", lansat pe 14 octombrie, acompaniate de videoclipurile de rigoare, ne arată o formație într-o formă de vârf: prolifică, inspirată, puternică. Cu cât cuvintele L.P.-ului "Innuendo" erau mai atent studiate, cu atât era mai clar că zilele când Queen producea ceea ce Freddie numea "throwaway pop" (muzică de largă popularitate, destinată consumului, foarte accesibilă, pe care o "arunci" după ce ai ascultat-o) erau departe. Cariera grupului Queen părea a se desfășura foarte normal. Nimic din adevăratele lor sentimente nu se putea zări în spatele zăbănelor.

Când fostul manager al lui Freddie, Paul Prenter, a murit din cauza SIDA la Dublin, în timpul verii, formația a fost foarte impresionată. Era ca și cum limbele ceasului se apropiu din ce în ce mai mult de miezul nopții.

(Va urma)

Costin Manoliu

DUMINICĂ ÎNTRE ORELE 18-20

ROMTOP S.R.L.

ediția a VI-a

1. Waiting For The Darkness - Survolaj
 2. Toți suntem puțin luați - Pasărea Colibri
 3. Călin, file de poveste - Cristi Patușcă & Rond
 4. Rodica - Terente
 5. Ești frumoasă - Antract
 6. Alerg întruna - Compact
 7. Bluesul băiatului sărac - Sarmale Reci
 8. Bonnie - ZOB
 9. The Day After - Unicorn
 10. Lumea mea - Silvia Dumitrescu
 11. Focul - Laura Stoica
 12. Helga - Timpuri Noi
 13. Fără bani - Krypton
 14. Fight - Bogdan Zamfir
 15. Fericiți - nefericiți - Compact C
- Stă să intre:
Same Desire - Conexiuni
Propuneri:
Clasa muncitoare - Cargo
Alone - Axial
Nu pleca - Maria Botta
Realizatori: Anca Lupeș și Cristian Chirulescu
- * Așteptăm casete demo de la toate grupurile din țară doritoare de afirmare, pe adresa: Radio 2M+, Calea Victoriei 155, bl. D1, sc. 7, et. 11

RADIO 2M+
92,7 FM **2M+**
București

DESENE ANIMATE

În fiecare zi de la 18,00 - Batman.
Sâmbătă și duminică de la 16,00 - Familia Addams.

MUZICA

De luni până joi, de la 23,35 și vineri de la 1,25 - **Staruri pentru totdeauna. Staruri în concert:** sâmbătă (4.03) și duminică (5.03) de la 0,10 respectiv 0,25 - **Cher: Live At The Mirage** (partea I și II). Sâmbătă (11.03) și duminică (12.03) de la 0,10 **Paul Simon - The African Concert** (partea I și II).

Viva Tele 7 - sâmbătă de la 22,20.
Cutia muzicală - duminică de la 17,25
Post meridian - de luni până vineri de la 15,30 la 18,00

SERIALE

Luni: **FBI** - ora 20,00; **Vecinii** - ora 21,30. Marți: **Trăiește-ți viața** - 20,00; **Vegas** - 21,30. Miercuri: **Echipa de șoc** - 20,00; **Kung Fu** - 21,30. Joi: **Femeia fantastică** - 20,00; **K.I.T.T.** - 21,30. Vineri: **Renegatul** - 20,00; **Hotel** - 21,30; **Evadatul** 23,35. Sâmbătă: **Alf** - 18,30; **Dinastia** - 20,00; **Miami Vice** - 21,30; **C.H.I.P.S.** - 23,20. Duminică: **"Printul" din Bel Air** - 18,30; **Falcon Crest** - 20,00.

FILME

Duminică 5.03, ora 21,30 - **Orchestra** (SUA 1953). Cu: Fred Astaire, Cyd Charisse. Regia - Vincente Minelli. Povestea acestui film este

următoarea: cântărețul și dansatorul Tony Hunter (Fred Astaire) n-a mai făcut un film de trei ani și fiind în mare lipsă de bani vinde tot ce are, în afară de câteva tablouri de valoare. Se îndreaptă apoi spre New York unde prietenii lui, Lester și Lily Marton îl așteaptă să-i citească câteva scenarii. După cincisprezece ani, Tony se va întoarce înapoi la scena de teatru. Spectacolul este lansat în New Heaven, dar este un fiasco. Tony preia atunci producția, își vinde tablourile și modifică scenariul. În noua formă, spectacolul se joacă la New York și este un succes.

Duminică 12.03, ora 21,30 - **Bătălia de la Hampton Roads** (SUA 1991). Este povestea celei mai controversate bătălii navale din timpul Războiului de Secesiune, între navele Virginia și Monitor. În rolurile principale: Virginia Madsen, Alex Hyde-White și Reed Edward Diamond. Regia: Delbert Mann.

În funcție de apariția unor evenimente importante, Tele 7abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

Bătălia de la Hampton Roads

CU OCHII LA STELE

Mai e puțin și pășim pe poarta anotimpului în care înnebunesc, al naibii de des, poezii. Și viruși. Și autostopiști. În replică, planetele stau treze și veghează la soarta noastră. Astfel, ca antidoturi pentru asteniile de week-end, ni se oferă somnul, meciurile sau șeptica.

PEȘTI

Se impune o urgentă aerisire a garderobei, deoarece se știe că ajungi să te obișnuiești și cu răul, regulă de la care nici molile nu fac excepție, vizavi de naftalină. În măsura în care catastrofa s-a produs deja, ai nevoie de multă răbdare, ață și lumină, ca să cârpești ce se mai poate.

BERBEC

În locul tău, n-ai mai pierde vremea, "Așteptând-o pe Maria" - Al. Andrieș, atât timp cât tramvaiele nu merg după pofta inimii, ci după cum le taie... curentul. M-aș duce la Calul Bălan, unde-aș bea un car cu bere, asta până ar cădea sistemul actual... de transporturi și telecomunicații.

TAUR

Nu mai căuta noduri în papură, ciori pe garduri și scaieți în scobitori. Partenerul(a) ți-e frumos(oasă), mănoso(oasă) și devreme-acasă. Dar dacă vei continua să-i servești numai sare grunjoasă și varză acră, o să-ți facă și el/ea bucata, îmbrăcându-se numa-n roșu... Și uite-așa, o să ieși din categoria brevetată drept "Shiny Happy People" - R.E.M.

GEMENI

Îți sunt nefaste zilele de miercuri și vineri. Schimbă-ți look-ul, spiritele-s cam mioape. Sau înlocuiește-le cu joi prim și joi secund. Nu te sfătuiesc să le scoți de tot, fiindcă vei fi obligat(ă) să muncești în week-end. Ah, "Ruby Tuesday" - Rod Stewart!

RAC

Dacă nu sesizezi diferența dintre lac și puț, te sfătuiesc să-ți iei un bodyguard, fost scafandru profesionist. Nu de alta, dar dacă adâncimea crește, prin convenție, culoarea slipului evoluează spre fosforescent, ca să te remarce echipele de salvare. Când s-a făcut verde, sigur ai ajuns în "The Ocean" - Led Zeppelin.

LEU

Obsesia soacrei, coroborată cu cea a animalelor moarte-n coteț, iscă închipuirii funebre în mintea-ți obosită. Recomand infuzie de ceai de mușetel sau botu' caprii, amestecat cu un strop de șoricioaică/coada șoricelului. Din prima variantă va sorbi mam' mare, iar tu, din a doua, ascultând liniștit(ă) "Always On My Mind" - Pet Shop Boys. Dacă-ai încurcat ibricile, schimbă cu un reconvier.

FECIOARĂ

"Nimic nu e ce pare-a fi", spunea Hamlet la o repetiție cu Shakespeare. Nu știu dacă se referea la craniu sau la scrisoarea Ofeliei, dar te sfătuiesc să faci la fel, întrucât atât facturile și notele de plată, cât și durerile de față se înmulțesc. Șezi potolită(ă) și ascultă *Nocturnele* lui Chopin; e un bun obicei al falșilor.

BALANȚA

Ești chemat(ă) undeva, de către cineva, ca să-ți spună ceva. În atari condiții, e cam greu să nu fii "Dazed And Confused" - Led Zeppelin, mai ales că poate fi vorba de oriunde, oricine și orice. Imbuibă-te cu romane polițiste, și pe urmă, la atac! Quick, ca să-ai putea să nu-ți ajung-o viață-ntrăgă!

SCORPION

Ochii care nu se văd pot fi ai oricui! Ia uită-te mai atent(ă) pe la prietenii(e), că cine știe cu ce te procopsești! Numai să nu fie albaștri, că-s mai greu de ntreținut și nu "bat" bine la crepuscul. Dacă asta ți-o fi norocul, cântă-le "Blue Eyes" - U2 și prezintă-le avantajele lentilelor de contact.

SĂGETĂTOR

Bucurat(ă) și încălzit(ă) de primăvară, ți-ai lepădat rapid cojoacele prin conștații. Dacă din nou "Se lasă rău" - Celelalte Cuvinte, ar fi bine să reziliezi contractele și, mai cu desăgubiri, mai cu TVA, poate vei reuși să-ți mai încropești o bundiță. Ce să mai, "Primăvara asta, totuși, nu-i decât o copie".

CAPRICORN

Te-ar fi părăsit pe-ascuns, dacă n-ai fi fost vigilent(ă). A mormăit un "Pe curând", din ușa liftului. Chestia te-a pus pe gânduri și repezindu-te la baie, ai găsit lucrarea neterminată, iar portofelul și sticlele hăcuite. Vezi câte se-ntâmplă "Din vina instalatorului" - I.G. Pascu?

VĂRSĂTOR

Pentru tine paharul e întotdeauna pe jumătate plin, așa că "deprimare" e un cuvânt facultativ în dicționar. Dacă te plictisești, probează noțiunea. Un pic de părăsire în amor, nici un stop de apă caldă și jumatea de care vorbeam, să fie un kil, și nu de sirop, ci de vodcă. Dacă nu-ți place, atunci "Take It Back" - Pink Floyd.

Lina Cană

MĂ HOLBEZ

Am avut multe de citit, pentru că lumea pop a ajuns pe prima pagină a ziarelor. Și asta nu când se cântă ei, dimpotrivă, când cinci artiști refuză compromisiul. Iau câteva titluri. "Cinci artiști de renume protestează împotriva șuselor postdecembriste" (Ev.Z.). "Artiștii vor să se adreseze Procuraturii" (T.L.). "Miss București '95 - o înșelătorie de proporții" (Libertatea). "Cinci vedete revoltate atacă pirateria din lumea showbiz-ului" (Curierul național) ș.a.m.d. Replica cetățeanului "Teddy" Oprea n-a întârziat (acesta fiind organizatorul șușei) și iată ce titlu găsește în *Cronica* română: "Monica Anghel a cerut 10 milioane lei, iar Ștefan Bănică - 5!". Nici nu se spune că-i vorba de junior și nici că o astfel de afirmație a numelui "Teddy" este aberantă. Omul a scos un nou rând de afișe de pe care aflăm că Gabriel Cotabiță, Monica Anghel, Emilia Popescu, Ioan Gyuri Pascu și Ștefan Bănică jr. "au dat un vot care-i dezonoarează".

Brusc "Teddy" s-a hotărât să doneze fondurile spectacolului, la care cei cinci n-au acceptat să participe. I-a găsit pe alții dispuși, că deh, unitatea breslei n-a apărut încă. Și nici legile care să-i protejeze de mânărie, abuzuri și calomnii. Subiectul va fi abordat într-o dezbaterie amplă la redacție, așa că nu mă bag în amănunte, dar pun și eu întrebări retorice. O dată ce unii se duc la împușcarea lui Bulă, alții la salvarea lui, cum să credem noi că artiștii nu fac compromisuri?! Ei din ce să trăiască? Din salariile inventate de Ministerul Finanțelor sau din munca la negru în străinătate?! În "Formula AS" am zărit un nou atac la adresa V.P.R. Vă dau textul; iar voi ghiciți al cui este. Vă ofer și un premiu. Să zicem două casete din colecția mea personală. "M-aș bucura ca revistele care nu scriu despre muzica ușoară românească să înceapă să o facă. Mă refer la Vox Pop Rock, care apare din când în când". Respectivul s-ar mai bucura dacă ar reapărea Melos și Pop Rock & Show (revistă născută tot de oamenii de aici, din câte știu). Am văzut și primul număr al unui supliment al ziarului AZI intitulat "Spectacolul muzicii". Acolo, da, se scrie despre "muzica ușoară": "Show-campionat" (e vorba de dans sportiv!) Ah, mai e ceva. Cum că toată suflarea românească e alături de Al Bano și Romina Power. Autorul e același pe care va trebui să-l ghiciți. M-am ocupat mai mult de RAIUNO, decât canalele noastre destul de înfundate. Dar mai întâi să recunosc că am omis să felicit trupă *Timpuri Noi* prezentă la un Ceai. A fost cea mai reușită ediție din ultima vreme. Cea înregistrată la Cluj n-am văzut-o pentru că la ora cu pricina nu poftesc pierici. Fie ele și aspirante la funcții supreme. După Festival a fost iar o lecție bună pentru ziaristi, dar cine oare dintr-ai noștri s-o fi holbat?! Fiorello, vedeta impusă de karaoke, a recunoscut sincer că e și el om și a fost copleșit de emoții. Profesorul De Crescenzo le consola psihanalitic pe concurențele care au ratat competiția. Până și laudatul Pippo a fost ironizat pentru că nu știe să se poarte cu domnițele de pe scenă. Ana și Claudia nu arătau rău. Cam îmbelsugate la bust, dar Natura așa împarte. Ce nu le dă unora compensează la altele. Calitatea muzicii, zice italienii, a fost mai bună decât la edițiile anterioare. S-a remarcat faptul că au intrat la Sanremo trupele rock. Unii au criticat grupul 883 pentru lipsa de originalitate. Alții s-au referit la picioare, rochii, emoții care fac microfonul să tremure în mână. În general critici și publicul s-au arătat mulțumiți de vocile auzite. Și de unele melodii. După finală, la *Domenica In*, primii trei clasai, Giorgia, Morandi și Barbara Cola și Ivana Spagna au

ȘI EU!

răspuns zecilor de întrebări venite de la tinere drăguțe foc, apoi au dansat ca-n familie, într-un entuziasm debordant. Categoric, italienii își venerază vedetele. Printre moderatorii s-a aflat și Massimo Modugno (foarte iubit nu numai pentru numele tatălui său). Show-ul s-a produs tot pe scena din sala Ariston. Mi-a plăcut și reacția lui Toto Cutugno, care nu-i prea iubit la RAI, el colaborând la concurență. Melodia lui merita un loc mult mai bun, zic eu, ca o admiratoare a tipului. Marele Versace a decis ca Madonna să apară într-un jol decent, moda anilor '40. Nici nu-i stătea rău. Spania s-a îmbrăcat în stilul anilor '70 apoi a plans de fericire pentru locul 3. Trio Melody, cu tipi de peste 50 de ani care au arătat ce înseamnă să cânti cu poftă, de plăcere. Contrar bărfelor Barbara Cola (24 de ani) nu e îndrăgostită de Gianni Morandi (50). Ea a fost păzită tot timpul de logodnicul ei. Solista

își lansează zilele următoare primul album. Grupul rock Dhamm, cu pletosii pe bune, m-a surprins în peisajul de papioane de la Ariston. De altfel secțiunea tinerilor mi s-a părut mai proaspătă decât cea a "campionilor". Mai revenim la partea asta când sosește și prela italiana. Vioaie acele "reviste ale presei" cu articole despre Sanremo care la ora 2,00 noaptea anunțau titlurile tari ale zilei următoare. Așa ceva mi-ar plăcea să fac la Mamaia sau la Brașov. Sau la Amara... Sâmbătă am încercat să mă holbez și la TVR dar când am auzit strigăturile trioului translator m-am speriat. O domniță încerca să ne lămurească cum e cu cântatul fără orchestră deși s-a spus că-i acapella! Traduceau și nume de grup, vorbeau de-a valma. Am fugit pe canalul de bază și-mi pare rău că voi ați suferit pe nedrept. Mă prind acum că-n 5 nopți am ascultat atâtea italiană încât pot spune că încep să o înțeleg. Faza cu Pippo Baudo care-l salvează pe un tânăr depresiv hotărât să sară de la balcon în capul lumii bune de joc m-a impresionat. Cota directorului artistic a crescut enorm după intervenția terapeutică. Colegii de la Ev.Z. n-au aflat că Elton John n-a venit și l-au dat prezent. Cei de la Tineretul liber s-au holbat cinstiți prinzând și faza cu tortul cu cele 25 de lumânări pregătite pentru noi toamni Lordul englez. Cei trei prezentatori au suflat în lumânările care reprezentau anii de activitate pentru Elton John. Despre clasamente vor scrie cei care se pricep, așa că eu mă opresc aici și rămân la convingerea că de la frații noștri latini avem de învățat! Și mai terminați cu juriile alea de 10-15 persoane. Acolo se discută de la 6000 de persoane în sus. Canalul 31, duminică după ora 22,00 a difuzat secvențe cu impresii de la lansarea Silviei Dumitrescu. Drăguț reportaj. A urmat un moment promoțional *Divertis* din care am aflat că iese o casetă video cu băiețiiăștia simpatici. N-o ratați, mii! Mă întorc la ziare și rețin un titlu care mi-a mers la suflet: "Pirateria muzicală pedepsită penal" (*Cronica* română). Să dea Cel de Sus să vadă și pe asta! Cei de la *Timpuri Noi* au ieșit la atac și din câte am auzit mai sunt și alții care s-au pus pe apărut "bumul intelectual". Până nu-i atingi la buzunar, artiștii nu mișcă. Doar s-o țină așa... Gălbioara

P.S. În numărul trecut m-am referit la emisiunea "Ei și" dar n-am dat corect numele producătorilor ei. O fac acum pentru liniștea lor sufletească: ASTRA 22 și EDGAR SURIN PRODUCTION. În nici un caz firma Contera, cum murea apăruse data trecută aici.

Der Musikmarkt

(13.02)

► Propunerile comercianților pentru sfârșitul de lună februarie la albume: S. Ist. Sowell - Schwester S. Octopus - The Human League, Dogs Of War - Saxon, Stream - Fisher Z, Deadly Sting - Scorpions, Lovers In The City - Tanita Tikaram ș.a. ► Celebra casă ZYX Music, specializată în muzica de dans, are un top propriu dominat de Rednex (Old Pop In An Oak), XXL (It's Cool Man), 20 Fingers (Short Dick Man). ► John Lee Hooker își aniversază cei 75 de ani cu albumul co-produs de Carlos Santana, "Chill Out". ► Doamna rockului canadian, Lee Aaron, absentă cam de mult, reapare cu un album scos de Koch International cu titlul Emotional Rain. ► Un Mega Dance Party Vol 3 conține 10 piese de locuri întâi. Este un dublu CD necesar amatorilor de dans. ► Printre titlurile "prognosticate" de revista germană găsim unele titluri atractive. La "singles": Ode To My Family - The Chamberlains, The First The Last Eternity - Snap & Summer, Good Fun - Bass Bumpers, I'll Follow The Sun - Mr. President, Hip Today - Extreme ș.a. Unele melodii au și pătruns în TOP 100 condus acum de Vangelis, urmat de The Cranberries, Mark Oh și Rednex.

Fetele revin

Trupa de dame fulminante a anilor '80, The Go Go's, revine. Toată lumea se întreabă dacă vor șoca din nou prin excentricitățile lor sau acum va conta doar muzical! Sigur vom reveni la subiect, dar până atunci, din revista "Q" date esențiale din istoria The Go Go's. ► S-au adunat în California în 1978 și s-au numit The Misfits. ► Albumul de debut Beauty And The Beat, a ajuns pe locul 1 în SUA unde a stat șase săptămâni. ► Melodii de succes: Our Lips Are Sealed (la care a contribuit și Terry Hall), We Got The Beat (locul 2 în top). ► Despărțirea fetelor s-a produs în 1984. ► Gina Schock, Kathy Valentine, Jane Wiedlin și Belinda Carlisle s-au reunit în decembrie 1994 la Las Vegas.

A zecea ediție a celebrei, de-acum, Hall of Fame, a avut loc, anul acesta, la Waldorf-Astoria, New York, și a dispus de toate "ingredientele" specifice unui adevărat show: limuzine superbe, fani dezlănțuiți, muzică (bineînțeleasă) și numeroase mostre de "proastă-creștere" din partea vedetelor... Ca un mic exemplu, Eddie Vedder (Pearl Jam), care din nu se știe care cauză, arunca în toată lumea cu boabe de strugure, fotografiind, prompt, reacțiile mai mult sau mai puțin ortodoxe ale celor... pătați.

Organizatorii au respirat ușurați văzând însă că, măcar pentru câteva ore, vedetele au reușit să aibă, unele față de altele, un comportament civilizat, chiar amabil. Cei care i-au surprins pe toți, în acest sens, au fost băieții de la Led Zeppelin, care au dat o impresiune de dovadă de maturitate, fiind capabili să ocupe aceeași scenă, fără să-și tragă pumni în nas.

În afară de ei, au fost sărbătoriți. La această ediție Al Green, Neil Young, Martha And The Vandellas, Frank Zappa, The Allman Brothers Band, Janis Joplin și The Orioles. La petrecere au luat parte Paul Ackerman, Bruce Springsteen, Natalie Merchant, proaspăt împăcații Melanie Griffith și Don Johnson și alții, care se vor regăsi sau nu, în rândurile de mai jos. Oricum, o groază de subiecte interesante pentru ziaristi... Bunăoară, de ce frații Allman l-au rugat pe Jimmy Carter să-i prezinte (oferă pe care acesta a refuzat-o)? De ce plângea Jeff Buckley? Și de ce Bruce Springsteen purta pantaloni de piele?

Pe parcursul serii (pentru prima oară a fost filmat acest eveniment, și dacă nu MTV-ul, atunci cine s-o fi făcut?) au fost făcute fel de fel de anunțuri, dintre care cel mai important a fost acela că, în septembrie, Hall of Fame își va deschide porțile și la Cleveland. Jann S. Wenner (Rolling Stone) a anunțat că sala principală de expoziții a așezământului din Cleveland va fi botezată după numele lui Ahmet Ertegun, de la Atlantic Records... Surprins, cel din urmă a spus: "Îmi pregătisem eu un mic speech, dar n-am nimeni un rost să-l mai citesc, fiindcă la asta chiar nu mă așteptam!"

Apoi a venit timpul pentru ceva muzică. Așa că gazele au făcut lumina mică și pe scenă a urcat Al Green, pregătindu-se pentru ceva romantic... Numai că luminile s-au aprins brusc,

HALL LOTTA FAME

astfel că Green s-a văzut nevoit să atace prima parte din "Take Me To The River", bătând des din gene, ca să se

reclame la bere...oricum, ar fi făcut o groază de bani!", a spus Melissa mai târziu. Cu adevărat special a fost

crezut c-o să mai ajungem... Ne-am pierdut și bagajele, în mare parte... Noroc că eu nu plec la drum fără cel puțin 5-6 toalete, sunt pățită! Toate fetele sunt îmbrăcate cu toaletele mele!"

Pe scenă a urcat apoi Willie Nelson, care a prezentat un scurt istoric al grupului The Allman Brothers. Mulțumind pentru premii, Dickey Betts a spus: "Ce dragă a fost astăzi la CNN! Ultima oară când am fost acolo, eram în postura de acuzat... S-a schimbat, totuși ceva!"

Puțin "obosit", Greg Allman s-a limitat la niște mulțumiri mai mult mormăite, întâmpinate cu un val de aplauze.

Cel mai tânăr prezentator al serii, în persoana lui Eddie Vedder, a început prin a-și vârta focul pe organizatori, spunând: "Niște deștepti ne-au pus la masa de lângă ghișeu de bilete. Presimt că, fiind atât de fericiți, o să ne batem cu mâncare, așa încât vă recomand, pe cât posibil, să ne ocolim!". Despre Neil Young, căruia i-a oferit premiul, Vedder a zis: "E un simbol al demnității, în lumea muzicii. Și ascultând cele spuse despre Joplin și Zappa, mai devreme, nu pot decât să adaug că mă bucur imens prezența sa printre noi". Neil Young a urcat pe scenă și a mulțumit mamei sale și grupului Crazy Horse: "Să fim serioși, n-aș fi făcut nimic fără ei!"

Ultimii premiați ai serii au fost cei de la Led Zeppelin. Pe scenă au urcat Steve Tyler și Joe Perry, însărcinați să înmăneze premiul. Incorigibil, Tyler și-a sfârșit scurtul și incoerentul speech (emoția, de!) cu o serie de urlete a la rock'n'roll... Plant n-a rezistat provocării și, apucând celălalt microfon, i-a ținut isonul... După părerea specialiștilor, ceva mai melodic, totuși. Tyler și-a amintit despre vechiul său grup, Chain Reaction, cu care a cântat o dată, în deschidere la Yardbirds. "Drept mulțumire pentru chestia asta, Page mi-a vrăjit prietena, în culise. Dar n-am putut să-i port pică, dimpotrivă... a fost o cinste!"

Plant, Page, John Paul Jones și copiii lui Bonham, Zoe și Jason, au umblat tot timpul în haită. "Mda, a fost mișto", a concluzionat Plant, adăugând suav: "Numai că n-am văzut nici o singură cameră video zburând pe geam. Duse sunt timpurile alee!"

S-a lăsat tăcerea, atunci când John Paul Jones a urcat pe scenă. În mod neoficial, lui i-a fost decernat premiul pentru cel mai bun speech. Jones a menționat încă o dată faptul că nu a fost

anunțat de intențiile celor doi foști colegi de la Zeppelin (vezi Unleaded), lucru care nu i s-a părut corect. "Bine că măcar m-au invitat aici. Mulțumesc, dragilor, că nu mi-ați uitat numărul de telefon!"

Auditoriul a explodat. Cealaltă tabără, însă, nu a ripostat în nici un fel, ocolind, elegant, singurul posibil moment jenant al serii.

Tot discutând pe marginea acestui mic incident, invitații n-au simțit cum trece vremea și cum s-a ajuns la momentul culminant al serii: un jam-session. Toată lumea, fără excepție, a fost absorbită de cele ce se întâmplau pe scenă. S-au auzit huiiduieli numai atunci când artiștii erau obligați să se întrerupă, pentru a se schimba benzile video (nu uitați că s-a filmat totul).

Nelson și Al Green au cântat împreună o baladă clasică, "Funny How Time Slips Away". Vocile lor au sunat de parcă ar fi fost frați gemeni. Young și Crazy Horse au cântat o piesă nouă, "Act Of Love", după care au făcut echipă cu Vedder, Stone Gossard și Jeff Ament, de la Pearl Jam, spre a cânta împreună "Fuckin' Up"... singura piesă pe care, probabil, MTV-ul n-o va difuza, decât dacă și-o caută cu lăcomia!

Recitalul Zeppelin a început, avându-i pe scenă, alături, pe Plant, Page, Jones, Tyler, Jason Bonham și Perry. Ei au cântat o veche piesă Yardbirds, "Train Kept A-Rooling". După care, timp de 15 minute, a urmat un vârtel amețitor: "For Your Love", "Bring It On Home", "Baby, Please, Don't Go", precum și o piesă a lui Muddy Waters, "Long Distance Call".

Joe Perry, Steven Tyler, Robert Plant și Jimmy Page

poată obișnui cu reflectoarele. Green a fost prezentat de către Natalie Cole, care a spus, nici mai mult, nici mai puțin, decât că "Băiatul ăsta e comoară tot, din cap până-n picioare". Modest, Green a replicat: "Nu știu dacă-i chiar așa. Nu-ncerc decât să-mi fac treaba, cât mai bine posibil". Mai târziu, Lou Reed (cel care l-a prezentat, ca fiind unul din premiații serii, pe Frank Zappa) a dat mâna cu Green, după care a declarat "Niciodată n-o să-mi mai spal mâna asta!"

După ce Ertegun l-a premiat pe Paul Ackerman - un fervent susținător al rock'n'rollului, de la începuturi și până în prezent - a venit rândul celor de la The Orioles. Premiul a fost înmănat de către Deborah Chessler, care a descoperit grupul, în Baltimore. L-a primit Johnny Reed, solistul și basistul trupei, de altfel singurul supraviețuitor... "Mulțumesc pentru - cum îi ziceți voi la asta? - Oscar!"

După ce răsfețele s-au potolit, a urcat pe scenă Melissa Etheridge, care a prezentat "Oscarul" pentru Janis Joplin. El a fost înmănat lui Michael și Laurei, frații lui Janis. "Ce-ar fi făcut Janis astăzi? Simplu! Un unplugged, o

momentul în care Lou Reed a prezentat premiul pentru Frank Zappa. Vorbind pe un ton măsurat și cuvințos, el a adus aminte, printre altele, de pretinsa rivalitate dintre Zappa și Velvet Underground, în anii '60. Premiul a fost ridicat de către Moon, fiica lui Frank Zappa, care a rostit doar câteva cuvinte, întreruptă fiind de lacrimi și de către un ropot de aplauze. Când Moon a coborât de pe scenă, asupra ei s-a năpustit un tip, plângând. "Chemați, paza, repede", a șoptit cineva, până să-și dea seama că individul era Jeff Buckley, impresionat peste poate de cuvintele lui Moon: "Tatăl meu a fost un om cu totul special. Un om adovărat. Mi-e tare greu fără el!"

De cea mai pitorească prezentare au avut parte Martha And The Vandellas, lucru de care s-au ocupat Kate Pierson (B-52's) și Fred Schneider. Acesta arăta tuturor, cu mândrie, single-ul original al Marthei Reeves, din '64, "Dancing In The Street". Cât despre premiate, ele au ajuns cu mare greutate la ceremonie, după ce au stat o zi întreagă pe un aeroport, zborul lor de la Detroit către New York fiind întrerupt din cauza condițiilor meteorologice nefavorabile. Mai târziu, Reeves comenta: "Nici n-am

Moon Zappa acceptă premiul tatălui său de la Lou Reed

Apoi Neil Young li s-a alăturat celor de la Zeppelin, ca să cânte împreună "When The Levee Breaks" și una din piesele Buffalo Springfield, "For What It's Worth".

Martha Reeves și The Vandellas au încheiat seara cu o nouă versiune a lui "Dancing In The Street".

Totul s-a sfârșit așa cum a început: limuzine luxoase, fani agitați, dar și satisfacți... Toată lumea a fost mulțumită, iar nouă nu, ne rămâne altceva de făcut decât să-i vedem la MTV, în această lună!

Ana Călin
după The Rolling Stone

Editor: Third Multimedia Consultants

Adresa redacției:
Calea Victoriei 101,
scara B, etaj 2, ap. 10,
sector 1, București, cod
70176, telefon 659.09.12,
fax: 659.71.47

Pentru corespondență:
C.P. 307, O.P. 22, sector
1, București, cod 71100.

Director:

Andrei Partoș

Redactor șef:

Orlanda Deladi

Secretar general de redacție:

Marian Turtă

Colectiv redacțional: Ana Călin,
Gabi Gomboș, Anca Lupeș,
M.V.Pop, Manuela Boacă

Nr. de catalog: 2131

Număr de cont: 407 30 781

Banca Agricolă SA-SMB

Cititorii din străinătate se pot

abona prin RODIPET S.A.-P.O.

Box 33-57, Fax: 0040-1-3129432

sau 3129433, telex: 11995-Piata

Presei libere

nr. 1, București, România

Editare computerizată:

FALCO PRESS S.R.L. Gina Manciuc

Mirela Palade